தமிழியல் கட்டுரைகள்

ந. சஞ்சீவி

PAPERS IN TAMILOLOGY

N. SANJEEVI

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

தமிழியல் கட்டுரைகள் — ந. சஞ்சீவி

PAPERS IN TAMILOLOGY — N. SANJEEVI

PAPERS IN TAMILOLOGY

Professor N. Sanjeevi

Editor
Dr. S. INNASI
Professor & Head
Chair on Tamil Christian Literature
University of Madras
Madras-600 005

UNIVERSITY OF MADRAS

1995

தமிழியல் கட்டுரைகள்

பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி

பதிப்பாசிரியர்
டாக்டர் சூ. இன்னாசி
பேராசிரியர் — தலைவர்
கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கியத் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
1995

முதற் பதிப்பு : 1990
இரண்டாம் பதிப்பு : 1995

விலை ரூ. 70/-

அச்சிட்டோர் :
அவ்வை அச்சுக்கூடம், சென்னை-13.

முன்னுரை

பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்களின் தமிழுணர்வும், தமிழ்ப்பணியும் தமிழகம் அறிந்ததே. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றதும் அவர்தம் ஆர்வலர் களும், நண்பர்களும், மாணவர்களும் அவருடைய மணிவிழா நினைவாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஓர் அறக் கட்டளையை நிறுவினர். பின்னர், அவருக்கு மணிவிழா எடுத்து மலர் வெளியிடத் திட்டமிடும்பொழுது எதிர்பாரா வகையில் இயற்கை எய்திவிட்டார். அந்நிலையில் அறக்கட்டளைக்கெனச் சேர்க்கப் பட்ட தொகையில் எஞ்சியதைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வழங்கிப் பல்கலைக்கழக ஆய்விதழ்களில் பேராசிரியர் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிடுமாறு பல்கலைக் கழகத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. அவ்வகையில் வெளி வருவதே இந்நூல்.

பேராசிரியரின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தமிழ், ஆங்கிலம் என இருவகைப் பாகுபாட்டில் அமைகின்றது. இக்கட்டுரைகள் பேராசிரியரின் ஆய்வியற் புலங்களையும் போக்குகளையும் உணர்வையும் உள்ளத்தையும் தெளிவுறக் காட்டும் பான்மையன.

பல்கலைக்கழக வழி இதனை வெளியிடுவதற்கு இசைந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கும், சிறப்பாக, துணைவேந்தர் பேராசிரியர் டாக்டர் ஆ. ஞானம் அவர்கட்கும் என்றும் நன்றியுடையோம்.

இந்நூல் வெளிவரத் துணைநின்ற பதிப்புத்துறை இயக்குநர் டாக்டர் வ. ஜெயதேவன் அவர்கட்கும், கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய பேராசிரியரின் மருகர் டாக்டர் ம. பெ. பாலசுப்பிர மணியன் அவர்கட்கும், கட்டுரைகளைத் தேர்வு செய்ய உதவிய டாக்டர் வீ. அரசு அவர்கட்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றி. அழகுற அச்சிட்டுதவிய அவ்வை அச்சுக்கூடத்திற்கும் நன்றி.

சூ. இன்னாசி
அமைப்பாளர்
(பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி மணிவிழா
அறக்கட்டளைக் குழு)

சென்னை-5
8—3—90

உள்ளுறை

தமிழ்

ஆங்கிலம்

1

I. மலையாளிகள் தமிழ்

தமிழ் நாட்டுப் பழங்குடி மக்களுள் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவர்கள் மலையாளிகள். இவர்களைப் பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சி உரைகளைத் தென்னார்க்காடு, வட வார்க்காடு, சேலம், திருச்சி மாவட்டக் கெசட்டீர்களும் தர்ஸ்டன் அவர்களின் 'சாதிகளும் குழுக்களும்' பற்றிய புகழ்பெற்ற நூலில் 'மலையாளிகள்' பற்றிய பகுதியும், டாக்டர் இர்ன்பில்ஸ் அவர்களின் 'கொல்லி மலையாளிகள்' பற்றிய ஆய்வுரையும் வழங்குகின்றன. ஈண்டு 'மலை யாளிகள்' பற்றிக் கலைக் களஞ்சியம் இரத்தினச் சுருக்க மாய்த் தரும் செய்திச் சுருக்கத்தை மட்டும் காண்போம். அது வருமாறு:[1]

மலையாளிகள் : சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள சேர்வ ராயன், கொல்லி மலைகளிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத் திலுள்ள பச்சைமலைத் தொடரிலும், தென்னார்க்காட்டி லுள்ள கல்வராயன் மலைகளிலும், வடவார்க்காட்டிலுள்ள சவ்வாது மலைகளிலும் வசிக்கும் ஆதிக் குடிகள். இவர்கள் தொகை சுமார் 60,000 ஆகும். இவர்களில் பெரிய மலை யாளிகள், கொல்லி மலையாளிகள், பச்சை மலையாளிகள் என்ற மூன்று பிரிவுகள் உண்டு. உடையிலும், சில பழக்க வழக்கங்களிலும் கேரள மக்களை ஒத்திருந்தாலும், இவர்கள் காஞ்சீபுரத்திலிருந்து வந்து குடியேறியதாகக் கூறுகிறார்கள்; தமிழ் பேசுகிறார்கள். பச்சை மலையாளிகள் பச்சை குத்திக்கொள்ளுகின்றனர். சாய ஆடைகளை அணி கின்றனர். விவசாயம் மலையாளிகளின் தொழில். தோட்டங்களிலும், காடுகளிலும் வேலை செய்கின்றனர்.

---

1. கலைக்களஞ்சியம்-தொகுதி 8 : பக்கம் 189.

தந்தை வழிமுறை உடையவர்கள். எனினும் பெண்களுக்கு மிகுந்த உரிமை உண்டு.

கிராமத் தலைவனுக்கு ஊர்க்கவுண்டன் என்பது பெயர். பரம்பரை உரிமை அவனுக்குண்டு. இந்துமதக் கடவுளர்களையும், பண்டிகைகளையும் மலையாளிகள் கொண்டாடுகிறார்கள். உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், வேளாளர்கள் என்றும் இவர்கள் கூறிக்கொள்ளுகின்றனர்.

பண்பாட்டின் கழி வழிகளாய் (Cultural backwaters) விளங்கும் மலையாளிகள் பேசும் தமிழ், செவிக்கும் சிந்தைக்கும் விருந்தாகும் சீர்மை படைத்தது. அவர்கள் வழங்கும் அத்தமிழில் ஒன்பான் சுவையையும் ஒருங்கே உணரலாம்; பழந்தமிழும் பழகு தமிழும் கொஞ்சிக் குலவுவதைப் பார்க்கலாம்; அனைத்திற்கும் மேலாக அவர்கள் வரலாற்றையும் வாழ்வையும் துலக்கவல்ல மானிடவியலுக்குப் பயன்படத்தக்க குறிப்புக்கள் பல இருத்தலை அறியலாம். சான்றாக அவர்தம் குலப் பெயர்களைப் பற்றி மட்டும் இங்குச் சிந்திப்போம்:

மலையாளிகட்கு இடையே உள்ள அறுபது குலங்களுள் நாற்பத்தெட்டுக் குலங்களின் பெயர்களை டாக்டர் இர்ன்பில்ஸ் அவர்கள் பொருள் விளக்கத்துடன் தமது நூலில் தந்துள்ளார். அவற்றின் அகர வரிசை வருமாறு:[2]

	சொல்	பொருள்
1.	அடுவன்	நெல்லும் வேறு ஒரு தானியமும் கலந்த கலவை
2.	அம்பலவன்	தலைவன்
3.	அலங்கன்	இரைச்சலிடுபவன்
4.	இளனாண்டை	இளந்தலை அல்லது மென்றலை
5.	இளையன்	சிறியவன்
6.	எருமையன்	எருமை போன்றன்; பார்வைக்கு இனிமையற்றவன்

2. Dr. Ehrenfels-Matriarchal Civilization among the Kolli Malaiyalis—pp. 53-4.

7.	கண்ணாடியான்	கண்ணாடி உடையவன்
8.	கபுக்கன்	தந்திரமுடையவன்
9.	கவரை	கவரி மயிர் வீசுவோன்; அரச சின்னம்
10.	கவி	புலவன்
11.	கல் தொட்டி	கல்லாலான தொட்டியுடையவன்
12.	கலசன்	சிறுபானையையுடையவன்
13.	கள்ளன்	திருடன்
14.	காடாட்டையன்	காடு அல்லது தோட்டம் உடையவன்
15.	காரவடையான்	காரவடையை உண்பதில் விருப்பமுடையவன்
16.	காவரசம்	காட்டு அரசன்
17.	கானாடன்	காடுடையவன்
18.	குட்டியாண்டி	சிறு தலைவன்
19.	குடுக்கன்	குடுக்கை உடையவன்
20.	குண்டுகழி	நொண்டி
21.	குறவன் (கொறவன்)	குறவன்
22.	கூத்தாடி	கூத்தாடி
23.	கேளையன்	நெருப்புக் காப்போன்
24.	கொழுக்கட்டை	கொழுக்கட்டை போன்றவன்; அழகில்லாதவன்
25.	கோணன்	கோணலாய் இருப்பவன்
26.	கோப்பையன்	பெருமை மிக்கவன்
27.	சாட்டையன்	சாட்டையுடையவன்
28.	சாம்பலாடி	சாம்பல் பூசியவன்
29.	சில்லளை	சிறு ஆள்
30.	சின்னுப்பன்	சிறியவன்
31.	சூரியன்	சூரியன்
32.	செம்பழன்	பாதிப் பழுத்த பழம் தின்றவன்
33.	செறாவெட்டி	மரம் வெட்டி
34.	சேக்கிளத்தி	பசுக்களைத் திருடுபவன்
35.	சொல்லன்	சொல்லைக் காப்பாற்றுபவன்: சொல் வல்லான்
36.	தேத்துப்புழை	தேன் வைக்கும் மூங்கில் குழாய்க் குப்பி
37.	தேனன்	திருடன்
38.	பருத்திக்குடையன்	பருத்திக் குடையுடையவன்

39. பாசனன் — பயிர் செய்வோன்
40. புலியா[ர?]ண்டை — புலியையும் சிக்கவைக்கும் முட்புதர்
41. மண்ணிப்பன் — மந்தமானவன்
42. மறவன் — வீரன்
43. மாடவீட்டான் — மாட வீடுடையான்
44. மான குண்டன் — மானமுடைய பருமனானவன்
45. வலஞ்சியான் — வலஞ்சி ஊரினன்
46. வலியாண்டி — வலியவன்
47. வேடன் — வேட்டையாடுபவன்
48. வேலன் — வேலுடையவன்

மேற்கண்ட பட்டியலில் உள்ள சொற்களுள் சில வற்றின் சரியான தமிழ் வடிவும் பொருள் விளக்கமும் மேலும் ஆராய்தற்குரியன. ஆயினும். 'கானாடன்' இலக்கிய நலத்திற்கும் 'எருமையன்' இயல்பான கற்பனைக்கும் 'காரவடையான்' 'கொழுக்கட்டை' நகைச்சுவைக்கும் எடுத்துக் காட்டுக்கள். 'கூத்தாடி' 'சாம்பலாடி' மலையாளிகளின் கலையுணர்வுக்கும் சமயவுணர்வுக்கும் சான்றுகளாதல் கூடும். 'கோப்பையன்' மதுரை வட்டாரத்தில் திறமை மிக்கவனைக் குறிக்க 'அவன் பெரிய கோப்பன்' என வழங்கும் வழக்கை நினைவுபடுத்தும். 'மாடவீட்டான்', 'மான குண்டன்' என்பன முறையே பழங்குடி மக்களின் புறச் செல்வத்தையும் அகச் செல்வத்தையும் புலப்படுத்தும். 'வேடன்', 'மறவன்' 'பாசனன்' மலைவாழ் மக்களின் பல வகைத் தொழிலாற்றலைப் புலப்படுத்தும். 'சொல்லன்' மலையாளிகளின் மங்காப் புகழ்ச் செல்வமாய் மானிட இயலார் போற்றும் பெருஞ்செல்வமாய் விளங்கும் வாய்மை நலத்தை விளக்கும்.

II. மலையாளிகள் தமிழ்-பொருட்சிறப்பு

'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே.'[1] மொழியியல் துறையில் சொல்லின் பொருட்சிறப்புப்பற்றிய ஆராய்ச்சி சுவை நிறைந்தது; பயன் செறிந்தது.[2] அவ்வகையில் மலையாளிகள் தமிழில் மணங்கொள் சொற்களில் ஒவ்வொன்றின் அடி முடி பற்றி ஆராய்வதே சுவையும் பயனும் தரும். முன்னைய கட்டுரையில் ஒரு சில சொற்களின் பொருட்சிறப்புப்பற்றிய குறிப்புகளைப் பார்த்தோம். இச்சிறு கட்டுரையில் மலையாளிகள் தமிழுள் பெரும் பொருட்சிறப்பு வாய்ந்த ஐந்து சொற்களைப்பற்றி மட்டும் அவற்றின் அகர வரிசையில் ஆராய்வோம்.

எருத்து ஆட்டம்

எருத்து ஆட்டம்,[3] அல்லது மாட்டு விளையாட்டு[4] சிறப்பாக மாட்டுப் பொங்கலன்று தமிழ் மலையாளிகள் நடுவண் நடைபெறும் களியாட்டு. இதுபற்றிய விரிவான குறிப்புகளை அறிஞர் தர்ஸ்டன் தமது நூலுள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.[5] ஆனால், அஃது எழுதப்பெற்று அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது. ஆயினும், அக்குறிப்புகள்

---

1. தொல்காப்பியம் - மூலம் (கழகப் பதிப்பு)-சூத்திரம் எண்: 640

2. பார்க்க: (அ) Dr. R. P. Sethu Pillai - Words and their significance, (1943 - 4)

   (ஆ) டாக்டர் மு. வாதராசனார் – மொழிநூல் (1963) — பக்கம் : 298-314

   (இ) கலைக்களஞ்சியம் - தொகுதி-5 - பக்கம் 256-7

3. இச்சொல் தமிழ்ப் பேரகராதியில் (Tamil Lexicon) இடம் பெறவில்லை.

4. ஷை ஷை ஷை

5. Edgar Thruston : Castes and Tribes of Souther India (1909)-Vol. IV. pp-417-9.

எழுதப்பெற்ற முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகட்குப்பின் - 1941 இல் தாம் நேரில் பார்த்த எருத்தாட்ட நிகழ்ச்சியொன்றைத் தமக்குத் தோன்றிய மானிடவியல் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு களோடு டாக்டர் எரன்பில்ஸ் தமது நூலில் வரைந் துள்ளார்.[6] அப்பகுதியின் தமிழாக்கத்தை ஈண்டுத் தருதல் பயன் தருவதாகும். அப்பகுதி வருமாறு :

"மந்திர வளமைக் கருத்துத் தொடர்பாக எருத்தாட்டம் பற்றிய சில கருத்துக்கள் ஈண்டு எண்ணற்குரியன. மாரி யம்மன் கோவிலுக்கு எதிரே கிராம விழாக்கள் நடைபெறும் திடலுக்கருகே ஒரு சிறு அடைப்புக்குள் கிராமத்துக் காளை மாடுகள் கொண்டுவரப்பட்டன. பூசாரிகளும் கிராமத்து முதியோர்களும் சடங்கு சார்ந்த பல ஏற்பாடுகளைச் செய்த பின் அணி அணியாகக் காளைமாடுகளுள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தனித்தனியே அடைப்புக்குள் ளிருந்து பதினைந்து இருபது இளைஞர்கள் பின் தொடர வெட்ட வெளிக்குக் கொண்டுவரப்பெற்றது. அவ்விளை ஞர்கள் நட்ட நடுவில் காளை மாட்டின் மூக்கணாங்கயிற்றில் பிணைக்கப்பெற்ற நீண்டதொரு கயிற்றைப் பற்றிக் கொண்டு மாட்டின் இரு மருங்கிலும் ஒருபடித்தான இடை வெளியில் விட்டுவிட்டு நின்றார்கள். மேலும், மாட்டிற்கு முன்னும் பின்னும் இருவர் நின்று கொண்டு மாட்டை விரட்டினர். இவ்விருவருள் ஒருவர் நான் சேர்வராயன் மலையில் கண்ட கரிராமன் கோவில் பூசாரியார். அவர் தம்மைக் கம்பளம் ஒன்றால் மறைத்துக் கொண்டிருந்தார்; திருநீறு பூசிக் கொண்டிருந்தார். உண்மையில் ஒரு கோமாளி போலக் காட்சி அளித்த அவர், ஆட்டுத்தோல் துண்டு ஒன்று பொருத்தப்பட்ட நீண்ட மூங்கில் ஒன்றை வைத்திருந்தார். அவர் அதைக் கொண்டு மாட்டைப் புண் படுத்தாமல் கூச்சத் தொல்லை கொடுத்து விரட்டினார்; ஆட்டுத் தோலைக்கொண்டு மாட்டின் பாலுறுப்புகளில் கூச்சங்காட்டினார். இந்தச் சமயத்திலும், ஒருமுறை மாடு விழுந்து விட்ட போதும், அதைக் கயிற்றின் இருபுறமும் பற்றிநின்ற மக்கள் இழுத்தபோதும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள்—அவர்களுள் சிறப்பாக மங்கையர் — கொல்லென்று சிரித்தனர். அவ்வாறே வேறுவேறு எருத்து

---

6. Dr. O. R. Baron Ehrenfels : Traces of a Matriarchal Civilization among the Kollimalaiyalis (1943), pp. 70-1.

ஆட்டங்கட்கு இடையே பொழுது போக்காக மாறுவேடம் பூண்டிருந்த அந்த இளம்பூசாரியார் வேடிக்கைகள் செய்து கொண்டிருந்தபோது கூடியிருந்தோர் அரை அச்சத்தோடும் முழுமகிழ்ச்சியோடும் அவ்வேடிக்கைகளைச் சுவைத்த வண்ணம் இருந்தனர். ஏதாவது ஒரு காளை வெறி கொண்டு கிளம்பித் தன்னைப் பிணித்துக்கொண்டிருக்கும் கயிற்றைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களை இழுத்துக்கொண்டு ஓடுமேல், அந்த இளைஞர்கள் மகிழ்ச்சி யால் கூக்குரல் இட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் வெட்ட வெளியின் எதிர்ப்புறத்திற்கு வெற்றியோடு மாடு வந்து சேர்ந்ததைக் குறிக்கும் வகையில் ஒரு கிழவர் நெடுநேரம் உரத்துச் சங்கொலி செய்தார். அந்தக் குறிப்பிட்ட மாட்டின் ஆட்டம் இரண்டு அல்லது மூன்று முறைகள் கூடத் திரும்பத் திரும்ப ஆட்டுவிக்கப்பட்டது. மாட்டைப்பற்றிநிற்கும் கயிறு காட்டு வேட்டையில் கைப்பற்றிய மான்தோலால் ஆகியதாய் இருத்தல் வேண்டும். இந்த எருத்து ஆட்டத்தைக் காட்டு வேட்டையோடு தொடர்புபடுத்தும் இன்னொரு குறிப்பும் உண்டு. அது, மாட்டுப்பொங்கல் அன்று மேற்கொள்ளும் காட்டுவேட்டை வெற்றியுற்றாலே எருத்தாட்டம் வைக்க வேண்டும் என்று கொல்லி மலை யாளிகட்குள் இருந்த விதியே ஆகும்".

"கடைசி எருதின் ஆட்டம் முடிந்ததும் மாட்டைக் கயிற்றால் பற்றிக்கொண்டிருந்த அத்தனை பேரும் ஊர்க் கவுண்டன்-கிராம முதியோர் முன்னிலையில் நெடுஞ்சாண் கிடையாய் விழுந்தனர். அப்போது இளைஞர்கள் பற்றி இருந்த கயிறு அவர்கள் கழுத்தில் வைக்கப்பட்டது. அவ்வாறு குப்புற விழுந்து வணங்காதவர்களை மாறுவேடம் பூண்டு நீறு பூசிக் கொண்டு மருள் உற்ற நிலையில் இருந்த பூசாரியார் உதைத்துத் தள்ளினார். கீழே விழுந்து வணங் கியவர் முதியோர்களைக் கடந்த ஆண்டில் தாங்கள் செய்த எல்லாப் பிழைகளையும் பொறுத்தருளுமாறும் கிராமத்தில் மாட்டு வளம்பெருக வாழ்த்துமாறும் வேண்டினர். அது போழ்து சேர்வராயன் மலையில் கோயில்கொண்டிருக்கும் கரிராமன் சார்பில் பேசுவதுபோலப் பேசிய ஊர்க் கவுண் டன், இளைஞர்கள் கேட்ட இரு வரத்தையும் கொடுத்தான். இதற்குப்பின், நால்வர் சுமந்த இரு மூங்கில்களால் ஆகிய பல்லக்கில் பூசாரியர் ஊர்வலமாகச் செல்லல்-ஒரு முது மகள் இளமங்கையர் இருவர் வண்ணநீரால் நீராட்டப்

பூசாரியார் சடங்குகளோடு நீராடல்-ஆகிய நிகழ்ச்சிகளோடு நான் பார்த்த எருது ஆட்டம் முடிவுற்றது.''

'கோவிந்தா - கோவிந்தா - கோவிந்தா'

சமநிலத்து மக்களைப்போலவே மலையாளிகளுக்கும் கோவில்-குளம்-பூசாரி-பூசனை முதலியவற்றில் நிரம்ப நம்பிக்கையுண்டு. இறைவன் உறையும் கோயில்களில் தெய்வத்திருவுருக்களைத் தொட்டு வழிபாடு நிகழ்த்தும் உரிமையுடைய பூசாரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க அவர்கள் விந்தையான முறையொன்றைப் பின்பற்றுகின்றார்கள். அதன்படி பூசாரிக்குரிய தேர்தலில் கலந்துகொள்ள அனை வரும் அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் முன்னிலையில் பொதுக் கிணறு ஒன்றில் ஒரு வகை மலர்க்கொத்தைத் தூக்குத் தொட்டியாகிய 'வாளி' ஒன்றில் வைத்துக் கிணற்றின் அடிக்குச் செல்லும்படி அனுப்புவர். பூசாரி யாகப் போட்டியிடுபவர் கிணற்றுக்குள் 'கோவிந்தா - கோவிந்தா - கோவிந்தா' என்று[7] பயபத்தியுடன் மூழ்கி அம்மலர்க்கொத்தைப் பத்திரமாக மேலே கொண்டு வருவர். இப்படி மலர்க் கொத்தை எடுத்து வருபவருக்குத் தான் கோயில் பூசாரி தொழில் கிடைக்கும். இப்படித் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பூசாரியையே தங்கள் குலதெய்வங்கள் ஏற்கின்றன என்று இம்மலை மக்கள் கருதுகின்றார்கள்.[8]

பாண்டியன் கல்

மலையாளிகள் வாழ்புலத்தில் அவர்கள் வரலாற்றோடு தொடர்புடையதாகக் கிடைக்கும் தொல்பொருளியல் தொடர்புடைய பொருள்களுள் ஒன்று 'பாண்டியன் கல்'[9] ஆகும். இதைப்பற்றி டாக்டர் எர்ன்பில்ஸ் தமது நூலுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.[10] 'பாண்டியன் கல்' ஒரு வகை நினைவுப் பெருங்கற்பேழையே ஆகும். இக்கற்கள்

---

7. Tamil Lexicon-Vol. 11-p. 1199.

8. இது திரு. தேவராசன் அவர்களின் பச்சை மலையாளிகள் பற்றிய கையெழுத்துப்படி தந்த செய்தி.

9. இச்சொல் தமிழ்ப் பேரகராதியில் (Tamil Lexicon) இடம் பெறவில்லை.

10. Dr. O. R. Baron Ehrenfels: Traces of a Matriarchal Civilization among the Kollimalaiyalis (1943), pp. 73-4.

சேர்வராயன் மலையில் கிடக்கின்றன. இக்கற்பேழை களைப் பற்றிய கதைகளும் கருத்துகளும் பெரிய மலை யாளிகளிடையே நிரம்ப வழங்குகின்றன; கொல்லி மலையாளிகளிடம் இல்லை.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலக் கல்லறைப் படிவங் களாகிய இந்த நினைவுப் பெருங்கற்பேழைகளை (Megalithic tombs) கல் வட்டங்கள் அல்லது செதுக்குறா இரு செங்குத்துக்கற்கள் மேலான தட்டைக்கல் அமைப்புகளால் இனங்கண்டுகொள்ளலாம். சேர்வராயன் மலையில் பல வாய்க் கிடைக்கும் இக்கற்பேழைகளுள் கரடு முரடான வடிவும் பெருங்கற்பாறை மூடியும் கொண்டதாகிய பேழை ஒன்றை டாக்டர் எர்ன்பில்ஸ் அவர்கள் திறந்தபோது அத னுள் சிவப்பு மட்பாண்ட ஓடுகளின் உடைவுகளும், இரும்புக் கருவிகளும், வண்ண மணற்படிவுகளும் இருக்கக் கண்டார். நினைவுப் பெருங்கற்பேழைகளுள் பெரும் பாலும் காணற்குரிய காட்சியே இதுவாகும்.

சேர்வராயன்மலையில் கிடக்கும் கற்பேழைகளைப் பெரிய மலையாளிகள் 'பாண்டியன் கல்' என்றே வழங்கு கின்றனர். அதனுடன் அக்கற்பேழைகளை அமைத்த பாண்டியர்கள் ஒருவகைக் குள்ளர்கள் என்றே அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். பெரிய மலையாளிகளுள் சிலர் அக் குள்ளர்கள் ஒரு சாண் அல்லது இருசாண் உயரமே இருந் திருக்கக்கூடும் என்று கற்பனை செய்கின்றனர். மற்றுஞ் சிலர் இக்காலத்துப் பெரிய குழந்தைகள் அளவே அவர்கள் இருந்திருப்பார்கள் என்று எண்ணுகின்றனர். அந்தக் குள்ளர்கள் உழவர்களே என்றும், அவர்கள் மாட்டுக்குப் பதில் முயல்களையே உழவுக்குப் பயன்படுத்தினார்கள் என்றும், கயிறுகட்குப் பதில் புல்லையே பயன்படுத்தி னார்கள் என்றும் பெரிய மலையாளிகள் நம்புகின்றார்கள். ஆறடி நீலமும் நாலடி அகலமும் உள்ள இக்கற்பேழை மூடி களை அந்த ஒரு சாண் அல்லது இரு சாண் உயரக் குள்ளர் களே தூக்கினார்கள் என்றும் பெரிய மலையாளிகள் நம்பு கின்றார்கள். ஆனால், உண்மையில் டாக்டர் எர்ன்பில்ஸ் இக்கல்மூடி ஒன்றை நகர்த்த விரும்பியபோது அதற்கு வலிமை நிரம்பிய மூன்று பெரிய மலையாளிகளையே பயன் படுத்த வேண்டியிருந்தது. பெரிய மலையாளிகள் கருத்துப் படி அப்பாண்டியக் குள்ளர்கள் காசு நிரம்பப் படைத்திருந்

தாலும் கருமித்தனம் மிகவும் உடையவர்களாம். அதனால், ஒரு நாள் கடவுள் வானத்திலிருந்து பொன்னும் மணியும் மழையெனப் பொழியச் செய்தாராம். அப்போது குள்ளர்கள் அவையனைத்தையும் தாங்களே வாரிக் கொள்ளத் தலை தெறிக்க ஓடினார்களாம். அதைக்கண்ட கடவுள் பேராசைபிடித்த அக்குள்ளர்களை அழிக்கக் கருதி அனல் மழை பொழிந்தாராம். அதிலிருந்து தப்ப எண்ணிய குள்ளர்கள் பெருங்கற்பாதுகாப்புக் குடைவுகளுள் ஒரு சிறிது அடைக்கலம் புகுந்தார்களாம். ஆயினும், வெப்பந் தாங்காமல் முடிவில் வெந்து செத்தொழிந்தார்களாம். இதற்குப்பின் அவர்கள் விட்டுச்சென்ற கற்பேழைகளைத் தவிர வேறெதுவும் அவர்கள் தொடர்பாகக் கிடைக்க வில்லையாம். சேர்வராயன்மலைக்குப் பெரிய மலை யாளிகள் வந்தபோது குள்ளர்கள் பூண்டே இல்லையாம்.

'பாண்டியன் கல்' பற்றிப் பெரிய மலையாளிகள் சொல்லும் வாய்மொழிக் கதை இதுவாக, அப்பெயர் வரலாற்றுக் காலத்துத் தமிழக வேந்தர்களாகிய பாண்டியர் களின் தொடர்பைச் சுட்டிக் காட்டுவது வெள்ளிடை மலை. ஆயினும், 'பாண்டியன் கல்' பாண்டவர் கல்லாயிருக்குமோ என்று ஐயுறுவோரும் உண்டு. பழங்குடி மக்களிடத்தில் - அதிலும் பல கணவர் மணமுறை உடைய குழுக்களுள் - பாண்டவர் - திரௌபதி கதை பெற்றிருக்கும் செல்வாக்குப் பெரிதன்றோ?

மேனரிக்கம்

மானிடவியல் ஆராய்ச்சியில் குடும்ப அமைப்பு உறவு முறைப் பாங்கு பற்றிய பகுதி பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்தது ஆகும்.[11] அவ்வகையில் மலையாளிகள் குடும்ப அமைப்பில் சிறப்பிடம் பெறும் ஒன்றே 'மேனரிக்கம்' என்பது. மாமன் மகளை உரிமை பாராட்டி மணக்கும் முறையே மேனரிக்கம்[12] ஆகும். இது பற்றியும் டாக்டர் எர்ன்பில்ஸ் தமது நூலுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இம்முறை தாய்வழி உரிமை நாகரிகத்தின் எச்சமோ என்பது அவ்

---

11. பார்க்க : W. H. R. Rivers—Social Organization.
12. Tamil Lexicon-Vol. VI-p. 3365

வறிஞரின் ஐயம். இம்மேனிரிக்கம் பற்றிய விளக்கத்திற்கு அண்மையில் திரு. முருகசுந்தரம் அவர்கள் எழுதிய 'தமிழகத்தில் குறிஞ்சி வளம்' என்னும் நூலில்[13] உள்ள ஒரு சிறு பகுதியை மேற்கோளாகக் காட்டல் சாலும். அது வருமாறு :

"மேனரீகம் என்பது தமிழ் நாட்டிலும் ஆந்திர நாட்டிலும் பரவலாகக் காணப்படும் ஒருவகை மணமுறை. ஓர் இளைஞனுக்கு அவனுடைய தாய் மாமன் மகளே ஏற்ற மணப் பெண்ணாகக் கருதப்படுகிறாள். தாய் மாமன் வீட்டில் பெண்ணில்லையென்றால், அத்தை மகள் மணத்தற்கு உரியவளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறாள். சில சாதியாரிடையே உடன் பிறந்த தமக்கையின் மகளை மணக்கும் உரிமை போற்றப்படுகிறது. இம்முறைகளின்படி மணக்கும் பெண்ணை 'உரிமைப்பெண்'[14] என்பர். அதுவும் நிறைந்த செல்வத்தோடும் நில புலன்களோடும் வந்து கணவன் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துபவளாக இருந்தால் அவளைப் 'பெருமைப் பெண்'[15] என்றும் கூறுவர். இம்முறைகளை மீறிப் பெண் கொடுக்கவோ, அல்லது பெண் எடுக்கவோ யார் மறுத்தாலும் அச்செயல் பெருங்குற்றமாகக் கருதப்படும். இக்குற்றத்திற்காகச் சாதியை விட்டுக்கூட விலக்கி விடுவதுண்டு.

"மலையாளிகள் இம்மேனரீக முறையை மிகவும் தீவிரமாகக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். சில சமயங்களில் இம்முறை விபரீதமாகக் கூடத் தோன்றும். உரிமைப் பெண்ணானவள் குல வழக்கப்படி இவளுக்கென்று குறிப்பிட்ட மணமகனை விட மிகவும் வயதில் முதிர்ந்தவளாக இருப்பதும் உண்டு. நான்கைந்து வயதுடைய இளைஞர்களுக்குப் பருவமெய்திய மங்கையரைத் திருமணம் செய்து வைப்பார்கள். அப்போது மணமகனுடைய தந்தை, தானே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு வம்ச விருத்தி செய்வதுண்டு. தன் மகன் வயதுக்கு வந்ததும் அப்பொறுப்பை அவனிடம் விட்டுவிடுவது தந்தையின் கடமை. பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட மகன், தன் தந்தையின் வழியைத் தான் கடைபிடிப்பான். ஓர் இளமணமகனுக்குத் தந்தை இல்லை என்றாலோ, அல்லது தந்தை இருந்தும்

13. Dr. O. R. Baron Ehrenfels: Traces of a Matriarchal civilization among the Kollimalaiyalis (1943)-pp. 56-7

14. *திரு. முருக சுந்தரம் : தமிழகத்தில் குறிஞ்சி வளம் (1962) — பக்கம் 78 - 9*

III

கொல்லி மலையாளிகள் குலப்பெயர்கள் பற்றி டாக்டர் எர்ன்பீல்ஸ் அவர்கள் தமது நூலில் தந்துள்ள குறிப்புகள் பற்றிச் சிந்தித்தோம். இங்கு மலையாளிகள் தமிழ் பற்றி மேலும் சில குறிப்புகளை ஆராய்வோம். தமிழ் மலை யாளிகள் நாவில் தவழும் சொற்களுள் 425-இன் அகர வரிசை வருமாறு :

அஞ்சூர்
அட்டி நாடு
அண்ணன்
அபிஷேகம்
அம்பலன்
அம்மா
அர்ச்சகர்
அரங்க சிவன்
அரங்க கேசவன்
அரங்கத்தப்பன் சுவாமி
அரணை
அரிய கவுண்டன் நாடு
அரியநாச்சி
அரியூர் நாடுகள்
அருச்சுனன்
அருநாட்டு மலை
அலரி
அறப்பளி
அறப்பளீஸ்வரன்
அறுமுகம் பில்லு
ஆட்டம்
ஆடிப் பதினெட்டு
ஆண்டி
ஆத்தா
ஆத்தி நாடு
ஆத்தூர்
ஆதிசிவன்
ஆரங்காட்டப்பன்
ஆலத்தூர் நாடு
ஆலாடி பட்டி
ஆறு நாட்டு மலை
இரணிய ராவந்தன்
இராமன்
இருக்கிறா?
இலட்சுமணன்
(இ)லிங்கம்
இளைய நாச்சி
உரிமைப் பெண்
உருளியன்
ஊத்தங்கரை
ஊர்க்கவுண்டன்
ஊர் மூப்பன்
எடப்புலி நாடு
எமையண்டி குலம்

எருத்து ஆட்டம்
எல்லைக் கறுப்பன்
ஏழுகளா நாச்சி
ஏழுகாரை நாச்சி
ஐயனார்
ஓமலூர்
கங்காணி
கஞ்சி
கஞ்சேரிக் கிராமம்
கட்டிக்கிறது
கடவுள்
கண்டகம்
கண்ணன் குலம்
கண்ணத்தன் குலம்
கணியன்
கந்தசாமி
கம்பளி (கும்பிளி)
கம்பு
கரடியூர்
கரிநாள்
கரியன்
கரிராமன்
கருடன்
கரும்பிடாரி
கரை
கல்வராயன் மலை
கலசம்
கலியாணம்
கவுண்டச்சி
கவுண்டர்(ன்)
கள்ளன்
கள்ளா குலம்
கறி
கறுப்பன்
கன்னி அம்மா
காக்கம்பாடி
காஞ்சி மண்டலத்தார்
காஞ்சி மண்டலம்
காஞ்சீபுரம்
காமாட்சி
காரக்காட்டுப் பிடாரி
காரக்காரன்
காரமண்டை
காராளன்
காரிராமன்
காலவி
காளத்திக் கவுண்டன் நாடு
காளி மாலை
காளி(யம்மா)
கீக்கிடையன்
கீரிப்பட்டி
கீழ்க்கடைக்குலம்
கீழ் நாட்டன்
கீழ் நாடு
கீழூர்
குங்குமம்
குசுவம்
குசுவம் (கொசுவம்)
குட்டி(ட)க்கவுண்டன்
குட்டி மணியம்
குட்டையன்
குடுமி
குண்டுணி நாடு
குண்டூர்
குண்டூர் நாடு
குதிரை பாஞ்சி
குந்தினி நாடு
குரங்குப்பட்டி
குரு
குருக்கள்
குருப கவுண்டன் நாடு
குலம்
குழம்பு
குறிச்சிடையான்

சேலூர் நாடு
சேலூர் நாடு சக்கிரத்திப் பட்டக்காரன்
சொல்லுடையான்
சோகப்பிடாரி
சோளம்
தட்டி
தம்பி
தம்மட்டம்
தம்மம்பட்டி
தமுக்கு
தர்மர்
தர்ம ராஜா
தர்மராஜா கோவில்
தனிபாலை பொங்கலாயி
தாதன்
தாயாதி காரன் வகுப்பு
தாயே
தாலி
தானாதி
திக்கி
திங்களூர்
திண்ணனூர் நாடு
திருப்புலி நாடு
திருவிச்சி குலம்
திரௌபதி (அம்மா)
திரௌபதை
தினை
தீட்டுக் குடிசை
தீபாவளி
தீர்த்தம்
துக்கன்
தும்பல் கணவாய்
துரும்பு
துரை
துரை கவுண்டன்
தூபம்
தை
தெம்பா நாடு
தென்பறநாடு (தெம்பற நாடு)
தேர்
தேவனூர் நாடு
தேவேந்திரப் பள்ளன்
தொட்டியன்
தோப்பூர் ஆறு
தோம்ப கல்லனூர்
நகுலன்
நடுவண்ணன்
நந்தி
நம்பியாண்டான்
நமஸ்காரம்
நல்லமடி
நல்லையகவுண்டன் நாடு
நலங்கு
நாச்சி
நாச்சியம்மா
நாஞ்சியம்மா
நாட்டான்
நாட்டுக்கட்டு
நாட்டுக் கவுண்டன்
நாட்டுக்குழி எடுகாம்பா
நாடு
நாமக்கல்
நாமம்
நாய்ச்சி
நான்கு நாடு மலையாளிகள்
நாவிதையா
நீவித்தியா
நெல்
பக்கலம்
பங்குனி
பச்சை மலை
பச்சை மலையாளி
பச்சை மலை மூப்பன்

பட்டக்காரன்
பட்டம்
பட்டவன்
பட்டி
பட்டுகுன்னம் பட்டி
பந்தல்
பயிலம் நாடு (பயில் நாடு)
பறையர்
பன்றி
பனிக்கன்காடு பொங்கலாயி
பாட்டன்
பாண்டவர்
பாண்டியன் கல்(லு)
பாப்பான்
பார்கூர் மலை
பார்வதி
பார் வேட்டை
பாராடியம்மா
பாலமலை
பாலமேடு கிராமம்
பிடவன்
பிடாரி(யம்மா)
பிரசாதம்
பிரக்கரை நாடு
பிள்ளையார்
பீமன்
பீரக்கரை நாடு
பீலன் குலம்
பீலப்பாடி நாடு
புஞ்சை
புடவை
புண்ணாக்கு
புத்
புதுப்பிடாரி
புதூர்
புலி (பிலி)
புளி கலக்கு
புஷ்பவதி
பூக்கலம் சுவாமி
பூச்சம்மா
பூசன் குலம்
பூசாரி
பூதமலை
பூமி
பூஜாரி காளி கவுண்டன்
பூஜை
பெரிய
பெரியகல்ராயன்
பெரிய கவுண்டன்
பெரிய கறுப்பன்
பெரியண்ணன்
பெரிய துரை
பெரிய நாடன்
பெரிய பட்டக்காரன்
பெரிய பயல்
பெரிய பிடாரி
பெரிய பிலி
பெரிய மலையாளி
பெருமாள்
பெருமாள் கோவில்
பெருமை
பேக்காடு பொங்கலாயி
பேய்ச்சி
பேய்ப்பெருமாள்
பேளூர்
பொங்கல்
பொங்கலாயி
பொட்டு
பொல குடிசை
பொலி எருது
பொன்னாயி
போயிருக்கான்
பைத்தூர்
பைத்தூர் நாடு

பைத்தூர் மலை
மகாராசனாயிரு
மங்கலம்
மஞ்சவாடி மலை
மஞ்சரை
மண்ணுப்பிடாரி
மண்மலை நாடு
மந்திரம்
மந்திரி
மந்தை
மயிபாடி பொங்கலாயி
மலாக்காரன்
மலா நாயக்கன்
மலுங்கூட்டுப் பிடாரி
மாசி
மாசி மலையன்
மாட்டாயன்
மாட்டுப் பொங்கல்
மாணிக்கன் குலம்
மாமாஞ்சி
மாமை
மார்வசி
மாரியம்மன் (மாரி,
மாரியம்மா, மாரியாயி)
மானம்
மீன்
மீன் பூத்துவிட்டது
முகூர்த்தம்
முத்த நாடு
முன் குடுமி
முனி
மூகாண்டி குலம்
மூலக்காடு பொங்கலாயி
மூப்பன்
மூன்று நாடு
மூன்று நாடு மலையாளிகள்
மூனூர்
மூனூர் மலையாளிகள்
மேல்நாடு
மேலநாச்சி
மேனாரிகம்
மொறம்
மோகநாடு
மோர்ப்புளி
ரவிக்கை
ராகி
ராகிக்களி
ராமகுலம்
ராஜா
ராஜு
லட்சுமி
வகுப்பு
வசிஷ்ட நதி
வடமன்
வடமி
வண்டையான்
வணக்கம்
வருண பகவான்
வலங்கை
வளப்பூர்
வளப்பூர் நாடு
வளப்பூர் பட்டக்காரன்
வளவாண்டி நாடு
விக்கினேஸ்வரர்
விபூதி
விஷ்ணு
விஷ்ணு பெருமான்
வீட்டுக்காரி
வீட்டுக்குத் தூரம் போயிட்
டாங்க
வீட்டுச்சாமி
வீட்டுச்சாமி பூசை
வெள்ளம்
வெள்ளையன்

வெளியே போயிட்டா	வேப்பாடி மலை
வென்னாடு	வேலராயன் பொங்கலாயி
வேட்டக்காரன் சுவாமி	வேலாண்டி சாமி
வேட்டக்காரன்	வேளாளன் (வெள்ளாளன்)
வேடச்சி	வைப்பு
வேடன்	வைகாசி (வையாசி)
வேடி	ஜெருகு மலை
வேணாடு	

இப்பட்டியலை உருவாக்கத் துணை புரிந்த ஏழு சிறந்த நூல்கள் (1-4) சென்னை அரசின் வெளியீடுகளாகிய சேலம், வடவார்க்காடு, தென்னார்க்காடு, திருச்சி மாவட்டப் பல்பொருள் ஆய்வறிக்கைகளும்[2] (5) எர்கார் தர்ஸ்டனின் தென்னிந்திய சாதிகளும் குழுக்களும்''[3] (6) சென்னை மாநில, ஆட்சித்துறைப் பல்பொருள் ஆய்வு நூலும்[4] (7) டாக்டர் எரன்பில்சின் கொல்லி மலையாளிகளும்[5] ஆகும். அச் சேறிய இந்நூல்களோடு சென்னைப் பல்கலைக்கழக மானிடவியல் துறைப் பணியாளர் திரு. ந. தேவராசன் அவர்கள் 'மானிடவியல்' பற்றிச் சற்றேறக்குறைய 300 பக்கங்களில் எழுதியுள்ள நூலின் கையெழுத்துப்படியில் 'பச்சை மலைத் தமிழர்' பற்றி 34 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள பகுதி பெரிதும் பயன்பட்டது. இவற்றுடன் பேராசிரியர் டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் அவர்கள் 'நன்னனது மலை நாடு' பற்றி எழுதியுள்ள அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டு ரையும்[6] நேரில் தெரிவித்த குறிப்புகளும், பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் வடவார்க்காட்டு மாவட்டத்துச் சவ்வாது மலையாளிகள் பற்றித் தமது நினைவிலிருந்து கூறிய குறிப்புகளும், யான் இரண்டாண்டு கட்கு முன்பு வாணியம்பாடி சென்றிருந்த போது அவ்வூர் இஸ்லாமியக் கல்லூரி மாணவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்ட குறிப்புகளும் மேற்கண்ட பட்டியல் படைக்கும் பணியில் உதவியாய் அமைந்தன.

மேற்கண்ட பட்டியலிலுள்ள சொற்கள் மலையாளிகள் தமிழில் உள்ள ஒருசிறு பகுதியே. இச்சொற்களுள்ளும் சில வற்றின் உண்மை உருவும் பொருளும் புலனாகவில்லை. ஆயினும் கிடைக்கும் விளக்கங்களைத் துணையாகக் கொண்டு இச்சொற்களின் வகை-வளம் பற்றி ஆராய்தல்

மேலும் இத்துறையில் உண்மைகள் ஒளிர ஒரு தூண்டு கோலாகவேனும் ஆதல் உறுதி.

ஒரு வகையில் மானிடவியல் தாய் பெற்ற மகளே விளக்க மொழியியல் (Descriptive Linguistics). மானிடவியல் ஆராய்ச்சியினின்றும் கிளைத்தெழுந்ததே அமெரிக்க விளக்க மொழியியல் ஆராய்ச்சி.[7] எனவே, உருவகித்துச் சொன்னால் தாயும் மகளும் தாளிதம் செய்தமைத்த சமையலைப் போன்றது மொழியியல் (Anthropoligical Lidguistics). பயன் செறிந்த இம்மானிடவியல் - மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கு மேலும் சிறந்ததொரு வருங்காலம் வாய்க்கப்போவது திண்ணம்.[8] இக்கட்டுரையில் மானிடவியல் - மொழியியல் கண்கொண்டு சில உண்மைகளைக் காண்போம்.

ஒரு கூட்ட (சமுதாய) மக்கள் வழங்கும் சொற்கள் அக் கூட்டத்தாரின் நாவின் இயக்கம் நெஞ்சின் இயக்கம் ஆகிய இருபேரியக்கங்களையும் எடுத்துரைக்கும் வல்லாண்மை பெற்று விளங்கும் நீர்மையன. இவ்வுண்மைக்கு மேற்கண்ட பட்டியலிலிருந்து சான்றுகள் சில காணும் முயற்சியில் அப்பட்டியலில் உள்ள சொற்களைப் பின் வரும் வகைகளில் அகர வரிசையில் பாகுபடுத்திக் காண்போம் :

I. ஆண் தெய்வப் பெயர்கள் (31)

அரங்க சிவன்
அரங்க சேவகன்
அரங்கத்தப்பன் சுவாமி
அறப்பளீஸ்வரன்
ஆண்டியப்பன்
ஆதி சிவன்
ஆரங்காரட்டப்பன்
இராமன்
இலட்சுமணன்
உருளியன்
கந்தசாமி
கறுப்பன்
கரி ராமன்
கோவிந்தா......
சடையன்
சுப்பிரமணியர்
சுவாமி
நம்பி ஆண்டான்
பிள்ளையார்
பூக்கலம் சுவாமி
பெரிய ஆண்டவன்
பெருமாள்
மாசி மலையன்
முனி
வருணபகவான்
விக்னேஸ்வரர்
விஷ்ணுபெருமாள்
வீட்டுச்சாமி
வேட்டக்காரன் சுவாமி
வேட்டுக்காரன்
வேலாண்டிச்சாமி

II. பெண் தெய்வப் பெயர்கள் (36)

அம்மா
அரிய நாச்சி
இளைய நாச்சி
ஏழுகளா நாச்சி
கரும் பிடாரி
கன்னியம்மா
காமாட்சி
காரக்காட்டுப்பிடாரி
காளி(யம்மா)
கொங்களாயி
கோங்காலியம்மா
கோங்காலா(ளா)யி
கோடகார நாச்சி
கோசகுளி பொங்கலாயி
சின்னப் பிடாரி
சோகப் பிடாரி
தனிப்பாலை பொங்கலாயி
திரௌபதி (தை) (அம்மா)
நாச்சி
நாச்சியம்மா
நாஞ்சியம்மா
பணிக்கன்காடு பொங்கலாயி
பாராடியம்மா
பிடாரியம்மா
புதுப் பிடாரி
பூச்சம்மா
பெரிய பிடாரி
பொங்கலாயி
பேக்காடு பொங்கலாயி
மண்ணுப் பிடாரி
மயிலாடி பொங்கலாயி
மலுங்காட்டுப் பிடாரி
மாரியம்மன் (மாரியம்மா,
மாரியாயி)
மூலக்காடு பொங்கலாயி
மேலநாச்சி
வேலராயன் பொங்கலாயி

III. இதிகாசப் புராணத் தெய்வப் பெயர்கள் (8)

இராமன்
இலட்சுமணன்
அருச்சுனன்
சகாதேவன்
தர்மர் (தர்மராஜா)
திரௌபதி (தை) (அம்மா)
நகுலன்
பீமன்

IV. கிராமத் தெய்வப் பெயர்கள் (24)

அம்மா
அரங்கத்தப்பன் சுவாமி
அரியநாச்சி
ஆரங்காட்டப்பன்
எல்லைக்கறுப்பன்
ஏழுகளா நாச்சி
காளி(யம்மா)
கேடகார நாச்சி
கொங்களாயி
கோங்காலியம்மா
கோங்காலா(ளா)யி
நாஞ்சியம்மா
நாட்டுக்குழி எடுகாம்பா
பாராடியம்மா
பிடாரி(யம்மா)
பூச்சம்மா
பொங்கலாயி
மண்ணுப் பிடாரி
மாரியம்மன் (மாரியம்மா,
மாரியாயி)

முனி
மேலநாச்சி
வீட்டுச்சாமி
வேட்டக்காரன் சுவாமி
வேலாண்டிச் சுவாமி

V. ஒரே தெய்வத்தின் வேறு பெயர்கள்

(அ) சிவன் (5)

அரங்க சிவன்
அரங்கத்தப்பன் சுவாமி
அறப்பனீஸ்வரன்
ஆதி சிவன்
ஆரங்காட்டப்பன்

(ஆ) திருமால் (3)

காரிராமன்
கோவிந்தா...
பெருமாள்

(இ) முருகன் (3)

கந்தசாமி
வேட்டக்காரன் சுவாமி
வேலாண்டிச் சாமி

(ஈ) காளி (2)

காளி
நாட்டுக்குழி எடுகாம்பா

(உ) பிடாரி (7)

கரும் பிடாரி
காரக்காட்டுப் பிடாரி
சின்னப் பிடாரி
சோகப் பிடாரி
புதுப் பிடாரி
பெரிய பிடாரி
மலுங்கூட்டுப் பிடாரி

(ஊ) நாச்சி (5)

அரிய நாச்சி
இளைய நாச்சி
ஏழுகாரை நாச்சி
கோடகார நாச்சி
மேலநாச்சி

(எ) பொங்கலாயி (7)

கோசகுளி பொங்கலாயி
மயிலாடி பொங்கலாயி
தனிப்பாலை பொங்கலாயி
மூலக்காடு பொங்கலாயி
பனிக்கன் காடு பொங்கலாயி
பேக்காடு பொங்கலாயி
வேலராயன் பொங்கலாயி

VI. சமயச் சார்புடைய சொற்கள் (19)

அபிஷேகம்
இலிங்கம்
கடவுள்
குரு
கோவில்
தீர்த்தம்
தூபம்
நந்தி
நாமம்
பாண்டியன் கல்(லு)
பிரசாதம்
புத் (நரகம்)
பெருமாள் கோவில்
பெரிய பிலி (ஒரு கோயில் சிற்பம்
பூசாரி
பூஜை
பொலி எருது(அறப்பளீஸ்வரருக்குச் சைவர் நேர்ந்து விடும் காளை)
மந்திரம்
விபூதி

VII. கதைக் குறிப்புடைய வழக்குகள் (2)

கோவிந்தா - கோவிந்தா - கோவிந்தா

ராஜூ

VIII. நாட்டுப் பெயர்கள் (34)

அட்டி நாடு
அரிய கவுண்டன் நாடு
அரியூர் நாடுகள்
ஆத்தி நாடு
ஆலத்தூர் நாடு
எடப்புலி நாடு
காளத்தி கவுண்டன் நாடு
கீழ் நாடு
குண்டுனி நாடு
குண்டூர் நாடு
குந்தினி நாடு
குருப கவுண்டன் நாடு
சித்தூர் நாடு
சேல நாடு
சேலூர் நாடு
திண்ணனூர் நாடு
திருப்புலி நாடு
தெம்பா நாடு
தென்பற நாடு
தேவனூர் நாடு
நல்லைய கவுண்டன் நாடு
நான்கு நாடு
பயிலம் நாடு
பீரக்கரை நாடு
பீலாப்பாடி நாடு
பைத்தூர் நாடு
மண்மலை நாடு
முத்த நாடு
மூன்று நாடு
மோக நாடு
வளப்பூர் நாடு
வளவாண்டி நாடு
வென்னாடு
வேணாடு

IX. ஊர்ப் பெயர்கள் (22)

அஞ்சூர்
ஆத்தூர்
ஆலாடிப்பட்டி
ஊத்தங்கரை
ஓமலூர்
கரடியூர்
காஞ்சீபுரம்
கீரப்பட்டி
கீழூர்
குண்டூர்
குரங்குப்பட்டி
கோவில் புதூர்
செங்குந்த பட்டி
சேலூர்
தம்மபட்டி
தரகுப்பட்டி
திங்களூர்
தோம்ப கல்லனூர்
நாமக்கல்
பட்டுக்குன்னம் பட்டி
மூனூர்
வளப்பூர்

X. மலைப் பெயர்கள் (18)

அறுநாட்டு மலை
ஆறு நாட்டு மலை
கல்வராயன் மலை
காளி மலை
கொல்லி மலை
சவ்வாது மலை
சின்ன மலை
செவ்வரி மலை
சேர்வராயன் மலை

பச்சை மலை
பார்கூர் மலை
பால மலை
பூத மலை
பெரிய மலை
பைத்தூர் மலை
மஞ்சவாடி மலை
வேப்பாடி மலை
ஜெருகு மலை

XI. ஆடவர் பெயர்கள் (50)

அம்பலன்
கட்டையன்[9]
கரியன்
கவுண்டர்(ன்)
கள்ளன்
கறுப்பன்[10]
கீழ் நாட்டான்
குட்டையன்[11]
குறிச்சிடையான்
கூத்தாரி
கூலிக்காரன்
கூனைப்பித்தன்
கேரளன்
கொல்லி மலையாளி
கோங்கன்
சடைய கவுண்டன்
சடையன்
சாக்கிரத்தி
சின்னண்ணன்
சின்னப் பயல்
சின்ன மலையாளி
சின்னவன்[12]
சீரங்கன்
செம்பூரான்
செம்போதன்
சேமரையான்
சொல்லுடையான்
துக்கன்
துரை கவுண்டன்
நடுவண்ணன்
நாவிதையா
நீவிதையா
பச்சை மலையாளி
பச்சை மலை மூப்பன்
பச்சையன்[13]
பட்டவன்
பிடவன்
பூஜாரி காளி கவுண்டன்
பெரியன்[14]
பெரிய கவுண்டன்
பெரிய கறுப்பன்
பெரியண்ணன்
பெரிய நாடன்
பெரிய பயல்
பெரிய மலையாளி
பெரிய மூக்கன்[15]
மலாக்காரன்
மலா நாயக்கன்
மூப்பன்
வண்டையான்

XII. மகளிர் பெயர்கள் (11)

கவுண்டச்சி
கோங்காயி
கோதை
சீரங்கி
செறாம்பி
சென்னம்மா
நாச்சி
நாச்சியம்மா
நாய்ச்சி
பிடாரி
மேலநாச்சி

XIII. முறைப் பெயர்கள் (8)

அண்ணன்
அம்மா (= பாட்டி)
ஆத்தா
சின்னண்ணன்
சீயான் (=பாட்டன்)
தம்பி
நடுவண்ணன்
பெரியண்ணன்

XIV. குலப் பெயர்கள் (17)

எமையாண்டி குலம்
கண்ணத்தன் குலம்
கண்ணன் குலம்
கள்ளா குலம்
கீழ்க்கடைக் குலம்
கோனான் குலம்
சித்தடையான் குலம்
சேத்தடையான் குலம்
சொல்லன் குலம்
திருவிச்சி குலம்
தில்லன் குலம்
பீலன் குலம்
பூசன் குலம்
மாடாயான் குலம்
மாணிக்கன் குலம்
மூகாண்டி குலம்
ராமகுலம்

XV. தொழில் வழி - சாதிப் பெயர்கள் (15)

காராளன்
காரைக்காட்டு வெள்ளாளன்
கூத்தாரி
கூலிக்காரன்
கைக்கோளன்
கொங்கு வெள்ளாளன்
தேவேந்திரப் பள்ளன்
தொட்டியன்
பறையர்
பூசாரி
மலாக்காரன்
மலாநாயக்கன்
வேடச்சி
வேடன்
வேளாளன் (வெள்ளாளன்)

XVI. பட்டப்பெயர்கள் (5)

ஊர்க்கவுண்டன் (= குட்டி மணியன் = கிராமத்தலைவன்)
ஊர் மூப்பன்
கங்காணி (=கிராமத் தலைவனுக்கு உதவியாளன்)
சேலூரா் நாடு பட்டக்காரன் (= சாதித் தலைவன்)
வளப்பூர் பட்டக்காரன்

XVII. தானியப்பெயர்கள்(7)

கம்பு
கேழ்வரகு
சாமை
சோளம்
தினை
நெல்
ராகி

XVIII. உணவுப் பெயர்கள் (6)

கஞ்சி
களி
குழம்பு
புளி கலக்கு (=இரசம் வை)
மோர்ப்புளி (= மோர்க் குழம்பு
ராகிக்களி

XIX. விழாப்பெயர்கள் (7)

ஆடிப்பதினெட்டு
கோகுலாஷ்டமி
சிவராத்திரி
சீராமநவமி
தீபாவளி
பார்வேட்டை
வீட்டுச்சாமி பூசை

XX. விளையாட்டுப் பெயர்கள் (3)

ஆட்டம்
எருத்து ஆட்டம் (=மஞ்சி விரட்டு = மாட்டு விளை யாட்டு)
பார் வேட்டை

XXI. பறவைப் பெயர்கள்(2)

கோட்டான்
செம்போத்து

XII. விலங்குப் பெயர்கள்(2)

செந்நாய்
பன்றி

XXIII. ஊர்வன பெயர்கள் (2)

அரணை
செம்பூரான்

XXIV. நிலவகைப்பெயர்கள் (2)

நஞ்சை
புஞ்சை

XXV. முகத்தலளவைப் பெயர்கள் (3)

கண்டகம் (=50 வெள்ளம்)
மானம் (= சென்னை ½ படி)
வெள்ளம் (=சென்னை 3½படி)

XXVI. இசைக்கருவிப் பெயர் (1)

தம்பட்டம்

XXVII. நாட்பெயர் (1)

கரிநாள்

XXVIII. பூப்பெயர் (1)

அலரி

XXIX. வடமொழிச் சொற்கள் (27)

அபிஷேகம்
அருச்சுனன்
இரசம்
இராமம்
இலிங்கம்
இலட்சுமணன்
ஈஸ்வரன்
குரு
சகாதேவன்
தர்மர்
தர்மராஜா
திரௌபதி
தேவேந்திரன்
நகுலன்
நமஸ்காரம்
நாமம்
பீமன்
புத்
புஷ்பவதி
மண்டலம்
மந்திரி
ராம...
ராமன்
ராஜா
ராஜு

வருணபகவான்
விஷ்ணு

XXX. இலக்கியச் சொற்கள் (15)

அம்பலன்
ஊர் மூப்பன்
எருத்து ஆட்டம்
கோதை (=பெண்)
சொல்லுடையான் (உண்மையே பேசுபவன்)
திங்களூர்
பச்சைமலை மூப்பன்
பட்டவன் (=இறத்தவன்)
பாண்டியன் (கல்) (=கற்சவப் பெட்டி)
பொல குடிசை (=புலவு குடிசை=வீட்டுக்கு விலக்கான வள் இருக்கும் குடிசை)
மீன் (=நட்சத்திரம்)
மீன் பூத்துவிட்டது (=நட்சத்திரம் தோன்றிவிட்டது)
மூப்பன்
மோர்ப்புளி (= மோர்க் குழம்பு
வெள்ளம்

XXXI. சிறப்புப் பொருளுடைய சொற்கள் (6)

கட்டிக்கிறது (=விதவையை மணப்பது)
கலியாணம் (=கன்னியை மணப்பது)
நாட்டுக் கட்டு (=நாட்டுப்புறப் பாடல் தொகுதி)
மேனாரிகம் (=மாமன்-அத்தை மக்களை மணக்கும் முறை)
வீட்டுச்சாமி (=இறந்தவர் ஆவி)
வீட்டுச்சாமி பூசை (இறந்தவர் ஆவி அல்லது நீத்தார் வழிபாடு)

XXXII. தத்துவச்சொல் (1)

கடவுள்

XXXIII. பேச்சு வழக்குகள் *(12)

இருக்கிறா? (=இருக்கிறானா?
கல்லு (=கல்)
குசுவம் (= கொசுவம்)
குதிரை பாஞ்சி (=குதிரை பாய்ந்தி)
கூத்தாரி (= கூத்தாடி)
கோமணம் (=கோவணம்)
பில்லு (புல்)
பெரிய பிலி (பெரிய புலி)
மொறம் (=முறம்)
வெளியே போயிட்டா (=வெளியே போய்விட்டார்)
வேட்டக்கார்ன் (=வேட்டைக் காரன்)
வையாசி (=வைகாசி)

XXXIV. வாழ்த்து (1)

மகராசனாயிரு

குறிப்புகள்

1. Dr. O. R. Baron Ehrenfels: Traces of a Matriarchal Civilzation among the Kollimalaiyalis (1943)

2. F. J. Richards. I.C.S.: Madras District Gazetteer — Salem. (1918), pp. 152-64.

A. F. Cox: North Arcot District Manual (1895), pp. 211-214

W. Francis: Gazetteer of the South Arcot District (1906), pp. 106-8.

Hemingway: Madras District Gazetteer — Trichinopoly (1907), pp 123-8.

3. Edgar Thurston: Castes and Tribes of Southern India (1909), Vol. IV - pp. 406-36.

4. Manual of the Administration of the Madras Presideney, Vol. III, pp. 402-3.

5. Dr. O. R. Baron Ehrenfels: Traces of a Matriarchal Civilization among the Kollimalaiyalis (1943).

6. Dr. R. P. Sethu Pillai's Commemaration Volume (1961), pp. 253-52.

7. Encyclopaedia Britannica (1960), Vol. 14, p. 165-6.

8. இவ்வகை ஆராய்ச்சியின் பயனை அறிஞர் பலர் அழகுற விளக்கியுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டுகள் வருமாறு.

(1) "But the linguist, who is also an anthropologist is not exclusively concerned with linguistic problems as such. He is interested also in the many inter relations between the language of a people and the other aspects of their culture. Thus, for example, he may study the ways in which the language spoken by a group of people is related to that group's status or social position, the linguistic symbols employed in religious rites and ceremonies and how these differ from ordinary, everyday speech, the ways in which the changing voabulary of a language reflects the changing culture of the people who speak it, and the processes whereby language is transmitted from one generation to another and how these processes aid in transferring beliefs, ideals and traditions to successive generations. In brief, the linguist tries to understand the role of language in human societies and the part it has played in the larger picture of man's

unfolding civilizations." — R. L. Beals and Harry Hoijer: An Introduction to Anthropology (1959), p. 14.

மலையாளிகளின் குலப்பெயர்கள் பற்றி:

(2) "Some of these **vaguppus** bear quaint and outlandish names which would afford unlimited a scope for a philologist's fancy ..." — Salem District Gazetteer (1918), Vol. I, p. 153.

9-15. இப்பெயர்கள் பற்றி எட்கர் தர்ஸ்டன் பின் வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

"All have Goundan as their second name, which is universally used in hailing them. The first name is sometimes derived from a Hindu God, and my notes record Mr. Green, Mr. Black, Mr. Little, Mr. Short, Mr. Large, Mr. Big nose." — Castes and Tribes of S. India, Vol. IV, p. 410.

ஆராய்ச்சி அறிஞர் எட்கர் தர்ஸ்டன் இவர்கள் பெயரை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்காது தமிழ் வடிவத்திலேயே தந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாய் இருந்திருக்கும்! மேலும், Mr. Stone, Mr. Wood, Mr. Drinkwater - போன்ற ஆங்கிலத் திருப்பெயர்களைத் திருவாளர்கள் கல், கட்டை, குடிதண்ணீர் என்றெல்லாம் மொழி பெயர்க்கும் 'துணிவும்' 'பண்பாடு'ம் நமக்கில்லையே!

2

நேப்பாளியில் தமிழ்

1

பாரதநாட்டின் திருமுடியென விளங்கும் பெருமை ஒரு வகையில் நேப்பாளத்திற்கும், திருவடியென விளங்கும் பெருமை தமிழ் நாட்டிற்கும் உண்டு. புவியியல் வகையில் இத்தகு இணைப்பைப் பெற்றுள்ள இவ்விரு நாடுகட்கும் இடையே உள்ள மொழியியலுறவைச் சிறப்பாக நினைவு கூற எழுந்ததே இக்கட்டுரை.

பாரத நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கே அடிப்படையான காரணங்கள் இரண்டே. அவை புவியியற்செல்வாக்கும் சமயவியற்செல்வாக்குமே ஆகும்.[1] ஒரு வகையில் புவியியற்செல்வாக்கையும் வலிவும் பொலிவும் பெறச் செய்வது சமயவியற்செல்வாக்கே எனலாம். இவ்வுண்மை தமிழகத்தில் பாசுபத நெறி பரவிய பான்மையால் தெளிவாகும்.[2] இன்றும் நேபாளத்தைக் கண்டு வருவோர் கூறும் வேறு செய்திகள் சிலவும் கருத்திற்கொள்ளததக்கன. அவை இவை :

'சிவராத்திரி கழிந்த சில தினங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் கோயிலுக்குச் சென்று பசுபதி நாதரைத் தரிசித்தோம். அங்குப் பூஜை செய்யும் குருக்கள்மாருள் ஒருவர் கன்னட பாஷைக்காரர் என்று கூறினார்கள்.'[3]

'இந்துக்களிலே சைவம், வைணவம் என்ற பிரிவுகள் இருக்கிறதல்லவா? இந்தப் பிரிவுகளிலே சைவந்தான் நேபாளத்தில் ஆட்சி செலுத்துகிறது. விக்கிரகம் ஒன்றைப் பார்த்தோம். ஒரே செம்பு விக்கிரகத்தில் பாம்பின்மேல் கருடன், கருடனுக்குமேல் விஷ்ணு, விஷ்ணுவின்மேல் சிவ

பெருமான் இம்மாதிரியாகக் காணப்பட்டது. நேபாளத்தில் பிள்ளையார் கோவில்கள் அதிகம். வீதிக்கு வீதி, மூலைக்கு மூலை பிள்ளையார் கோவில்கள்தான். நேபாளப் பிள்ளையாருக்குத் தும்பிக்கை நேராயிருக்கும். நேபாள நடராஜர் மீசை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்!' [4]

*

'பசுபதிநாதருடைய கர்ப்பக் கிரகம் நான்கு வாயில்களை உடையது. ....எதிரே நின்ற கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார் நந்தி. கோயில் மரத்தால் அமைக்கப்பட்டது. மலையாளத்துக் கோவில்களைப் போல அடுக்கு நிலைகள் அமைந்ததாக விமானம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.'[5]

*

'பெருமான் இந்த நிலையில் நேபாளத்தில் எழுந்தருளியிருந்து எல்லா உயிர்களையும் காத்து அருள் வழங்கி நிற்கிறான். தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் என்ற முழக்கத்தின் திருவுருவாகப் பெருமான் அங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறான். உலகப் பகுதிகள் எல்லாவற்றிலும் அவனுடைய கருணைப் பெருவெள்ளம் பெருகி நின்று காத்து வருகிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக எல்லாத் திசைகளையும் பார்க்கும் திருமுகங்கள் நான்கும், அருவ நிலையில் ஒரு முகமும் ஆக ஐந்து திருமுகங்கள் கொண்டு விளங்குகிறான். இதேபோன்ற திருவுரு தமிழ் நாட்டில் திருவக்கரை என்னும் தலத்தில் அமைந்திருக்கிறது'.[6]

*

'அநந்த பத்மநாச அடிகளிடம் இரண்டாநாள் இரவு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது நேபால நாட்டிலுள்ள இக் கோவிலுக்குத் தாங்கள் எப்படிப் பூசகராக வந்து சேர்ந்தீர்கள்? வடகன்னட நாட்டுத் திருக்கோகர்ணத்திலிருந்து இங்கு வரக் காரணம் என்ன? அங்கே உங்களுக்குப் பூசை முறை இருப்பதாகத் தெரிகிறதே என்று பொழுதுபோக்காகச் சில கேள்விகளைக் கேட்டு வைத்தேன்.

அடிகள் : 'உண்மைதான். வடகன்னட நாட்டில் பிராமண வகுப்பில் எங்களுக்கு நல்ல மதிப்புண்டு. நாங்கள் தமிழில் வழங்கும் அடிகள்[7] என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்று வாழ்கிறோம். பட், சாஸ்திரிகள் என்ற சிறப்புப்

பெயர்களும் உண்டு. எங்கள் குடும்பப் படித்த குடும்பம். சங்கரர் இந்நாட்டுக்கு வருமுன் பசுபதி நாதருக்கு நரபலி, மது மாமிசம் முதலியன படைத்து வழிபாடுகள் செய்து வந்தார்கள் என்பதை நேற்று உங்களுக்குச் சொன்னேன் அல்லவா?

'சங்கரர் வருவதற்கு முன்னர், இந்நாட்டில் சந்நியாசிகள் பெருமானைப் பூசித்து வந்தனர். இங்கு பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்று சாதிப் பிரிவினைகள் இருந்து வருகின்றன. எல்லோரும் மது மாமிசம் அருந்தக்கூடியவர்கள். ஆகார விஷயத்தில் இங்கு அதிக வேற்றுமை கிடையாது. பெருமானுக்குப் பலியிடுதலும் மதுமாமிச நைவேதனமும் கூடாவென்று சங்கரர் நிறுத்திவிட்டார். அந்தப் பழக்க வழக்கங் களுடைய இந்த நாட்டுப் பிராமணர்கள் பெருமானைத் தொட்டுப் பூசித்தல் அநுசிதம் என்று அப்போதிருந்த அரசனிடம் எடுத்துச் சொல்லிச் சுத்த சைவர்களா யுள்ள பிராமணர்கள் தாம் பூசை செய்ய யோக்கியதை உடையவர்கள் என்பதையும் அரசனுக்குத் தெரி வித்தார்.

அப்படிச் சுத்த சைவர்களாக உள்ளவர்கள் எங் கிருந்து கிடைப்பார்கள் என்று கேட்ட அரசனுக்கு, விந்தியப் பிரதேசத்தின் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள பிராமண வகுப்பார் நெறியிற் சிறந்தவராகவும் (ஸ்மார்த்த வைஷ்ணவர்கள்) சைவர்களாகவும் இருப் பார்கள். அங்கிருந்து படித்த நல்ல அறிஞர்களை ஒழுக் கத்திற் சிறந்தவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்துப் பூசைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவர் ஒரு திட்டமும் வகுத்துக் கொடுத்தார். முதலில் கன்னடப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களில் தேர்ந்தெடுக்கலாம். அதுவும் பொருந் தாவிட்டால் ஆந்திர நாட்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கலாம். இந்த மூன்றிலும் இதற்குப் பொருத்தமாக யாரும் கிடைக்காவிட்டாலும் விந்தியத்திற்குத் தெற்குப் பகுதி யிலுள்ள எந்த நாட்டு வைதிக பிராமண குலத்திலுள்ள வர்களிலும் பொருத்தமானவரை எடுக்கலாம்'.[8]

'கோதாவரி—என்ற ஊர் உண்டு. தென்னிந்தியத் தொடர்புள்ள நேபால சின்னங்களுள் இதுவும் ஒன்று.'[9]

2

தொன்றுதொட்டு நேப்பாளத்திற்கும் நமக்கும் உள்ள நல்லுறவை இன்றும் நமக்குச் சிறப்பாக நினைவுபடுத்தும் சீர்மை அந்நாட்டின் தலைநகரின் பெயராகிய 'காட் மண்டி'ற்கே உண்டு. காஷ்ட மண்டபமே 'காட்மண்டு'. காஷ்டம் தமிழ்க் கட்டையே எனில்[10] நேப்பாளத்தின் தலைநகரின் பெயருக்கே உயிர் தரும் ஒரு சொல் தமிழ்ச் சொல்லே. இன்னொரு வகையான நம் கால உறவு வீரம் செறிந்த அந்நாட்டின் குடி மக்களாகிய கூர்க்கருள் 245 மகளிர் உட்பட 1325 பேர் தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலும் பண்டை யவனர் போலக் காவலாளிகளாய் வாழ்வதே ஆகும்.[11]

3

தென்னகத்துடன் இத்தகு தொடர்புடைய நேப்பாளத்தின் மொழியாகிய நேப்பாளியின் முதற்பெருஞ்சொற் களஞ்சியம் 1930-ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்தது. அதன் ஆசிரியர் பேராசிரியர் டர்னர் (R. L. Turner). ஏறத்தாழ ஆயிரம் பக்கங்கள் கொண்ட இச்சொற்களஞ்சியம் பல வகைகளிலும் எடுத்துக்காட்டானதொரு சொற்களஞ்சிய மாய்த் திகழும் பெருமை சான்றது. இச்சொற்களஞ்சியத்தில் உள்ள இருபத்தாறாயிரம் நேப்பாளிச் சொற்களும் அவற்றிற்குரிய தேவநாகரி எழுத்திலும் ஆங்கில எழுத்திலும் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்குரிய பொருள் ஆங்கிலத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு நேப்பாளிச் சொல்லின் வேர் பற்றிய ஆய்வும் அச் சொல்லிற்குரிய ஒப்புச் சொற்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

'நேப்பாளி ஒப்பியல் - பிறப்பியல் சொற்களஞ்சியம்' என்ற பெயருக்கு ஏற்ற பெருமைசான்ற இப்பெருநூலைப் பேராசிரியர் டர்னர் பதினாறாண்டுகள் பாடு பட்டு உரு வாக்கியுள்ளார்.[12] இப்பெரும் படைப்புக் கருக்கொண்ட இடம் அல்மோராவின் (Almora) கூர்க்காக் கோட்டையின் அடிவாரம்![13] பேராசிரியர் டர்னர் கடும்போர்ப்பணியில் ஈடு பட்டிருந்த காலம் இச்சொற்களஞ்சியம் சூல் கொண்ட காலம்.'[14]

4

நேப்பாளியில் வழங்கும் தமிழ் வேருடைய சொற்கள் சிலவற்றின் அகர வரிசை வருவாறு:

நேப்பாளிச் சொல்	பொருள்	தமிழ்ச்சொல்
ஒக்லி	உலக்கை	உலக்கை
கர்	கட்டி, கழலை	கழலை
காலோ	கறுப்பு	கார்*
காஜல்	(கண்ணுக்கிடும்) மை	கருமை*
குட்நு	அடி, நொறுக்கு,	குட்டு; கொட்டு
கொர்நு	சுற்றல், சுழலல்	கிறுகிறுப்பு
சஙர்	படிக்கட்டு	சங்கடம் (= ஒடுக்க வழி. இப்பொருளில் யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்குகிறது.)
சிலோ	மாணவர்	சில, சிறு*
சுருட்	சுருட்டு; சுருட்டுக் குடியன்.	சுருட்டு*
டண்டா	குளிர்ந்த	தண்(மை)*
தல்	தாளம்	தாளம் *
தாரோ	தாடை	தாள்; தாடை
தாலோ	தாழ்ப்பாள்	தாழ்; தாள்
போல்நு	பேசு	வகுளி; வகுணி* (= ஒலி)
பௌரநு	மிக, நீந்து	தேலு(தல்); தேறு(தல்)*
மார்நு	தேய்; அடி; சுருட்டு	மண்; மண்ணு(தல்)*
மிசிநு	தேய்; அழுத்து;பிழி.	மின்? *
முஸல்	உலக்கை; உலக்கை மசிநுனி; மா(வு)	
யுஜார்நு	அழி	* சரி?
ஜர்நு	பொருத்து	சடை(தல்)
ஜரி	மழைபொழிதல்	சொரி? *
ஹலிநு	அலைத்தல்	அலை
ஹலுகொ	மெல்லிய	அலை *
ஹெர்நு	பார்; காண்	பார்? *

5

பேராசிரியர் டர்னர் நேப்பாளிச் சொற்கட்கு வேர்ச் சொல் விளக்கம் காட்ட வழங்கும் திராவிடச் சொற்களென பிராகுவி (4), கன்னடம் (27), கோண்டி (5), கூய் (1), குருக் (5), மலையாளம் (1), தமிழ் (16), தெலுங்கு (19), தொதுவர் மொழி (2), துளு (1) ஆகிய மொழிச்சொற்களைத் தனித் தனியே பட்டியலிட்டுத் தந்துள்ளார். அப்பட்டியல்களை ஆய்ந்து எந்த நேப்பாளிச் சொல்லிற்கு எந்தெந்தத் திராவிட மொழிச் சொற்கள் ஒட்பிட்டுக் காட்டப் பட்டுள்ளன என்பது எளிதில் விளங்கும்பொருட்டுப் பின் வரும் பட்டியல் அகரவரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ச்சொற்கள் பல வடமொழியில் திரிந்து வழங்கும் திற முணர இப்பட்டியல் துணை புரிதல் கூடும். பேராசிரியர் டர்னர் காட்டாத திராவிட ஒப்புச் சொற்களும் இப்பட்டிய லில் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றின்மேல் உடுக்குறி இடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் தவிரப் பிற திராவிட மொழிச் சொற்களின் ஒலி வடிவைப் பேரளவு சரியாக உணர்த்தும் வகையிலேயே தமிழ் வரி வடிவு தரப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், தமிழ் எழுத்துக்களைக்கொண்டே பிற மொழியொலிகளை எல்லாம் குறிக்கும் முறை முன்னும் பிறவாமை மறவாமைக் குரியது. பட்டியல் வருமாறு :

ஒக்லி—	உலக்கை (தமிழ்)
	வாஸ்க் (தொதுவர் மொழி)
கர்—	கழலை (தமிழ்)
	கடுவு (தெலுங்கு)
	கட்டா (,,)
	கட்டே (,,)
காலோ—	கார் (தமிழ்)*
	கரா (தெலுங்கு)
	காடு (கன்னடம்)
	கோச
காஜல்—	(,,
குட்நு—	குட்டு (தமிழ்)
	கொட்டு (,,)
	கொட்டு (தெலுங்கு)
	குடு (கன்னடம்)
	குட்டு (,,)

	குடுர் (பிராகுவி)
	குரும் (கோண்டி)
	க்சாட் (குருக்கு)
கெர்நு—	கிறுகிறு (தமிழ்)
	கிரகிரா (தெலுங்கு)
	கிரி (,,)
	கிட் (பிராகுவி)
	கிர்கிர் (குருக்கு)
சஙர்—	சங்கடம் (தமுழ்
	ஜங்கலா (துளு)
சிலோ—	சில (தமிழ்)
	சில்லர (கன்னடம்)
	சில்லு (,,)
	சிறு (,,)
சுருட்—	* சுருட்டு (தமிழ்)
	சுருட்டு (மலையாளம்)
டண்டா—	* தண்மை (தமிழ்)
	தடி (தெலுங்கு)
	தண் (,,)
	தண்டி (,,)
	தணிட் (தொதுவர் மொழி)
தல்—	தழும்பு (தமிழ்)
	* தட்டு (,,)
	* தட்டு (தெலுங்கு)
	தட்டு (கன்னடம்)
தாரோ—	தாடை (தமிழ்)
	தாள் (,,)
	தவடை (,,)
	தவடா (தெலுங்கு)
	தவடெ (கன்னடம்)
போல்நு—	வகுளி (தமிழ்)
	* வகுணி (,,)
	பொப்ப (தெலுங்கு)
	பகுளு (கன்னடம்)
	பொப்பே (,,)
	பொகளு (,,)
பௌரநு—	* தேலு தல் (தமிழ்)
	தேறுதல் (,,)

	தேல் (தெலுங்கு)
	தேல் (கன்னடம்)
	தார் (பிராகுவி)
மார்நு—	மண் (தமிழ்)
	மாடு (கன்னடம்)
மிசிநு—	* மின் (தமிழ்)
	மிச்சு (தெலுங்கு)
	மிக்கி (,,)
முஸல்—	* மசி (தமிழ்)
	மசெ (கன்னடம்)
	மசகு (,,)
	மசிட் (கோண்டி)
	மசோல் (,,)
	மஸ்மசர் (குருக்கு)
யுஜார்நு—	* ? சரி (தமிழ்) (= அழி)
	ஜட (கன்னடம்)
	ஜடெ (தெலுங்கு)
ஜர்நு—	சடை (தமிழ்) (= பொருத்து)
	ஜட்ட (கன்னடம்)
	ஜடி (,,)
ஜரி—	* ? சொரி (தமிழ்)
	ஜிடி (கன்னடம்)
	ஜடி (தெலுங்கு)
ஹலிநு—	அலங்கு (தமிழ்)
	அலை (,,)
	அலசு (தெலுங்கு)
	அலசு (கன்னடம்)
	அலகு (,,)
	அலெ (,,)
	அலுகு (,,)
ஹலுகொ—	* அலை (தமிழ்)
	அலகனா (தெலுங்கு)
ஹொர்நு—	* ? பார் (தமிழ்)
	ஹிர் (பிராகுவி)
	ஹீர் (கோண்டி)
	ஏர் (குருக்கு)
	இர் (,,)

6

மேற்கண்ட பட்டியலில் உள்ள நேப்பாளிச் சொற்கள் பல தமிழ் வேருடையனவே என்று நாம் உணரப் பேராசிரியர் டர்னரே மேற்கோளாகக் காட்டும் பேராசிரியர் யூல் பிளாக் அவர்களின் கருத்துகள் சிலவற்றை மேலுள்ள பட்டியலில் உள்ள சொற்களின் அகர வரிசைகளைத் தழுவியே ஈண்டு முறைப்படுத்தியிருத்தல் பொருத்தமும் பயனும் உடையதாகும். அவ்வாறு முறைப்படுத்தப்பட்ட கருத்துகள் வருமாறு:[15]

ஒக்லி :

'சோமா இலையை இடிக்கும் உரல் உலூக்கல (ரிக் வேதம் I, 28, 6). இது உலக்கை (தமிழ்), வஸ்க் (தொதுவர் தொதுவர் மொழி), ஒனகே (கன்னடம்) ஆகிய திராவிடச் சொற்களை நினைவூட்டுகிறது'.

கர் :

'சிறு உடல் நோய்கட்கும் அவர்கள் (ஆரியர்கள்) திராவிட மொழிச் சொற்களையே வழங்கியதாகத் தோன்று கிறது. கண்ட (ஐத்திரேயம்) 'கட்டா', 'கடுவு' (தெலுங்கு), கட்டெ (கன்னடம்), 'கழலை' (தமிழ்), 'கட்டு' (தெலுங்கு) ஆகிய சொற்களும் ஒரே வேருடையனவே ஆகும்'.

காலோ :

காஜல் :

'கால' என்னும் பகுதியே கருமை என்ற பொருள் தரும். கன்னட – காடு, தெலுங்கு – கரா, 'கறுப்பாக்க' என்னும் பொருள் தரும் கன்னட 'கழ்கு', கரும்பொருளைக் குறிக்கும் கோண்டி – கோசோ, பொதுவாகத் திராவிட மொழிகட் குரிய 'கார்' ஆகிய சொற்களின் வேராக இருத்தல் வேண்டும். இதே சொற்குடும்பத்தைச் சார்ந்ததே கன்னட– காடிகெ, தெலுங்கு – கடிகெ. இச்சொற்கள் சமஸ்கிருதம் – கஜ்ஜல, இந்தி – காஜல், காலிக் ஆகிய சொற்களை நினை வூட்டும்.'

குட்னு :

'பேராசிரியர் கிட்டல் குடு (கன்னடம்), குட்டு (கன்னடம், தமிழ்) கொட்டு (தெலுங்கு) ஆகியவற்றை ஒப்

பிட்டுக் காட்டுகிறார். இதனுடன் அரிசி குற்றுதல் என்னும் பொருள் தரும் கொட்டு (கன்னடம், தெலுங்கு), 'நொறுக்கு' என்னும் பொருள் தரும் 'கோர்ஸ்', 'கோஸ்' (குருக்கு) ஆகிய சொற்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.'

கெர்னு :

'சுற்றளவு என்னும் பொருள் தரும் கேர் (இந்தி), மயக்கம் என்னும் பொருள் தரும் கிர்னீ (இந்தி), கெரீ (மராத்தி), கழல் என்னும் பொருள் தரும் கிர்த்தீ (மராத்தி) கயிறுகளைச் சுற்றும் சக்கரம் என்னும் பொருள் தரும் கிரின் (இந்தி) போன்ற இன்னும் பல இதே வேருடைய சொற்கள், சுற்று என்னும் பொருள் தரும் 'கிரி' (தெலுங்கு) சுற்றாய், மயக்கமாய் என்னும் பொருள் தரும் 'கிரகிரா' (தெலுங்கு) ஆகிய சொற்களை நினைவூட்டுகின்றன. 'கிறு கிறு' என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் பொருளே இவற்றின் பொருளும். குருக் மொழியில் 'விரைவுறு' என்னும் பொருள் தரும் சொல் 'கிர்கிர்'; பிராகுவியில் 'உறக்கத்தால் கிறங்கு' என்னும் பொருள் தரும் சொல் 'கிட்'.

டண்டா :

'உரிச்சொற்களைப் பொறுத்த வரையில் பெரிதும் வழக்குடைய ஒரு சொல்லைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டு அமைவேன். 'குளிர்ச்சி' என்னும் பொருள் தருவனவாய தண்ட் (மராத்தி), இந்தி, 'டண்டா' ஆகிய சொற்கள் உள்ளன. இவை 'குளிர்ச்சி' என்னும் பொருள் தரும் 'தண்' (தமிழ், கன்னடம்), தாண்ட் (தொதுவம்), ஈரம் என்னும் பொருள் தரும் தடி (தெலுங்கு, கன்னடம்) ஆகிய சொற்களின் வேரினும் வேறானவையாக இருக்கவே இயலாது. இச்சொல் திராவிட மூலம் உடையதாவதற்கு இவ்வேரினின்றும் எழுந்த திராவிடச்சொல் வடிவங்களின் வகை வளமும் மூக்கொலியின் மாறுதலுறும் பண்பும் பெருந்துணை புரிவனவாகும்.

'இச்சொல் குடியேற்ற நாட்டு ஆங்கிலத்திலும் குடி புகுந்துவிட்டது. 'மிளகுத் தண்ணீர்' என்பதில் உள்ள 'தண்ணீர்' என்பதற்குரிய பழம்பொருள் தண்ணிய (குளிர்ந்த) நீர் என்பதே ஆகும். இக் கூட்டுச் சொல்லில் உள்ள முதற்பகுதியைக் கடனாகப் பெற்றதன் பயனே இந்தி 'டண்டா'வும் சமஸ்கிருத 'நீரம்' என்ற சொல்லும்.'

தல் :

'நிருக்தத்தில் குறிக்கப்பெறும் வினைப்பொருளுடைய வேர் 'தட்'. இது 'அடி' என்னும் பொருள் உடைய 'தாளெட்தி' என்னும் பாலிச் சொல்லிலும் உள்ளது. அதர்வ வேதம் 'ஓர் அடி' என்னும் பொருளுடைய 'தாட' என்னும் சொல்லைப் பெற்றுள்ளது. இந்த சம்ஸ்கிருத 'தட்' என்னும் சொல்லுக்கு ஆரியத்தில் சிறந்த வேர்ச்சொல் ஏதும் இல்லை. மாறாக 'அடி' என்னும் பொருள் உடைய தட்டு (கன்னடம்-தமிழ் – தெலுங்கு) என்ற சொல்லும் 'எதிர்த்து அடி', என்னும் பொருளுடைய 'தட்டு' என்ற கன்னடச் சொல்லும் 'வடு' என்னும் பொருள் தரும் 'தழும்பு' என்ற தமிழ்ச் சொல்லும் ஒப்பிட்டு நோக்கற்குரியன'.

தாரோ:

'தாடியைக் குறிக்கும் தாதிக (மனு), தாடி (இந்தி) ஆகிய சொற்கள் 'தம்ஷ்ட்ர' என்ற வேர்ச்சொல் உடையன என்பதை ஒலியியல் வகையாலோ சொல்லியல் வகை யாலோ எளிதில் விளக்க இயலவில்லை. ஆனால், அச் சொற்கள் தாடைக்குரிய தமிழ்ச்சொற்களாகிய தாள், தாடை, தவடை ஆகியவற்றையும் தவடெ (கன்னடம்) தவடா (தெலுங்கு) ஆகியவற்றையும் நினைவுறுத்துகின்றன.

போல்னோ :

'பலர்' விழை பண்பும் அதனால் உணர்ச்சி விளக்கமார் பண்பும் பெற்றுள்ள சரிநுட்பக் காரணங்களால் பற்றியே அண்மைக் காலத்தில் திராவிடத்திலிருந்து கடன் வாங்கப் பட்ட உரிச்சொற்களும் வினைச் சொற்களும் உள என்று நான் நம்புகிறேன்.

'அவ்வாறு கடன்கொண்ட வேர்ச்சொற்களுள் ஒன்று 'பேச' என்னும் பொருளுடைய 'போல்' என்பதாகும். இச் சொல் திவ்வியாவனத்தில் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதைப் 'ப்ரு' என்னும் வேருடையதென விளக்க யான் தயங்குகிறேன். ஆனால், 'போல்', என்னும் சொல்லோடு ஒலி என்னும் பொருளுடைய 'வகுளி' (தமிழ்) 'பகுளு' 'பொகளு' (கன்னடம்) ஆகிய சொற்களையும் 'பொப்பெ' (கன்னடம்) 'பொப்ப' (தெலுங்கு) ஆகிய சொற்களையுங் கூட ஒப்பிடலாம்.'

பௌரனு :

'புதிய மொழிகளில் அசைவு அல்லது பெயர்ச்சியைச் சுட்டும் சில வினைச்சொற்கள் உள்ளன. 'நீந்து, மித' என்னும் பொருள் தரும் தைர்னா (இந்தி) என்னும் சொல்லுக்குத் தர், திர் ஆகியன வேர்ச்சொற்களாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆனால், 'தேல்' (கன்னடம், தெலுங்கு), தார் (பிராகுவி) ஆகிய சொற்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன.'

மார்னு :

'பாரதம், பாலியில் உள்ள 'மண்டயதி' என்னும் சொல்லுக்கும் 'செய்ய' என்னும் பொருள் தரும் 'மாடு' (கன்னடம்), 'அணிசெய், மெருகிடு' என்னும் பொருள் தரும் 'மண்' (தமிழ்), 'அணி செய்' என்னும் பொருள் தரும் 'மேஜ்' (கூய்), வீடு என்னும் பொருள் தரும் 'மாடம்' (தமிழ்), 'மாளிகை' (தெலுங்கு) ஆகிய சொற்கட்கும் பொதுவான தொரு வேர் உண்டு என்றே நான் கருதுகிறேன்.'

மிசினு :

'மீனைக் குறிக்கும் பழைய ஆரியச் சொல் 'மத்ஸ்ய' என்பதே. அமரத்திலும் மனுவிலும் 'மீன' என்ற சொல் இருக்கிறது. ஆனால், நமக்குத் தெரிந்த வரையில் பாலியில் இல்லை. இது மீன் (தமிழ், கன்னடம், கோண்டி), மீனு (கூய்) ஆகும்'

முஸல் :

'இது வரை நாம் பார்த்த வடமொழிச் சொற்களுடன் திராவிட மூலம் காணக்கூடிய எச்சொல்லும் ரிக் வேதத்தைச் சார்ந்ததாய் இல்லை. ஆனால், அதற்கு ஒரு சான்றைத் தானியங்களை மாவாக்கும் கலை நமக்கு வழங்கும் என்று கருதுகிறேன். உலக்கையைச் சுட்டும் அதர்வ மறை – பாலிச் சொல்லாகிய 'முஸலா'வில் உகரத்தை ஸகரம் தொடர்வதாலும் லகரம் உண்மையாலும் பலரறிந்த சொல்லாகும். இச்சொல்லைப் பேராசிரியர் வாக்கார்நகல் அதர்வ மறை[15] 23, 8. மஷ்மஷாகரம் என்ற சொல்லோடும் ஒப்பிடுகிறார். ஆரியத்தில் 'நசுக்கு' என்னும் பொருள் தரும் 'மஸ்' அல்லது 'ம்ர்ஷ்' என்னும் பழைய வேர்ச்சொல் ஏதும் இல்லை. மாறாகத் 'தேய், அரை, மெரு

கிடு, கூராக்கு' என்னும் பொருள் தரும் 'மசெ', 'மசகு' (கன்னடம்), கோது, தேய் என்னும் பொருள் தரும் 'மசம சார்' (குருக்கு), சாணைக்கல் என்னும் பொருள் தரும் 'மசோல்' (கோண்டி) என்னும் சொற்கள் உள. நசுக்கு என்னும் பொருள் தரும் மசல்னா (இந்தி) திராவிடத்தி னின்றும் நேரே ஆரியத்தில் குடி புகுந்திருத்தல் கூடும்.

ஹலிநு, ஹலுகா :

'கிளர்ச்சியுறு' என்னும் பொருள் தரும் ஹில்னா (இந்தி), ஹல்ணே (மராத்தி), ஹால்வு (குசராத்தி), போக என்னும் பொருள் தரும் ஹல்னு (சம்ஸ்கிருதம்), உலுக்கு என்னும் பொருள் தரும் ஹல்னா (பிரிஜி), ஹால்னா (இந்தி,) அலராவுன் (காஷ்மிரி) ஆகிய சொற்களின் சுற்றமாய சொற்கள் பல உள. எடையற்ற என்னும் பொருள் தரும் ஹலூ ஹல்கா (இந்தி) சொற்களும் இங்குச் சேர்த்து எண்ணத்தக்கன. அவ்வாறே அலை என்னும் பொருள் தரும் ஹல்கா, ஹில்க், கில்கோரா ஆகிய பெயர்களும் கருதத் தக்கன. திராவிடத்தில் 'கிளர்ச்சி செய்' என்னும் பொருள் தரும் வினைச்சொற்கள் பலவுள. அவை அலெ (கன்னடம்), அலை (தமிழ்), அலுகு (கன்னடம்), அலங்கு (தெலுங்கு) அசைக்க என்னும் பொருள்தரும் அலகு, அலசு (கன்னடம்) தொந்தரை தருதல் என்னும் பொருள்தரும் அலசு (தெலுங்கு) ஒளி, நிறை, புலமை ஆகிய பொருள்தரும் அலக்கனா (தெலுங்கு), சுறுசுறுப்பு அல்லது விரைவு என்னும் பொருள்தரும் எலகி (கூய்), அலை என்னும் பொருள்தரும் 'அலா' (தெலுங்கு) அலெ (கன்னடம்), அலை (தமிழ்) ஆகிய சொற்கள் கருதத்தக்கன.'

ஹெர்நு :

'பிராகிருதத்திலும் இக்கால இந்தோ - ஆரியத்திலும் 'பார்க்க' என்னும் பொருள் தரும் 'ஹெர்' என்னும் வேர் இருக்கக் காண்கிறோம். இது ஹிர் (பிராகு), ஏர் (குருக்கு), ஹீர் (கோண்டி), இரு (தெலுங்கு) ஆகிய வடதிராவிடப் பேச்சுகளில் இருக்கக் காண்கிறோம்.'

இவ்வாறு பேராசிரியர் பிளாக் விளக்கும் கருத்துகளால் தெளிவாகும் உண்மை ஒன்று உண்டு. அது மேற்படி சொற்கள் திராவிடக் கடன் சொற்களே என அவர் துணி

வதன் தலைமைக் காரணம் அச்சொற்கட்கு வடவாரிய மொழிகளில் சரியான வேர்ச் சொல் இன்மையும் மாறாகத் திராவிட மொழிகளில் ஏற்ற வேர்ச் சொற்களும் ஒப்புச் சொற்களும் உண்மையுமே ஆகும்.

7

மேலுள்ள பட்டியலைக் கண்டோர் கருத்திற்கொள்ளத் தக்க குறிப்புகள் சிலவுள. அவையாவன ;

1. பேராசிரியர் டர்னர் மேற்கண்ட நேப்பாளிச் சொற்கள் தமிழ் வேருடையன என்று கருதுவதன் காரணம் பெரும்பகுதி அச்சொற்கள் பற்றிப் பேராசிரியர் யூல் பிளாக் அவர்கள் அந்த நேப்பாளிச் சொற்கட்கு வடவாரிய மொழிகளில் தக்க வேர்ச் சொற்கள் இன்மையாலும் மாறாகத் திராவிட ஒப்புச் சொற்கள் உண்மையாலும் அவ்வாறு செய்த முடிவுகளே ஆகும்.

2. நேப்பாளியில் வழங்கும் இத்தமிழ்ச் சொற்கள் வேறு பல வடவாரிய மொழிகளுள்ளும் வழங்குவதையும் இத்தமிழ்ச் சொற்கள் பலவற்றின் திராவிட ஒப்புச் சொற்களையும் பேராசிரியர் டர்னரின் சொற்களஞ்சியம் விளக்குகிறது.

3. மேற்காட்டிய நேப்பாளியில் வழங்கும் தமிழ் வேருடைய சொற்களின் கூட்டுச் சொற்கள் பல உள. அவை யாவும் மேற்காட்டிய பட்டியலில் இடம் பெறவில்லை.

4. தென்மொழிச் சொற்கள் (இக்கட்டுரையில் காட்டப் பட்டவையும் பிறவும்) வடவாரிய மொழிகளில் திரிந்து வழங்கும் திறம் அடிக்குறிப்புகள் 15, 16-இல் குறிப்பிடப் படும் நூல்களால் விளங்கும்.

5. * இக்குறி பெற்ற தமிழ் வேர்ச்சொற்கள் பேராசிரியர் டர்னரால் தமிழ் மூலச் சொற்களாகக் காட்டப்படாதவை. ஆயினும், ஏற்ற தமிழ் வேர்ச்சொற்கள் இவையாயிருக்கலாம்.

6. ** இக்குறி பெற்ற நேப்பாளிச் சொல் திராவிடக் கடன் சொல்லாகப் பேராசிரியர் டர்னரால் காட்டப்பட

வில்லை. ஆயினும், அது திராவிடக்கடன் சொல்லாக இருத்தல் கூடும். இது போன்ற இன்னும் கண்டு பிடிக்கப் படாத திராவிடக் கடன் சொற்கள் வேறு பலவும் ஆரிய மொழிகளில் இருத்தல் கூடும்.

7. மேற்போக்காகக் காணும்போது வடமொழிச் சொற் களாய்த் தோற்றமளிப்பன பல ஆராயுமிடத்து உண்மை யில் தென்மொழிச் சொற்களாகவே திகழ்கின்றன.

8. நேப்பாளியில் தமிழ்ச்சொற்களைக் காண்பது ஆரிய மொழிகளில் ஆயிரத்துக்குக் குறையாதுள்ள திராவிடச்[16] சொற்களை இனங் கண்டுகொள்ளும் இன்பப் பெருமுயற்சியின் ஒரு சிறு கூறே ஆகும்.

9. ஆரிய மொழிகளில் திராவிடக் கடன் சொற்களைக் கண்டு காட்டும் முயற்சியின் வெற்றி ஆரிய திராவிட மொழிப் புலமையோடு கூடிய நடுவு சார்ந்த நன்னெஞ்சங் களைப் பொறுத்தே உள்ளது.

10. உயர்வு தாழ்வு மனநிலையும் விருப்பு வெறுப்பு உளநிலையும் இன்றி ஒரு மொழியில் கலந்துள்ள பிற மொழிச் சொற்களை அறிந்து அறிவிப்பது மனிதகுல ஒருமைப்பாட்டிற்கு உறுதுணை புரியும்.

8

அண்மையில் (1961) வெளி வந்துள்ள திராவிடச்சொற் பிறப்பியற்களஞ்சியம் பேராசிரியர் டர்னர் முயற்சிக்குப்பின் முப்பத்துநான்கு ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வந்துள்ள திராவிட மொழி ஆய்வின் (சிறப்பாகப் பேராசிரியர் பர்ரோ ஆரியத் தில் உள்ள பல நூறு திராவிடச் சொற்களை விளக்கியுள்ள மையின்) பயனாக விளங்கும் பெருமை படைத்தது. அந் நூலின் இறுதியில் பிறமொழிகளில் உள்ள திராவிடக் கடன் சொற்கள் மொழிவாரிப்பட்டியல்களில் முறைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது. அவற்றுள் நேப்பாளிச் சொற்களெனத் தரப்பட்டுள்ளவை மட்டும் நூறு. அவற்றை ஆய்வார் நேப்பாளி மொழியில் உள்ள தமிழ்க் கடன்சொற்களின் வகையையும் வளத்தையும் மேலும் விரிவாக அறிந்து இன் புறுவர்.[17]

குறிப்புகள்

1. (i) Dr. R. M. Mookerji — The Fundamental Unity of India — (Bharatiyo Vidya Bhavan — 1960) pp. 11—44.

2. (ii) N. Sanjeevi — 'The concept of Indian Unity in Ancient Tamil Literature' — Journal of the University of Madras (Section A) — Vol. XXXIII — No. 2 (1962).

2. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் — சைவசமய வளர்ச்சி, பக். 163.

3-4. ஏ. கே. செட்டியார் — 'நேபாளம்' — குமரி மலர் (1944)— பக். 134, 137.

5. பசுபதிநாத் (நேபாலயாத்திரை) — தருமை ஆதின வெளியீடு (1958) பக். 83.

6. ஷை ஷை — பக், 123.

7. இப்படி அருந்தமிழ்ச் சொற்கள் பல பிற திராவிட மொழி களில் வழங்கும் திறன் தனியாராய்ச்சிக்குரியது.

8-9. பசுபதிநாத் (நேபாலயாத்திரை) — பக். 123-25, 232.

10. T. Burrow — Dravidian Studies, VII — Bulletiu of the School of Oriental Studies — Vol-XII-p. 368.

11. Census of India — 1961 — Vol - IX - (Madras), Part II c, pp. 354-5.

12-14. Introduction to 'A Comparative and Etymological Dictionary of the Nepali Language' by R. L. Turner.

15. Jules Block: 'Some problems of Indo-Aryan Philology', Bulletin of the School of Oriental Studies, Vol. V, pp. 736-743.

16. T. Burrow: 'Dravidian Studies VII' -Ibid-Vol-XII-p. 36.5.

17. T. Burrow and M. B. Emeneau — A Dravidian Etymological Dictionary, p. 572.

3

பாரதியாரின் பழந்தமிழ்

1

கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் இக்காலத் தமிழ்க் கவிஞர். அவர் புதுவைக் கவிஞர்; புதுமைக் கவிஞர்; புரட்சிக் கவிஞருங்கூட. பட்டிக்காட்டானும் 'பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா!' என்று பாராட்டும்படி* இன்பத் தமிழ்ப் பாடல்களை எல்லோர்க்கும் விளங்கும் எளிய நடையில் இயற்றிய பெருமை பாரதியாருக்கு உண்டு. அவரே எட்டையபுரம் அரசருக்கு எழுதிய ஓலைத்தூக்கு ஒன்றில் தமது கவிதையைப் பிறநாட்டார் போற்றும் பான்மையைம் புலப்படுத்தியுள்ளார்./ அது வருமாறு :

"..

சுவைபுதிது, பொருள்புதிது, வளம்புதிது
　　சொற்புதிது சோதி மிக்க
நவகவிதை, எந்நாளும் அழியாத
　　மகாகவிதை." என்று நன்கு
பிரான்ஸென்னும் சிறந்தபுகழ் நாட்டிலுயர்
　　புலவோரும் பிறரு மாங்கே
விராவுபுக ழாங்கிலத்தில் கவியரசர்
　　தாமுமிக வியந்து கூறிப்
பராவியென்றன் தமிழ்க்கவியை மொழிபெயர்த்துப்
　　போற்றுகின்றார்..........."

இவ்வடிகளிலிருந்து பாரதியார் எத்தகைய புதுமைக் கவிஞர் — எத்தகைய புதுமைக் கவிஞராய் விளங்க அவரே

---

* கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை—மலரும் மாலையும் (1964) —பக்கம்—26

/ பாரதி நூல்கள்—கவிதை (சென்னை அரசு வெளியீடு)— பக்கம்—304

விரும்பினார் — என்பது வெளிப்படும். தம் பாடல்களில் சுவை, பொருள், வளம் மட்டுமன்றி, சொல்லும் புதிதே என்று பிற நாட்டார் போற்றுகின்றனர் என்று அவர் பேசு கிறார். 'அப்படியானால், அவர் பாடல்களில் பழஞ் சொற்களே இல்லையா?' என்ற வினாவிற்கு விடையே இவ்வாராய்ச்சிக் கட்டுரை. இலைமறைகாய் போல அவர் பாடல்களில் எத்தனை எத்தனை இலக்கியச் சொற்கள் — பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் — கல்வியறிவும் கேள்வி அறிவும் கடுகளவும் இல்லாத தமிழ்மகன் ஒருவன் எள்ளளவும் உண்மைப்பொருள் விளங்கிக்கொள்ள இயலாத அருந் தமிழ்ச் சொற்கள்—அடங்கியுள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் குறிக்கோள்.

பழந்தமிழ்ப் பாடல்களில் உள்ள பழகுதமிழ்ச் சொற் களையும், பழகுதமிழ்ப் பாடல்களில் உள்ள பழந்தமிழ்ச் சொற்களையும் ஆராயும் ஆராய்ச்சி தரும் இன்பமும் பயனும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை என்பதை அறிஞர் அறிவர். அவ்வகையில் பாரதியார் பாடல்களில் எடுத்துக் காட்டாய்ப் பார்க்கலாகும் 575 பழஞ்சொற்களின் — சொற் றொடர்களின்—அகரவரிசை வருமாறு.*

2

அகழ்ந்து 40
அகற்றினார் 245
அஞ்சல் 48
அஞ்சிலாய் 27
அஞ்சுகிலேன் 238
அடல் 580
அடவி 483
அண்ணல் 523
அணிகள் 48
அந்தணர் 447
அம்புவி 453
அரி = சிங்கம் 21
அரிய 12
அருந்திறல் 31, 55
அல்லை 540
அலந்தோம் 15
அவனி 330
அவிர் 274
அவிரும் 274
அளவளாய் 564
அளி = வண்டு 147, 483
அளித்தனர் 459
அறம் 492
அறிவை 298
அறைய = சொல்ல 341
அன்றி 492
அன்ன 51, 310
அனை 11

ஆக்கை 555
ஆங்கண் 270, 301
ஆடவன் 579

---

* சொற்களை அடுத்து உள்ள எண்கள் சென்னை அரசின் பாரதி நூல்கள்—கவிதை நூலில் உள்ள பக்கங்களைக் குறிக்கும்.

3

எத்தனையோ மொழிகளைப்போலன்றி இன்பத் தமிழ் மொழி பழந்தமிழ் இலக்கியச் செல்வாக்கு நிறைந்தது. ஒரு சிறிது கல்வியறிவு கேள்வியறிவு பெற்றவரும் ஏட்டுத் தமிழை வீட்டுத்தமிழ்—நாட்டுத் தமிழ்—ஆக்க விழைவது

இயல்பு. இவ்வுண்மைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டே மக்கட்புலவர் மகாகவி பாரதியார் பாடல்களில் காணப்படும் மேற்கண்ட பழஞ்சொற்கள் — சொற்றொடர்கள். பாரதியார் பாடல்கள் இன்பத் தமிழிலக்கிய வரிசையில் ஏறுபோலத் தலைநிமிர்ந்து நிற்கத் தகுதி தருவன அச்சொற்கள்—சொற்றொடர்கள். அருந்தமிழ் வல்லாரும் அல்லாரும் 'பாரதியார் பயன்படுத்திய சொற்களா இவை!' என ஐயுறவும் வியப்புறவும் இன்புறவும் செய்யுள் அவற்றுள் பல சங்கச் சொற்கள் என்பதும் இன்னும் பல இடைக்கால இலக்கியச் சொற்கள் என்பதும் கருதத்தக்கன. இது பற்றிய மேலும் விரிவான தனி ஆராய்ச்சி வரவேற்கத்தக்கது.

4

இருபெரும் பேராசிரியர்கள்
டாக்டர் ரா. பி. சே. - டாக்டர் மு. வ.

பேராசிரியர் டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் காலம் 1896 முதல் 1961 வரை. பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் காலம் 1912 முதல் 1974 வரை. முன்னவர் 65 ஆண்டுகளும் பின்னவர் 62 ஆண்டுகளும் வாழ்ந்துள்ளார்கள். முன்னவர்க்குப் பின்னவர் பதினாறு (16) ஆண்டு இளையவர். (இனி, இக்கட்டுரையில் பெரிதும் இரு பேராசிரியர்களின் முதல் எழுத்துகள் மட்டுமே குறிப் பிடப்பெறும்; இடச்சுருக்கம் கருதியும் திருப்புரைகளைத் (Repitition) தவிர்த்தல் கருதியும்).

மேற்கண்ட தலைப்பு ரா. பி. சே., மு. வ. இருவரையும் தனித்தனியாகவும் ஒப்பு நோக்கியும் நினைத்துப் பார்க்க இடந்தருகிறது. இவ்விரு நோக்குகளையும் நிறைவு செய்ய இக்கட்டுரை இயன்றவரை முயலும்.

சேதுப்பிள்ளை தமிழகத்தின் தென்கோடி மாவட்ட-மாகிய திருநெல்வேலியில் பிறந்தவர்; பேராசிரியர் மு. வ. தமிழகத்தின் வடகோடி மாவட்டமாகிய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பிறந்தவர். இவ்விருவர் பேச்சிலுமே அவரவர் மாவட்ட மொழிநடை இருந்தது. இவ்வுண்மையை அவர் களோடு நேரில் பழகியவர் நன்கறிவர்.

திருநெல்வேலியில் பிறந்த ரா. பி. சே. தமிழ்கூறு நல் லுலகம் முழுதும் புகழ்பெற்றிருந்தார்; தமிழகம் முழுவதை யும் அறிவாட்சி செய்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தனிப்பெருந்தமிழ்ப் பேராசிரியராயும் இலங்கினார்.

தமிழகத்தின் வடகோடியில் பிறந்த மு. வ.வும் மேற்கண்ட புகழ் மேவியிருந்தார். ஆயினும், தமிழாசிரியராகவே முப்பத்தைந்தாண்டு காலம் பணியாற்றி மாமதுரையில் நிறுவப்பட்ட பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராய் ஆனவகையில் ரா. பி. சேயினும் சிறப்பும் சிந்தனைச் செல் வாக்கும் பெற்றவர் எனலாம்.

ரா. பி. சே., மு. வ. இருவருக்கும் பொதுவான-போற்றத் தக்க-ஒரு பேரியல்பு உண்டு. அது காலத்துக்கு ஏற்ற கல்விக்கடமை-தமிழ்க் கடமையைச் செய்தமையே; இவ் வுண்மையோடு ஒத்த ஒன்று இரு பேராசிரியர்களும் விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் உரிமை பெற்ற தமிழகம் அமைப்பதில் தமிழரசுக் கழகத்தோடு தயக்கமின்றி ஒத்துழைத்தமையே ஆகும். தமிழரசுக் கழகத்தின் 1. தமிழக எல்லைகள் மீட்பு, 2. தமிழகத்தின் தலைநகரம் சென்னையாகவே அமைதல், 3. தமிழைத் தமிழக ஆட்சி மொழியாக்கல் ஆகிய மூன்றிலும் 1945 முதல் 1961 வரை இரு பேராசிரியர்களும் முழுமையாக ஒத்துழைத்தனர். திராவிட இயக்க எதிர்ப்பில் மட்டும் பேராசிரியர் மு. வ. வுக்குச் சற்று தயக்கம் இருந்தது; தமிழரசுக் கழகத்தோடு சற்றுக் கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. ரா. பி. சே.யினும் மு. வ. எழுத்துகளிலேயே வடவர் எதிர்ப்புக் கருத்துகள் உள்ளன. இது பற்றி ஒரு நீதி மன்ற வழக்கும் நடந்தது; ஆனால் இக்கருத்து வேறுபாடு காலப்போக்கில் ம. பொ. சி., மு. வ. இருவரிடமும் கரைந்துவிட்டது. இது குறித்து ம. பொ. சி. யின் எனது போராட்டம் பக்கங்கள் 553-554 பார்க்கத்தக்கது.[1]

ஒரு வகையில் சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சி. யை இலக்கிய உலகிற்கு உரியவராக உருவாக்கியவை திரு.வி.க. வின் எழுத்தும் பேச்சும் எனில் அடுத்த நிலையில் பேராசிரியர் ரா. பி. சே. யின் இலக்கியக் கட்டுரைகள் எழுத்தும் பேச்சும் எனலாம். அதற்கு ஒப்பாக, திரு. வி. க. வுக்கு அடுத்த நிலையில் சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சி. யின் எழுத்தும் பேச்சும் டாக்டர் மு. வ. வைப் பெரிதும் தமிழர் வாழ்வியல் சிந்தனைகளில் ஊற்றமுறச் செய்தன எனலாம். மு. வ, வின் 'கண்ணகி'யும் 'மாதவி'யும் 'இளங்கோ'வும் தமிழர் வாழ்வியல் ஒட்டிய பல புதினங்களும், கட்டுரை

களும் கடிதங்களும் சிலம்புச்செல்வரின் சிந்தனைச் செல் வாக்குச் சான்றுகள் எனலாம்.[2]

ஈண்டு பேரறிஞர் அண்ணாவுக்கும் ரா. பி. சே.வுக்கும் இருந்த இணக்கத்தினும் அண்ணாவுக்கும் மு. வ. வுக்கும் இருந்த இணக்கம் அதிகம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது பற்றிய பல செய்திகளை எழுதி வைக்காமல் பேராசிரியர் மா. கி. தசரதன் மறைந்தது பேரிழப்பாகும்.

பேராசிரியர்கள் ரா. பி. சே., மு. வ. இருவரிடமும் அவர்கள் காலத்துத் தேசிய இயக்கமும் நீதிக்கட்சி — திராவிட இயக்கங்களும் பெருந்தாக்கம் செலுத்தின எனக் குறித்தல் தவறாகாது.

திருமுறை பேராசிரியர் ரா. பி. சே. இராசாசிக்கு (1940 களில் கூட இராசாசி கூட்டங்களில் 'தலைவர் அவர்களே!' என்றழைக்காமல் 'அக்கிரா சனாதிபதி அவர்களே!' என்று விளித்துப் பேசியதை நானே கேட்டுள்ளேன்). மறுப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் 'மிகையாகாது' என்ற செந்தமிழ்ச் சொல்லைப் பன்முறை பயன்படுத்தியது நினைவுக்கு வருகிறது. அவ்வாறே இராசாசி ஒருமுறை (திரு மீ. ப. சோமு அவர்கள் சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றதற்கு நடைபெற்ற பாராட்டு விழாவில் பேசும்போது) மு. வ. வின் பேச்சைக் கேட்டுவிட்டுப் 'பாதிரியார் பேசுவது போல இருக் கிறது!' என்று குறிப்பிட்டதாக திரு சோமு வாயிலாகவே கேள்விப்பட்டது நினைவுக்கு வருகிறது (டாக்டர் மு. வ. திருப்பத்தூர் கிறித்துவக் குல ஆசிரமத்தில் உருவாகியவர் என்பது நினைவு கொள்ளத்தக்கது).

ரா. பி. சே. யை விட மு. வ. வின் எழுத்துகளில்—சிறப் பாகப் புதினங்களிலும் கட்டுரைகளிலும் கடிதங்களிலும் — சமன்மை, பொதுவுடைமைத் (Socialism/Communism) தாக்கம் இருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது. இதுவும் காலத்திற் கேற்ப இரு பேராசிரியர்களின் கருத்துகளும் கனிவு பெற்றன என்பதற்குரிய சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

இக்கருத்தோடு இயைபுடைய இன்னொரு கருத்து: ரா. பி. சே., மு. வ. இருவரும் திரு. வி. க.விடம் பெருமதிப்பு கொண்டவர்கள். இதன் விளைவே ரா. பி. சே. தமது தலை சிறந்த 'ஊரும் பேரும்' என்ற தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகப் பரிசு

பெற்ற ஆய்வு நூலுக்குத் திரு. வி. க. விடம் முகவுரை (1946) பெற்றதும் டாக்டர் மு. வ. தம் நூல்களுள் தலைசிறந்த 'திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்' என்ற தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகப் பரிசு பெற்ற நூலுக்கு மட்டும் திரு. வி. க. விடம் அணிந்துரை (1948) பெற்றதும், (டாக்டர் மு. வ.வின் தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக்குப் பேராசிரியர் டாக்டர் தெ. பொ. மீ. அணிந்துரை தந்தமைக்குச் சாகித்திய அகாதமி காரணம் ஆகலாம். ஏனெனில் அந்நூல் டாக்டர் மு. வ.வின் தனி வெளியீடு இல்லை. எனினும் பேராசிரியர் டாக்டர் தெ. பொ. மீ., டாக்டர் மு. வ. வின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு அணிந்துரை தந்தது பெருமைக்குப் பெருமை செய்ததாகும்).

இனி, இவ்விடத்தில் தமிழ்ச் சான்றோர் திரு. வி. க. தமது 'வாழ்க்கைக் குறிப்பு'களில் ரா. பி. சே., மு. வ. இருவர் பற்றியும் குறித்திருக்கும் பகுதிகள் ஆழ்ந்து கருதத்தக்கன.[3] இருபெரும் பேராசிரியர்களிடம் இலக்கிய ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைத் திரு. வி. க. வின் பார்வையும் பதிவும் தெளிவுப்படுத்தும்.

சேதுப்பிள்ளை

> கம்பர் தமிழை வளர்ப்பதற்கென்று தமிழ் நாட்டில் அவ்வப்போது சிலர் பிறப்பதுண்டு. அவருள் சேதுப் பிள்ளை ஒருவர். இவ்வுலகம் கம்பர் கழகமானால் உள்ள நிறைவு கொள்வோருள் சேதுப்பிள்ளை முதல் வராக இருப்பார். எவ்விடத்திலும் எம்மேடையிலும் எப்பேச்சிலும் அவர் கம்பரை மறப்பதில்லை. அவர் நா கம்பரின் உறையுளாகியது.
>
> சேதுப்பிள்ளையின் பேச்சிலும் எழுத்திலும் எதுகை மோனைகள் அணி செய்யும். அவ்வணி அவர்க்கு இயற்கையாயிற்று. என் தலைமையில் சேதுப்பிள்ளை பலமுறை சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். அப்பொழிவு பொழிலாகும்; பொழில் மென்காற்றை வீசும். சேதுப் பிள்ளை இளமையில் என்னுடன் நெருங்கியதில்லை. காரணம் அந்நாளில் யான் புகுந்த அரசியல் உலகம் அவர்க்குப் பிடியாமை என்று சொல்லப்பட்டது.

மேற்கண்ட திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் பகுதியிலும்

ரா. பி. சே. பற்றித் திரு. வி. க. வின் இரத்தினச் சுருக்கமான சொல்லோவியம் ஒன்று உள்ளது. அதுவருமாறு :

> தமிழ் கொழிக்கும் பொருநைக் கரையில் பிறந்து, தமிழ் பொங்கும் பொதிகைத் தென்றலில் வளர்ந்து, தமிழார்ந்த மனமொழி மெய்களைப்பெற்றுத் தமிழ் வண்ணமாய்த் தமிழ் பொழியும் ஒரு பெருங் கொண்டலிடை உதித்த மின்னொளி இந்நூல்.

வரதராசனார்

வாலாஜா, இராணிப்பேட்டை, வேலூர், வெட்டுவானம் முதலிய இடங்கட்கு யான் அடிக்கடி செல்வேன். கூட்டங்களில் யான் மு. வரதராஜனாரைப் பார்ப்பேன். அவர் என்னைக் கண்டதும் ஒதுங்கி ஒதுங்கி நிற்பார். பின்னே நாங்கள் நெருங்கிப் பழகினோம். வரதராஜனார் முக அமைப்பு என் மூளைக்கு வேலை அளித்தது. அதைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க என் மூளை அவர் மூளையை நண்ணியது. நுண்ணறிவுக்கேற்ற முகம் வடிந்திருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

முதல் முதல் வரதராஜனார் பேச்சை யான் வெட்டுவானத்தில் கேட்டேன்; அப்பேச்சு அவர் முக அமைப்பைப் பற்றி யான் கொண்ட முடிவை உறுதிப் படுத்தியது. அவரது எழுத்தும் பேச்சைப் போலவே இருத்தல் கண்டேன்.

வரதராஜனார் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பர்னாட் ஷாவின் கருத்துக்கள் ஆங்காங்கே பொலியும். அவர் பர்னாட்ஷா நூல்களைப் படித்துப்படித்து ஒரு தமிழ் 'பர்னாட்ஷா' ஆனரர் என்று கூறுதல் மிகையாகாது. பர்னாட்ஷாவைப் பார்க்கிலும் வரதராஜனார் ஒரு துறையில் சிறந்து விளங்குகிறார் என்பது எனது ஊகம். பர்னார்ட்ஷா பலப்பல நூல்களை எழுதி எழுதி முதுமை எய்தியவர். இம்முதுமையில் அவர்க்கு வழங்கும் இக்கால அரக்கப் போர்க்கட்சி 'வாழ்க்கைக் குக் கிறிஸ்து வேண்டும்; பைபிள் வேண்டும்' என்னும் எண்ணத்தை அவரிடம் அரும்பச்செய்து வருகிறது. வரதராஜனார்க்கோ அக்கருத்து இளமையிலேயே முகிழ்த்தது. 'வாழ்க்கைக்குச் சமயம் தேவை; கடவுள்

தேவை' என்று இளமையிலேயே வரதராஜனார் பேசினார்; எழுதினார். கீழ்நாட்டு இளமை மேல்நாட்டு முதுமையை விஞ்சி நிற்கிறது.

கூட்டம் கூடுதற்கு முன்னர்க் காலையிலும், கூட்டம் முடிந்த பின்னர் மாலையிலும் வரதராஜனாரும் யானும் ஆற்றங்கரைக்குச் செல்வோம்; தோட்டங்கட்குப் போவோம்; இயற்கையை எண்ணுவோம்; பேசுவோம்; உண்போம். அவர் திருப்பத்தூரில் வந்திருந்தபோது இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு அவரிடம் தானே தவழ்ந்தது. நண்பரது சென்னை வாழ்க்கை இயற்கையிலே செயற்கையைச் சேர்ந்தது. அடிக்கடி நண்பரைச் சென்னையில் காண்பதில் எனக்கு இன்பம் உண்டாகிறது; அதே நேரத்தில் செயற்கையின் சேர்க்கை நினைவு தோன்றும்போது துன்பம் உண்டாகிறது. அன்பரும் சிற்சில போது வருந்துவது எனக்குத் தெரியும்.

வரதராஜனார் தமிழறிஞரா? சீர்திருத்தக்காரரா? அவர் தமிழறிஞர் என்பது வெள்ளிடைமலை. சீர்திருத்தக்காரர் என்பது வெள்ளிட்ட விளக்கு. அவரது சீர்திருத்தப் பேச்சுகளை யான் பலமுறை செவிமடுத்துள்ளேன். அவர் வாழ்க்கைச் சீர்திருத்தக்காரர், சமூகச் சீர்திருத்தக்காரர் என்பதில் ஐயமில்லை. அவரை எனது சீர்திருத்த உலகில் என் உள்ளம் சேர்த்தே இருக்கிறது.

வரதராஜனார் என் வீட்டுக்கு வருவார்; எனக்கினிய கனிகளைக் கொணர்வார். அவர் என்னிடம் பேசிக்கொண்டே எனது அன்றாட வாழ்க்கையை ஆய்ந்துள்ளார். அஃது எனது மணிவிழாவை முன்னிட்டு 'வள்ளுவர் குறட்பா' வெளியிட்ட மலரில் வரதராஜனார் வரைந்துள்ள ஒரு கட்டுரையால் தெரிகிறது.

அறிஞர் இப்பொழுது பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக வீற்றிருக்கிறார். அவர் பத்திரிகையுலகிலும் ஓர் ஆசிரியராதல் வேண்டும் என்பது எனது வேணவா. 'ஆண்டவன் அருள் செய்வானாக' வரதராஜனாரிடம் தமிழ் பயிலும் மாணாக்கர் சிலர்

> என்னிடம் வருவர். அவரும் குறிக்கத்தக்கவர் வேங்கடசாமி, இரகுநாயகன், குருசாமி முதலியோர் (மற்றவர்கள் பெயர் தெரியவில்லை). இவர்கள் தொண்டால் வருங்காலத் தமிழ்நாடு நன்கு அமையும் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது[4].

இந்தக் கட்டுரையில் இந்த இடத்தில் திரு. வி. க. போற்றும் திரு. வி. க. வாக இன்று நம்மிடையில் உள்ள சிலம்புச்செல்வர் ம. பொ. சி. அவர்கள் தமது தன் வரலாறாகிய 'எனது போராட்டம்' என்ற நூலின் முதற் பதிப்பில் (1974) பக்கங்கள் 545-546இல் உள்ள ஒரு குறிப்பை—இக் கட்டுரையாளனைப் புல்லரிக்கச் செய்யும் ஒரு குறிப்பை—நினைவூட்டிக் கொள்ளல் பொருத்தம்.

சிலப்பதிகார மாநாடு

> *1951 மார்ச் 24ஆம் நாளில் இராயப்பேட்டை காங்கிரஸ் திடலிலே, திராவிட இயக்க எதிர்ப்பு மாநாட்டின் தொடக்க நிகழ்ச்சியாகச் சிலப்பதிகார மாநாடு நடந்தது. மாநாட்டுப் பந்தலுக்குக் 'கண்ணகிப் பந்தல்' என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது. தமிழ் மொழியின் வரலாற்றி லேயே சிலப்பதிகாரத்தின் பெயரால் கூட்டப்பட்ட முதல் மாநாடு இதுதான். காங்கிரஸ் பாரம்பர்யத்தைச் சார்ந்த தமிழரசுக் கழகத்தார் நடத்திய முதல் இலக்கிய மாநாடும் இதுதான். பண்டிதர்களின் பெட்டிகளிலே மறைந்து கிடந்த சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தை இந்த நாளிலேதான் சாதாரணப் பொதுமக்கள் மத்தியிலே கொண்டு வந்த பெருமையை நான் அடைந்தேன். காங்கிரஸ்காரரும் என் அரிய நண்பருமான வடபாதி மங்கலம் திரு. வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் வரவேற்புக் குழுத் தலைவராக இருந்து இம் மாநாட்டைத் தமிழுக்குப் புகழ் தேடித்தரும் வகையில் சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார்.*

தேசிய இயக்கங்களும் இலக்கியப் பண்பாட்டு இலக்கியங் களும் இந்நாள் வரை பெரிதும் தொழில் முதலாளிகள், பண்ணை முதலாளிகள் துணையோடேயே நடத்தப்படல் கருதத்தக்கது. இது பற்றி ம. பொ. சி. அவர்களே 'எனது போராட்டம்' என்ற நூலில் பக்கம் 554இல் தமது உள்

ளார்ந்த சமன்மைக் கொள்கை வெளிப்படும் வகையில் வரைந்துள்ள அரிய பெரிய குறிப்பு வருமாறு :

> தேர்தல் நெருங்கி வந்ததன் காரணமாகக் காங்கிரசில் இருந்த நிலப் பிரபுக்களும், தொழில் அதிபர்களும் சுய நலம் காரணமாகத் திராவிட எதிர்ப்பு இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதில் அக்கறை காட்டலாயினர், ஆனால் தமிழரசு இயக்கக் கொள்கையில் பற்றில்லாதவர் களைக் கொண்டு எதிர்ப்பியக்கம் தொடர்வதை நான் விரும்பவில்லை.

(வடபாதி மங்கலம் பின்னால் (ள்) பேரறிஞர் அண்ணா முதல்வரானபோது நடத்திய உலகத்தமிழ் மாநாட்டின் பொருளாளராகவும் திகழ்ந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது).

> சென்னைப்பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசினார். அவரது தொடக்க உரை சிலப்பதிகாரத்தை ஒட்டியதாக மட்டு மல்லாமல், நான் நடத்திவரும் புதிய தமிழகம் படைக் கும் இயக்கத்திற்கே ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவதாக அமைந்தது.
>
> அப்போது காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரையாளராக இருந்த திரு ந. சஞ்சீவியவர்கள் சிலப்பதிகார மாநாட்டின் தொடக்க நிகழ்ச்சியாக வில், புலி, மீன் சின்னங்கள் பொறித்த தமிழரசுக் கொடியை உயர்த்தி வைத்துப் பேசினார். ஓர் இளம் புலவரைக் கொண்டு தமிழ் இலக்கிய இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடனேயே நான் என்-பால் பேரன்பு கொண்ட ந. சஞ்சீவியவர்களைக் கொண்டு தமிழரசுக் கொடியை உயர்த்தி வைக்கச் செய்தேன். அந்தக்கொடி இன்றளவும் இலக்கிய வானில் பறந்து கொண்டிருப்பதனை என் அகக் கண்களால் காண்கிறேன்.
>
> சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த டாக்டர் மு. வரதராசனார், இம் மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்தார்.

ரா. பி. சே., மு. வ. இருவரையும் நினைவுகூறும் இக் கட்டுரைக்கு மேற்குறித்த மேற்கோள் எவ்வளவுபொருத்தம்

என்பது தானே விளங்கும். ஆயினும் ஈண்டு அடிக்குறிப்புப் போல் குறிக்கத்தக்கன சில :

1. ம. பொ. சியின் எனது போராட்டம் நூலில் பக்கம் 411 இல்:

> தமிழரசு இயக்கத்துக்குச் சரியான பின்பலமாக அமைந்த மற்றொரு மாநாட்டையும் நன்றியுணர்வோடு இங்கு நான் குறிப்பிட வேண்டும். அது, சென்னை மாகாணத் தமிழாசிரியர் மாநாடாகும்.
>
> 1947 மார்ச் 1, 2 தேதிகளில் சென்னை செயிண்ட் மேரிஸ் மண்டபத்தில் அந்த மாநாடு நடைபெற்றது. பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை மாநாட்டின் தலைவராக இருந்தார். வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் மு. வரதராசனாரும், செயலாளர் பேராசிரியர் அன்பு கணபதியும் என்னையும் அண்ணாவையும் அந்த மாநாட்டில் பேச வைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினர். மாநாட்டின் 2ஆவது நாள் நடவடிக்கைகளின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக எங்கள் பேச்சு அமைக்கப்பட்டது. (தமிழ்ப்புலவர்கள் கண்ட கனவு அரசியல் நனவாக இருபத்திரண்டாண்டுகள் (22) பிடித்தன.)

2. ம. பொ. சி.யின் ‘எனது போராட்டம்’ என்ற நூலின் இரண்டாம் பகுதி (பக். 359) ‘தமிழ் முரசு’ தோற்றம் என்ற தலைப்போடு ஆரம்பமாகிறது. அப்பகுதி வருமாறு:

> தமிழகக் காங்கிரசுக்குள் நடைபெற்ற கோஷ்டி பூசலில் பங்கு கொண்டிருந்தபோதே புதிய தமிழகம் படைக்கும் பிரச்சாரத்திலும் ஈடுபட்டு விட்டேனென்று சொல்ல வேண்டும். 26—6—45ல் திருச்சி மலைக் கோட்டை மண்டபத்தில் இலக்கியக் கூட்டமொன்று நடை பெற்றது. ...அந்தக் கூட்டத்திலே ‘புதிய தமிழகம்’ என்னும் பொருள் பற்றி விரிவாகப் பேசினேன். இலக்கியம் பேசுவதாகத் தொடங்கி எனது கற்பனை யிலிருந்து புதிய தமிழகம் பற்றி விரித்துரைத்தேன்.
>
> நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை அந்தக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகித்தார்.

மேற்படி கூட்டம் பற்றிய இரு குறிப்புகள் ஏனோ ம.பொ.சி யால் குறிக்கப்படவில்லை. முதலாவது 26—6—45 அவரது

40ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாள் என்பது (அரசியலில் எல்லோரும் புகழ்பெற்ற பின்பே தம் பிறந்த நாளை நினைப்பது). மற்றொன்று உள்ளூர்க்காரன் — ஏன்? — மலைக்கோட்டை மண்டபத்தையே பின் சுவராகக்கொண்ட மனையில் பிறந்தவனாகிய யானே மேற்படி கூட்டம் பற்றி விளம்பரம் செய்யப் பேருதவி புரிந்தேன் என்பது. (ஆனால் திரு ம. பொ. சிக்கு அப்போதுதான் நான் அறிமுகமாகி யிருந்தேன்). இந்நிகழ்ச்சிக்கு இரண்டு மூன்று நாட்கட்கு முன்புதான் பொன்மலையில் மாபெரும் இரயில்வே தொழிலாளர் மாநாடு நடந்தது. அம்மாநாட்டை ஒட்டி நடைபெற்ற கண்காட்சியைத் திறந்து வைக்கவே ம.பொ.சி. வந்திருந்தார். அம்மாநாடு பற்றி அந்நாளில் 'கல்கி'யில் கல்கி எழுதிய கட்டுரையில் மாநாட்டைத் திறந்து வைத்த ம. பொ. சி. 'நானே ஒரு கண்காட்சிப் பொருள்' என்று குறிப்பிட்டதையும் மேற்படி மாநாட்டில் காதுகேளாத கவிஞர்கள் நாமக்கல் கவிஞரும் வள்ளத்தோலும் கலந்து கொண்டது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். என் வீட்டில் சிறிது காலம் குடியிருந்த திரு சி. வெங்கடசாமி அவர்களோடு நான் இந்த மாநாட்டிற்குச் சென்றபோதே ம. பொ. சி. யையும் கவிஞர்களையும் கண்டேன்.

'எனது போராட்டத்'தில் இன்னுமோர் குறிப்பு-பக்கம் *360:*

மலைக் கோட்டைப் பேச்சுக்குப் பின்னர் 5 மாதம் கழித்து அஃதாவது, 11—11—45 இல் சென்னை மண்ணடிப் பகுதியில் லிங்கி செட்டித் தெருவிலுள்ள ஒரு கட்டடத்தில் 'புதிய தமிழகம்' என்ற தலைப்பிலே தொடர் சொற்பொழிவைத் தொடங்கினேன்...

வாரத்திற்கு வாரம் எனது பேச்சைக் கேட்கும் மக்கள் அதிகரித்து வந்தனர். குறிப்பாகத் தமிழாசிரியர்களும் மாணவர்களுந்தான் மிகுதியாக வந்தனர் என்று கூற வேண்டும். ஆசிரியர்களிலே வித்துவான் மு. வரத ராசனார் (பிற்காலத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார்), பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம், வித்துவான் அன்பு கணபதி ஆகியோர் தொடர்ந்து வாரந்தோறும் வந்திருந்து எனது சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

மேற்கண்ட மேற்கோள் டாக்டர் மு. வ. எழுத்துக்களின் பின்புலத்தை ஆய்வோருக்குப் பெருந்துணை புரியும். 'எனது போராட்டம்' (பக். 500) நூலிலிருந்து இன்னும் சில மேற்கோள்கள்:

> டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்களால் 'தமிழ் முரசு' இதழில் 'அன்னைக்கு' — 'தம்பிக்கு' என்னும் தலைப்புகளில் கழகக் கொள்கைகளை விளக்கும் வகையில் தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொகுத்தும் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.
>
> தமிழ்ப் பெரியார் திரு வி. க., டாக்டர் ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் ஆகிய சான்றோர்கள் எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து வந்தனர்.

இன்னுமொரு மேற்கோள் :

> 1953 ஜனவரி, 24, 25 தேதிகளில் த. அ. க. இரண்டாவது மாநில மாநாடு கூடியது. முதல் நாளில் டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை தலைமையில் இலக்கிய மாநாடு நடைபெற்றது. டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் வரவேற்புக் குழுத்தலைவராக இருந்தார். செட்டிநாட்டரசர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார் மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்தார்.
>
> இந்த இலக்கிய மாநாட்டிலும் சென்னைப் பிரச்சனை பற்றி அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. டாக்டர் ரா.பி. சேதுப் பிள்ளை 'தமிழரசுக் கழகத்தைத்தான் தமிழ்நாடு நம்பியிருக்கிறது. சென்னையைக் காக்க ம. பொ. சி. காலாலிடும் கட்டளையைத் தலையால் நிறைவேற்ற நான் தயார்' என்று முழங்கினார். அவரது குரல் இன்னமும் என் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது (பக். 614).

இக்கட்டுரையில் டாக்டர் ரா. பி. சே., டாக்டர் மு. வ. ஆகிய இரு பெரும் பேராசிரியர்கட்கு உடன்பாட்டு நிலையில் தேசிய, இலக்கிய நிலையில் எதிர்மறையான திராவிடப் பின்னணியோடு முழுதும் உடன்பாடான தமிழரசுக் கழகப் பின்னணியும் மிகுதியாக இருந்ததைக் காட்டவே மேற்கண்ட மேற்கோள்கள். இம்மூன்று

பின்னணிகளையும் ஊடுருவிய பொதுவுடைமைப் பின்னணி பெருமளவில் மு. வ. விடமும் ஒரு சிறிது டாக்டர் ரா. பி. சே. யிடமும் காணலாம் (சான்று: ஓராண்டு தீபாவளி மலரில் வெளிவந்த 'சிவனடியார் ஸ்ட்ரைக்' என்னும் கட்டுரை). இந்த வேறுபாட்டுக்கும் ஒரு காரணம் பேராசிரியர் ரா. பி. சே. யின் மூப்பும் டாக்டர் மு. வ. வின் இளமையும்

இனி, பேராசிரியர்கள் டாக்டர் ரா. பி. சே., டாக்டர் மு. வ. ஆகியோரின் தமிழ்த்தொண்டின் தனிச்சிறப்புகள் பற்றிச் சில கருத்துக்கள்:

1. பேராசிரியர் டாக்டர் ரா. பி. சே. பாளையங் கோட்டை செயின்ட் சேவியர் கல்லூரியில் பயின்றமை யால் ஓரளவு கிறிஸ்துவப் பின்னணி உடையவர்; டாக்டர் மு. வ. திருப்பத்தூர் குருகுல ஆசிரமத் தொடர்பால் ஓரளவு கிறிஸ்துவப் பின்னணி உடையவர். ஆனால் இவ்விருவருள் டாக்டர் ரா. பி. சே. அவர்கள் 'கால்டுவெல் ஐயர் சரிதம்' (1932), 'கிறித்தவத் தமிழ்த் தொண்டர்' (1946) போன்ற முன்னோடி நூல்களை எழுதியமை நினைக்கத்தக்கது. இதற்கும் அவர்தம் காலப் பின்னணி காரணமாகலாம். அடுத்த நிலையில் பேராசிரியர் புரிந்த பெருந்தமிழ்ப்பணி தமிழ் நூற் சுவையை இனிய செந்தமிழ் நடையால் மேடை யிலும் எழுத்திலும் மேம்படுத்தியதன் வாயிலாகத் தமிழ் உணர்ச்சி, அறிவு வெள்ளம் தமிழ் மக்களாகிய கழனி முழுதும் பாய்ந்தது. ஆங்கில மொழியே அருமை பெருமை உடையது என்று கற்றறிந்த தமிழர்களும் கருதிய காலத் தில் மேடைதோறும் ஆங்கிலேயர் உடை அணிந்து அருந்தமிழின் பெருமையை அழகோடும் ஆற்றலோடும் எடுப்போடும் எழிலோடும் அழுத்தம் திருத்தமான ஒலிப் பாலே உயர்த்தியதால் ஆங்கிலத்திற்கு அடிமைப்பட்டிருந் தாரும் நாணித் திருந்தினர்; திருந்தாதாரும் தம் உள்ளத் துக்குள் தமிழை மதிக்கத் தொடங்கினர். பேராசிரியர் டாக்டர் ரா. பி. சே.க்கு முன் 1927 முதல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறந்த முறையில் திருவாளர்கள் கே. என். சிவராசப் பிள்ளை, எஸ். அனவரத விநாயகம் பிள்ளை, எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை போன்றவர்களால் தமிழாய்வு நிகழ்த்தப்பட்டாலும் — குறைகளிருப்பினும் முன் னோடியாக மிக விரிவான அடிப்படையில் தமிழ்ப்

பேரகராதி வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும் அவர்தம் பணிக ளெல்லாம் நூற்றுக்கணக்கான அறிஞர்கட்கே பயன் பட்டது அப்பயன்பாட்டை அகலப்படுத்தி — ஆழப் படுத்திப் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் 'செஞ்சொற் கவியின்பத்தைச் செவிநுகர்கனி'களாகப் பெறச் செய்த முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர் டாக்டர் ரா. பி. சே. அவர்களே. புலமை மிக்கவர்களாலும் சாதிக்க முடியாத் ஒரு பணியை — தமிழகமெங்கும் தமிழின்பத்தைப் பல்லாயிரவர் நுகரச் செய்யும் பணியைச் செய்து, அதன் காரணமாகவே 'சொல் லின் செல்வர்' என்ற சிறப்புப் பட்டமும் பெற்றவர் டாக்டர் ரா. பி. சே. இறுதியாக, பேராசிரியர் நாற்பதாண்டுகட்கு முன்பே மொழியியல் ஆய்வின் தேவைகளை உணர்ந்து 'Tamil Literary and Colloquial' என்ற நூலையும் 'Words and their significance' என்ற நூலையும் நம் பல்கலைக்கழக வாயிலாகவே வெளிப்படுத்தினார். இந்நூல்களை யான் தமிழ்த்துறைத் தலைவனானதும் மறுபதிப்புச் செய்யும் தொண்டினைப் புரிந்தேன். ஒலி, பொருள் ஆகிய இரு பெருந்துறைகள் பற்றிய இந்த ஆய்வின் பெருமையை டாக்டர் கமில் சுவலெபில் அவர்களும் போற்றியுள்ளார். அன்றாட வாழ்விலேயே இயற்கையோடு இயற்கையாய் வாழ்ந்த நாட்டுப்புற மு. வ. சங்க நூல்களில் தலைமை யிடம் பெற்றுள்ள இலக்கியப் பொருளாகிய இயற்கையைத் தம் பிஎச். டி. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டது வியப்பிற் குரியது இல்லை; விழுப்பம் வாய்ந்ததே. டாக்டர் மு. வ. தமிழாய்வுக்காகச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதல் பிஎச். டி. பட்டம் பெற்றவர். அவ்வாறே தம் பெருந்தமிழ் தொண்டுக்காக மறைவதற்கு முன் அமெரிக்க விஸ்கான்சன் பல்கலைக்கழகத்தில் D. Litt. பட்டமும் பெற்ற தனிப் பெருமையும் மு. வ. வுக்கு உண்டு. முதலில் தமிழ்ப் புலவர் பட்டம் பெற்றுப் பின்னர் பிஎச். டி. பட்டம் பெற்று, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் ஆன முதற் பெருமையும் டாக்டர் மு. வ. வுக்கே உண்டு.

ரா. பி. சே. அவர்களுடைய கட்டுரைகளில் என்னைக் கவர்ந்த புதுவகையான கட்டுரைகள் 'கடற்கரையிலே' என்னும் தலைப்புக்கொண்ட நூலில் உள்ளவையே. பேரா சிரியர் ரா. பி. சே. அவர்களுடைய இறுதி நூலாகிய 'ஆற்றங்கரையிலே' அவர் சொல்லச் சொல்ல யான் எழுதி

'கல்கி' வார இதழுக்கு அனுப்பியதாகும். 'ஆற்றங்கரை யினிலே' கட்டுரைகளைச் சொல்லின் செல்வர் சொல்லச் சொல்ல யான் எழுதியபோது அவர் எவ்வாறு இலக்கிய—வரலாற்றுச் சிந்தனைக் கடலில் மூழ்கி மூழ்கிக் கருத்து முத்து களை வாரிக்கொண்டு வருகிறார் என்பதை நேரில் கண்டு இன்புறும் பேறு பெற்றேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மணிக்கூண்டு கட்டடத்தின் வடபால் பகுதியின் முதல் அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு கடற்கரையை நோக்கிய கண்களோடு தம் வாயிலிருந்து வரும் சொல்லை யும் பொருளையும் 'தாப்பு, தாமரைப்பூ' என்று தாயும் தமக்கையரும் சொல்லி மகிழும் வகையில் குழந்தை கை விரல்களை மெல்லச் சுழற்றிச் சுழற்றிக் காட்டுவது போல காட்டிக் காட்டித் திருவாய் மலர்ந்த திறத்தைப் பன்னாளும் சுவைக்க நேர்ந்தமை—அதுவும் அவர் தம் கடைசி ஆண்டில்—யான் பெற்ற பெரும் பேறாகும்.

ஆம். கட்டுரையும் ஒரு கலையே—கவிதை போன்றதே என்பதைத் தம் யாழும் குழலும் இடியும் மின்னலும் போன்ற பேச்சுக் கட்டுரையாலும் எழுத்துக் கட்டுரையாலும் காண் பித்தவர் ரா. பி. சே.

ரா. பி. சே. யின் ஆய்வுத்திறம் புதிய தமிழகத்தின் ஊர்ப்பேர்களெல்லாம் சீர்பெற உதவியது. தி. மு. க. அரசு தோன்றி ஊர்ப் பெயர்கள் சீர்பெற உந்தியது; உதவியது—வாய்ப்பு நேர்ந்த போதெல்லாம் திரு. ரா. பி. சே. ஊர்ப் பெயர்கள் பற்றிப் பேசிய ஆய்வுகளேயாம். எடுத்துக் காட்டாக, தியாகத்தை நினைவூட்ட வேண்டிய தியாகராய நகரை 'தியாகை' என்று தமிழ் மரபுப்படி சுருக்காமல் தி. நகர், தி. நகர் என்று தீ நினைவு வர அழைக்கலாமோ என்பார். இன்னும் இந்தத் தீம்பு நீங்கவில்லை. என்றாலும் 'பார்க்கு பார்க்கு' (Park) என்று நம் இரயில் நிலையம் ஒன்றை அழைக்கிறார்களே! எதைப் பார்க்கு?! ஏன் பூங்கா என்று பூரிப்புடன் சொல்லலாமே என்று மேடைதோறும் அவர் முழங்கிய முழக்கம் வீண்போக வில்லை! 'மாயவரம்' கேட்கிறார்களே! மயிலாடுதுறை என்று வாய் மணக்க அழைக்கலாகாதா? என்ற பேராசிரியர் வினாவுக்கு விடை கிடைக்காமல் போகவில்லை! இதை எல்லாம் எண்ணும் போது இன்று நம்முடன் வாழும் தொண்ணூறு வயது தொண்டுக் கிழவர் (இரு பொருளிலும்) சுத்தானந்த

பாரதியார்--தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் இராசராச சோழன் பரிசாகிய ஒரு நூறாயிரம் பெற்றவர், 'செந்தமிழுக்குச் சேதுப் பிள்ளை' என்று போற்றியது பெரும் பொருத்தமே என்பது புலனாகும்.

பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் செய்த தனிப் பெருந்தொண்டு படைப்பிலக்கியங்களைப் படைத்தமையே. அதிலும் சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கது தமிழ்ச் சமூக வாழ்வையே தலைமையாகக் கருதி அவர் படைத்த புதினங்களே. தமிழ் முரசில் வந்த 'அந்தநாள்' தவிர, ஏனையன எந்த வார, மாத இதழ் (விளம்பரத்) துணையுமின்றி அவர் படைத்த புதினங்கள். 1945, 1960 ஆகிய பதினைந்து ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டு இளைஞர் உலகில் தனிப்பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. புதினங்களால் மு. வ. பெற்ற புகழை நோக்க அவர் தம் இலக்கியக்கட்டுரைகள், இலக்கிய ஆய்வுகள், மொழி நூல், மொழியியல் கட்டுரைகளால் எல்லாம் பெற்ற செல்வாக்குச் சிறிதே. மழலையர் முதல் முதியவர் வரைக்கும் பல நூல்கள் எழுதியிருப்பினும் மு. வ. வின் புகழுக்கும் செல்வாக்குக்கும் காரணம் அவர் தம் கதைகளிலும், கடிதங்களிலும் காணப்பட்ட சிந்தனைச் சிறப்பே ஆகும். நடை வகையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் திரு. வி. க., சேதுப்பிள்ளை போன்றோரின் செந்தமிழ் நடை இல்லை மு. வ. வின் நடை. ரா. பி. சே. யின் நடை அணி நடை என்றால் மு. வ. வின் நடையை அறிவுநடை - அற நடை எனலாம். முன்னவர் நடையை வண்ண நடை என்றால், பின்னவர் நடையை அன்ன நடை எனலாம். வேறு-வீறு வகையில் சொன்னால், மு. வ. வின் எளிய இனிய நடை எஃகின் மென்மையையும் வன்மையையும் ஒருங்கே படைத்ததாகும். இதற்குக் காரணம் அவர் பெரிதும் மதித்துப் போற்றிய காந்தியத்தின் 'எளிமையே வலிமை' என்ற எண்ணம்தான் எனலாம்.

ரா. பி. சே. யின் நூல்களைவிட நான்கு மடங்கு அதிக நூல்களை டாக்டர் மு. வ. படைத்ததற்கான பெருங்காரணம் மேடைப் பேச்சுகளில் எவ்வளவு குறைத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு குறைத்துக்கொண்டு எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்டமையே ஆகும். கலை உணர்வோடு சேதுப் பிள்ளையினும் அழகாகவும் பேசவல்ல டாக்டர் மு. வ. தம் பேச்சுத் திறமையைத் திட்டமிட்டு அடக்கி ஒடுக்கிக்

கொண்டமையால் அவர் தம் நுண்ணறிவு நூல்கள் பலவாய் வெளியிடப்பட்டன. இதனால் தமக்குப் பெரும் பொருளும் புகழும் சேர்த்துக் கொண்டதோடு தமிழர்க்கு அறிவும் ஆற்றலும் அழியாப் புகழும் ஏற்படப் பெரிதும் ஒரு தமிழாசிரியராக இருந்த அவர், தம் காலத்தில், தம்மால் இயன்ற பணிகளைப் புரிந்த நிறைவு அவருக்கும் நமக்கும் ஏற்புடையதாய் உள்ளது.

ரா. பி. சே., மு. வ. இருவருக்கும் இருந்த ஓர் ஒற்றுமை தம் கைப்பட மணி மணியான எழுத்துக்களால் நண்பர் கட்குக் கடிதம் எழுதியமை. இதில் மு. வ. வின் கடிதங்கள் பலர் வாழ்வு, சிக்கலுக்குத் தீர்வு காட்டுபவை. ரா. பி. சே. யின் கடிதங்கள் நட்பும் நற்றமிழும் போற்றுபவை.

ஒரு பெரும் வேறுபாடு; மு. வ. நண்பர்களிடமும் பெரி தும் பேச்சைச் சுருக்கி எழுத்தை வளர்த்தவர் ரா. பி. சே உரையாடலையே — உரையாற்றலையே கலையாக வளர்த்தவர்.

ரா. பி. சே., மு. வ. இருவரும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதலிரு தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள்.' தமிழை வேறு வேறு வகைகளில் பலர் தமிழாகச் செய்த இரு கண்மணிகள்.

குறிப்புகள்

1. ம. பொ. சிவஞானம், எனது போராட்டம், இன்ப நிலையம் சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1974.

2. சிலம்புச் செல்வர் பற்றி மு. வ.

திரு. கிராமணியாரின் பேச்சிலும் எழுத்திலும் எவரைப் பற்றிப் பேசினாலும் குணம், குற்றம் இரண்டையும் சீர்தூக்கிப்பார்க்கும் பண்பு இருப்பது தனிப்பெரும் சிறப்பாகும். தம் கட்சியைச் சார்ந் தோருடைய குற்றங்களைக் குணமாகக் காணுவதும், எதிர்க்கட்சி யினைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் அவருடைய குணங்களை யும் குற்றமாகக் காணுவதுமாகிய அரசியல் மூடநம்பிக்கை திரு. ம. பொ. சியிடம் இருக்கக் கண்டதில்லை.

பேச்சிலும் எழுத்திலுமே அன்றித் திரு. கிராமணியாரின் எண்ணத்திலேயே ஒரு தனிப்போக்கு உண்டு. எண்ணத்தில் உள்ள புது வகைத் தெளிவும் எழுச்சியுமே அவருடைய 'முரசி'லும் மேடை யிலும் ஒலிக்கின்றன. உள்ளத்தில் உண்மைஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து எடுத்துக் காட்டுக்கள் கிளம்பும்; அவை பாமரரும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் வடிவுபெறும்.

பழங்காலப் புலவர் பெருமக்களின் உள்ளக் கருத்துக்கள் ஆராயப்படும். அவை பாட்டாளி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் வகையில் எடுத்துரைக்கப்படும். காந்தியம் போற்றப்படும்; கார்ல்மார்க்ஸ் தத்துவமும் ஆராயப்படும்.

கருத்துக்களில் எளிமை காணப்படும்; எளிதில் அளவிட முடியாத ஆழமும் காணப்படும். கலைவளம் மல்கி இருக்கும். அது வாழ்வின் தேவைகளுக்கு ஏற்றவையாகவே மாண்புறும்; பழைய பண்பாடும் மதிக்கப்படும்; சீர்திருத்தப் புதுமையும் சிந்திக்கப்படும். அழிவு செய்துவரும் பெரும் வெள்ளம் போல் அலைகள் புரளும்; ஆக்க வேலைக்கு உரிய வகையில் அணைகளும் அமையும்; ஆத்திரம் விஞ்சும்; அறம் விளங்கும்.

எல்லாம் சேர்ந்த ம. பொ. சி.ஒரு தனிப்போக்கு என்றே சொல்ல வேண்டும்.

(செங்கோல்; மலர் : 35. இதழ் : 30, 23—6—85, ப. 3).

3. *திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார், திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை-1, மூன்றாம் பதிப்பு—1982, பக். 164—65; 660—62.*

4. மேற்கண்ட மேற்கோள் பகுதிகளில் இக்கால எழுத்துச் சீர்திருத்தம் மட்டுமே இக்கட்டுரையாளனால் செய்யப்பட்டுள்ளது. கிரந்த'எழுத்துகளிலும் மாற்றம் செய்யப்படவில்லை.

குருசாமி என்று குறிக்கப்படும் மாணவரே பேராசிரியர் ம. ரா. போ. குருசாமி.

மு. வ. மாணவர்களை நினைக்கும்போது திரு. வி. க. வுக்குப் புதிய தமிழகம் நினைவுக்கு வரல் கருதற்குரியது.

திரு. வி. க. தம் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளில் சேதுப்பிள்ளையைக் 'கல்வி' என்ற தலைப்பில் குறித்தலும், மு. வ. வைச் 'சீர்திருத்தம்' என்ற தலைப்பில் குறித்தலும் கருதத்தக்கது.

5. பேராசிரியர் இருவரும் தாகூரின் பேரன்பர்கள். இது சொல்லின் செல்வர் ரா. பி. சே. தம் வீட்டின் முகப்பில் பாரதியார் 'கவீந்தரராம் ரவீந்திரர்' என்று போற்றிய தாகூரின் நிறை கோலத்திலான வண்ணப்படத்தை வைத்துப் போற்றியமையாலும் சிந்தனைச் செல்வராகிய டாக்டர் மு. வ. தாகூர் பற்றிய பள்ளிச்சிறுவர்களும் படித்துப் பயனடைய வல்ல புத்தகம் ஒன்றை எழுதியமையாலும் அறியலாம்.

பயன்பட்ட நூற்கள்

1. சிவஞானம், ம. பொ., எனது போராட்டம், இன்ப நிலையம், சென்னை–4, 1974.

2. கலியாண சுந்தரனார், திரு. வி., வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை–1. 1982.

I. EARLIEST REFERENCES TO TAMIL

1. The chief intention of this brief note is to draw the attention of scholars to the earliest references pertaining to Tamil available in ancient Tamil works.[1] This is necessary not merely because of its interesting nature but of its historical value. Again this is essential not only to assess the antiquity of the language but also to understand the basis of appreciation of the love of mother-tongue by the Tamils of pre/post Saṅgam age.

And it has to be mentioned here and now that even Sanskrit does not make any reference to Tamil as such. Nor does Tamil about Sanskrit. This is indeed very surprising.

1.1. Tolkāppiyam (c. 700 B.C.),[2] the earliest Tamil grammar in/of Tamil is known for its uniqueness in treating not only the Grammar of the language (of sounds, words, syntax and meanings of words etc.,) but also of *literature* itself.

1.2. In this ancient Tamil grammatical work, Tolkāppiyar, who is considered to be more comprehensive than even Pāṇiṇi because of the above-mentioned speciality of treatment of the grammar of literature itself, has only three references to Tamil which are of importance because of their antiquity[3] and unambiguous nature. In the Sūtra that occurs in the first part itself of Tolkāppiyam, that speaks of the grammar of sounds and their behaviour Tolkāppiyar clearly records the fact of the exsistence of the word Tamil in a very homely way.[4] This itself establishes the truth that the word 'Tamil' was in popular usage meaning the language. Such seems to be not the case with Sanskrit in Pāninil!

1.2.1. The second and third references of Tolkāppiyam to Tamil are found in part two, chapter nine, while dealing with

the classification of Tamil vocabulary.[5] Here the significant reference to Tamil is in the context of home-land. It has also to be borne in mind that Tolkāppiyar's two references here in part-2: chapter-9: Sūtrams-2 & 4 to 'Tamil' clearly clinches the issue that the earliest name for the home-land of Tamil/s was well-known as Tamiḻ-Akam or Tamiḻ-nāḍu which are current expressions even today. In this context it is imperative to note that even before Iḷangōvaḍikaḷ the word 'Tamil' is chosen to mean the Tamil land[6] and the Tamil people.

1.2.2. This conclusion of ours about the earliest nomenclature for the home-land of the Tamil/s get all and full support of literary internal evidences from the Tamil works that succeed Tolkāppiyam immediately. They are as follows:

(1) Tamiḻakam — Puṟanāṉūṟu: 168-18
Patiṟṟuppattu — Pathikam II: 2-5
Silappadikāram: 3-37

(2) Tamiḻ nāḍu — Silappadikāram: 10-58
23-Kaṭṭurai-15
25-165
25-171
29-Uraippāṭṭu maḍai

1.2.3. It will be beneficial to consider the meanings of these two words—Akam and Nāḍu in this context as found in the Tamil lexicon.[7]

Akam—
1. Inside
2. Mind
3. Sexual pleasure
4. Breast
5. Agricultural tract
6. House
7. Place
8. Ether
9. Love-theme
10. Being subordinate, subject
11. An anthology of love-lyrics

Nāḍu—v. tr—1. To seek, enquire after, pursue
2. To examine, investigate
3. To desire earnestly
4. To know, understand
5. To resemble
6. To measure
7. To reach, approach
8. To think, consider
9. To scent as dogs

v. intr— To be measured

n— 1. Country, district, province
2. Locality, situation
3. Earth, land
4. World
5. Kingdom, state
6. Rural tracts
7. Open place, room, space, area
8. Side, region, quarter
9. A very large number
10. Agricultural tract

The above-noted meanings will certainly reveal exhilaratingly the appropriateness of the two words Akam and Nāḍu in denoting a home-land.

1.2.4. But an intelligent person may raise a tiklish question: why the expression 'Tamiḻ Nāḍu' *as such* has not even a solitary occurrence in Saṅgam poetry although nāḍu has nearly a hundred references therein.[8] I consider this very significant because I am of the opinion that the concept of a linguistic state or a single united nation must have been very vague in the beginning. And that it should have tried to take firm roots only during the end of the age of Saṅgam anthologies is evident from the references[9] to 'Tamiḻ nāḍu' in Silappadikāram. A specific reason for that might have been the conflict between north & south which is an important aspect of subject-matter dealt in the third & final canto of Silappadikāram. Further, more references[10] are found in Silap-

padikāram for contextual reasons wherein Tamiḻ is connected with the meaning of Tamil people (warriors) although such a meaning is readily available in two solitary instances[11] in Saṅgam anthologies.

1.2.5. Although the absense of the word Tamil in any context in the whole of the special third division of Tolkāppiyam is striking, the pertinent references to the patronising famous three-kings of Tamiḻnāḍu in an appropriate place[12] and in an odd place like that of the chapter[13] on prosody are interesting.

2. On the whole 'Tamil' has 51 references in ancient Tamil literature, of which 5 are in Tolkāppiyam, 17 in Saṅgam anthologies, 24 in Silappadikāram and 5 in Maṇimēkalai.[14] This simple statistics will reveal the ascending importance assumed by the word 'Tamiḻ' in the chronological development of the Tamil Society. A close look will also show that the occurrence has a distribution of 1 in Pattupāṭṭu, 2+1 each in Akanāṉuṟu & Paripāḍal and 2+2 Patiṟṟupattu but 7 in Puṟanāṉūṟu. To any student of ancient Tamil literature, this raise in the number will certainly convince the contextual need for it namely the subject-matter dealt in Puṟanāṉūṟu is about the external public life of the society. This very reason explains the comparatively larger number of occurrences in Silappadikāram and relatively diminished references in Maṇimēkalai.

3. Now let us briefly and quickly review the nature and significance of the epithets added to the word Tamil in pre and post positions. With regard to this the most significant reference is in the Tolkāppiyam text itself wherein the oldest and greatest of Tamil grammarians refers to Tamil as 'Centamiḻ' in a couple of places.[15] 'Cem' is a contraction of the word 'Cemmai'. It will be certainly interesting and useful to know, the meanings of the word 'cemmai' as found in the Tamil lexicon[16] which are as follows.

(1) Redness, ruddiness
(2) Goodnesss, soundness, good condition
(3) Spotlessness, uprightness, directness, recititude
(4) Fairness, impartiality
(5) Unity

(6) Excellence, eminence, greatness
(7) Fineness, neatness, cleanliness
(8) Beauty, grace, elegance
(9) Moon's descending node
(10) Sulphur

Any one can now easily understand and appreciate that of the above-noted meanings seven out of ten (2-8) fit in well for the description of the qualities of Tamil language and culture. Above all by the usage of this *only* epithet in Tolkāppiyam for Tamil the positive purity consciousness for Standard Tamil among the ancient Tamils is revealed in a heartening manner although they gave equal importance to Standard spoken word according to Panampāranār himself.

3.1 It is surely significant that this epithet—phrase 'Centamiḻ' is pertinently used in the Foreword known in Tamil as *Pāyiram* by Paṉampāraṉār[17] to Tolkāppiyam. But the Supreme significance is in the usage of the word 'Iyaṛkai' in post-position by Paṉampāraṉār which only means that the pre-position epithet 'Cen' should not make any one to misunderstand or to have any misgiving that Tamil language is in anyway unnatural. Unless one realises this deep-meaning of the deliberate use of the word 'Iyaṛkai' by Paṉampāraṉār he will lose the most precious implicit sense of the author of the text about the *nature* of Tamil language. This is also vouchsafed by the very nomenclature given to one of the three-fold classification of Tamiḻ i.e. *Iyaṟṭamiḻ*. In this context it will be appropriate to remember the fact that the earliest reference to 'Koduntamiḻ' is only in the Nūṛkaṭṭurai at the end of Silappadikāram.[18]

3.2 Next to the epithet 'Cen' we have only a few epithets added to 'Tamil' in Ancient Tamil Literature. Their distribution are as follows:—

1. Taṇ	— Patiṛṛuppattu	— 63:9		
	Puṟanāṉūṟu	— 35:3		
		51:5		
		198:12		
		Padikam—10		10
	Silappadikāram	— 25:66		
		28:153,209		
		Padikam—25		
	Maṇimēkalai	— 19:109		

2.	Nal	—	Puranānūru	—	50:10	1
3.	Ten	—	Silappadikāram	—	27:5 26:185 10:58	4
			Maṇimēkalai	—	25:137	
4.	Arum	—	Silappadikāram	—	27:189	1
5.	Vaṇ	—	Silappadikāram	—	23:63 25:158	1
6.	Māvaṇ	—	Maṇimēkalai	—	Padikam—97	1

3.3 Of the above mentioned list of epithets it can be seen that 'Taṇ', 'Nal' have occurrences only in Saṅgam anthologies and the rest in the Twin epics only. Of all these 'Nal' appears to be outstanding in tune with the general preference to that by the ancient Tamil poets in all other matters also.[19]

3.4 Before we proceed further it will be interesting and instructive to note the various meanings for the epithets Taṇ, Nal, Ten, Arum, Vaṇ and Mā according to the Tamil lexicon.[20]

Taṇ
1. Coolness, coldness
2. Water
3. grace

Nal
Good

ten
1. South, Southern region
2. Beauty
3. Charity
4. Harmony, music
5. Song
6. Sweetness
7. Coconut tree
8. Right side

(Arumai-Arum)
1. Rareness
2. greatness
3. Difficulty
4. Difficulty of attainment
5. Smallness, minuteness

(Vaṉmai-vaṉ)
1. Bounty, liberality
2. Quality, property, nature
3. Beauty
4. Truth
5. Fruitfulness, fertility, abundance
6. Strength
7. Praise, reputation
8. Sirissa

Mā[13]
1. greatness
2. strength

Mā[14]
1. Beauty
2. Blackness
3. Colour
4. Paleness caused by love-sickness

3.5 Those who see these meanings of the above noted epithets will have no difficulty in realising the appropriateness of these epithets to Tamil. Now, finally let us conclude by remembering the meanings for the word Tamil itself.[21]

Tamiḻ
1. Sweetness, melodiousness
2. Refined quality
3. Tamil language, being divided into Iyaṟṟamiḻ, icai-t-tamiḻ, nāṭaka-t-tamiḻ
4. Tamil literature, Tamil work
5. The Tamils
6. The Tamil country

3.6 Although the Tamil Lexicon most unfortunately misses the most significant sense of the word Tamil i.e. love-matter (Akapporuḷ) the earlist reference to this meaning is surely avaliable in the Paripāḍal text itself (9:25) and also in the colophon of Kuṟiñcippāṭṭu, one of the ten Idylls. Thus we can find the evolution of the meanings for the word Tamil from that of language to love (life).

3.7 The significant reference to Tamil in Ciṟupaṉāṟṟuppaṭai (66) that reveals both the anxiety and authenticity of/for the establishment of a powerful centre (Sangam) for Tamil learning has other strong references also in support[22]

3.8 However the elymological root-meaning of the word Tamil is not clear by the old references.

3.9 More memorable are the references[23] wherein Tamil is itself used as epithets to the rivers Vaiyai and Kāveri of which we get to the latter a reference a reverential clue for the worship of Nature as Mother-goddess also. Probably the earliest reference to Tamil (land including) as Mother-goddess is clearly available in Silappadikāram.[24] So also Maṇimēkalai appears to give the earliest direct reference to Tamil subject for *critical* study of its quality.[25]

3.10 Thus the various references to Tamil, its land and people reveal that the ancients were not merely vociferous (unlike us, the moderns!) but had the local, national and world visions.[26]

NOTES

1. I am thankful to Thiru P. Krishnan (Research scholar) who is working under my supervision for his Ph. D. thesis on 'தமிழ் நூல்களில் மொழி இனம், நாடு' (Language, Nation and State in Tamil works) for his assistance in checking the relevant data.

2. (a) Dr. S. Ilakkuvaṉār, Tolkāppiyam (in English) with critical studies, (1963) [Ph. D. Thesis of the University of Madras], p.9.

(b) Vide Dr. N. Sanjeevi, Vaḍamoḻi: Sanskrit in ancient Tamil literature — Annals of Oriental Research — Vol. 24, Part I.

3. Vide also Dr. K. V. Zvelebil, Tamil Literature (1975) — p. 53.

4. Tolkāppiyam (Text — Kazhakam), 385.

5. Tolkāppiyam, Eccaviyal, 2, 4.

6. Puṟam — 19, 35, 50, 51; Akam, 227.

7. Vide Tamil Lexicon, Published by the University of Madras, Vols. I & IV.

8. Index des mots de la literature tomoule ancienne, Published by the French Institute of Indology, Pondicherry (India), 1970.

9. Silappadikāram, 10:58; 25:165.

10. Silappadikāram, 3-38; 25-158; 26-185; 221; 27-5, 189; 28-153.

11. Patiṟṟu, 63-9; Puṟam, 19-2. (Both are Puṟam Texts).

12. Tolkāppiyam (Text-Kazhakam), 1006.

13. *Ibid.* 1336.

14. Tolkāppiyam, Pāyiram lines 3, 6. Puḷḷi Mayaṅkiyal 90, Ecca Iyal 2, 4, Agam, 31, 227; Puṟam, 19, 35, 50, 51, 58, 168, 198; Paripāḍal, 6:60; 9:25; Pari. Tiraṭṭu, 7, 8(2); Patiṟṟuppattu, 63; IInd Padikam 5; Ciṟupāṉ, 66; Silappadikāram—Padikam, 10, Silappadikāram 3-37, 38, 45; 8:2; 10:58; 12:1-48; 23:63; 25:66; 158, 165, 171, 26:185, 221; 27:5, 189, 28:153, 209; 29:(1), 6: Vañcikkāṇḍam Nūṟkaṭṭurai, 2, 3(2) 14, Maduraikkāṇḍam, Nūṟkaṭṭurai, 15; Maṇimēkalai Padikam 25, 97; 17:62, 19-109, 25-139.

15. Tolkāppiyam (Text—Kazhakam), 881, 883.

16. Tamiḻ Lexicon, Vol. III.

17. Pāyiram, line 6.

18. Silappadikāram, Nūṟkaṭṭurai, 3.

19. Vide Index des mots de la literature tamoule ancienne, pp. 838-846.

20. Tamil Lexicon, Vols. I, III to VI.

21. Tamil Lexicon, Vol. VII.

22. For e.g.: Maduraikānchi, 761-3. Puṟam 58:13.

23. Paripādal, 6-60; Manimēkalai, Padikam, 25; Puranānūru, 118.

24. Silappadikāram, 12-48.

25. Maṇimēkalai, Padikam-97. (cf. the current usage திறனாய்வு').

26. For e.g.: (a) Silappadikāram, 8:2; Maṇimēkalai, 17:63; Tolkāppiyam Pāyiram 1-4.

II. VATAMOLI : SANSKRIT?

IN ANCIENT TAMIL LITERATURE

I

It is, indeed, interesting and instructive to consider the only *few* references made to Sanskrit(?) as *Vaṭamoḻi* in Ancient Tamil Literature, which is regarded as the earliest available indigenous literature of the Tamils that possess very little alien influence (including Sanskrit).[1] On the whole, there are only *eight* references to Sanskrit as *Vaṭamoḻi*. Of which, three instances are noted in *Tolkāppiyam*, the earliest existing Tamil grammar, which are of very vital significance. Among the rest, there is only one reference in *Mullaippāṭṭu* (a song of pastoral region and sentiment), one of the Ten idylls—*Pattuppāṭṭu*, an anthology of ten long verses on love and non-love themes. Another instance is found in the anthology of love-poems in '*Kali* metre, called *Kalittokai*. This term is also used in *Silappatikāram*, the lay of the anklet, which is the earliest existing Tamil epic and the other two references are found in *Maṇimēkalai*, the only other epic of the Sangam epoch.

II

At the outset, it is thought-provoking to find that *nowhere* in all the works that belong to the earliest strata of Tamil literature, we can find the word 'Sankrit', though it has been referred first as Sanskrit by *Vālmīki* and *Patañjali*.[3] On the other hand, in all the eight instances it is (Sanskrit as *generally* believed) referred only as *Vaṭacol* (word of the north), or *Vaṭa Eḻuttu* (sound of the north) or *Vaṭamoḻi* (language of the north). Why is it so? Is it because of its origin? It is also revealing to note that as opposite to *Vaṭamoḻi* or *Vaṭacol* or *Vaṭa eḻuttu*, Tamil has been referred as *Teṉ Tamil*[4] (the southern Tamil). The contrast to be noted in this reference is that, while there is *no* reference to Sanskrit in the former, there *is* a clear reference to Tamil in the latter.

It also throws new light on this problem, when we understand that though Tamil and Tamilnādu were referred in ancient Tamil classics as *Teṉ Tamil*[5] and *Teṉ Tamilnāṭu*[6] general references like (1) *Teṉ kaṭal muttu*[7] (the pearl of the South Sea), (2) *Teṉ malai*[8] (the [Pothyil] hill of the South), (3) *Teṉṉam Poruppaṉ*[9] and (4) *Teṉṉam Poruppil Talaivaṉ*[10] (The Lord of the Southern [Pothyil] hills), (5) *Teṉṉam Poruppu*[11] (The [Pothyil] Southern hills), (6) *Teṉṉar*[12] (the southerners), (7) *Teṉṉar kōmaṉ*[13] (The Lord of the southerners), (8) *Teṉṉavaṉ*[14] and *Teṉṉavar*[15] (The Southerners), (9) *Teṉṉavaṉ maṟavaṉ*[16] (The military chief of the southerners), (10) *Teṉpulam Kāval*[17] and *Teṉpulam Kāvalar*[18] (The rule or rulers of the Southern Land), (11) *Teṉṟal*[19] and (12) *Teṉvaḷi*[20] (The Southern breeze) mean mostly *Pāṇṭināṭu* (Pandiyan Kingdom) which happened to be the *Southern-most* territory and things pertaining to that.

Whether this will suggest that the ancient Tamils whenever made reference to Sanskrit (?) as *Vaṭamoḻi*, they might have though that it was the language of the people, living in the *extreme north, near the Himalayas*, since we have no clear proof for any great awareness of the ancient Tamils about the lands and lives of the people, north of the Himalayas is worthy of consideration.

Now, we shall consider what *Tolkāppiyam* says about Sanskrit(?) as *Vaṭamoḻi* in translation (and fortunately there are no different readings in the original).[21]

* * *

397. Words used in verses are of four kinds:— iyaṟcol, tiricol, ticai-c-col and vaṭacol.

* * *

401. Vaṭacol is the word which is made up of sounds, other than those which are peculiar to Sanskrit.

* * *

402. They do not ward off words made up of sounds which are different from those found in Sanskrit.

* * *

From the first *Nūṟpā* (Sūtram), it appears that Tolkāppiyar classifies the four kinds of words in the *descending* order of the frequency of occurrence, which is quite natural. The relevance

of this pertinent rule, even in contemporary context is worthy of appreciation. Of the four kinds of words classified by Tolkāppiyar, the last category is that of *Vaṭacol* (Northern word) which accord-idg to Prof. T. P. Meenakshisundaram, 'is interpreted as referring to Sanskrit, *but it must include also Prakrit and Pāli*'.[22]

According to Dr. M. Rajamanikkanar, this Nūṟpā (Sūtram) also gives an important clue for fixing the date of Tolkāppiyar in the 4th century B. C. He observes as follows:[23]

> "If grammarians before Tolkāppiyar had given the rules for using Sanskrit words in Tamil language, *Tolkāppiyar* would certainly have referred to these rules and end his sutras as '*Eṉpa*' (*என்ப*) '*Eṉmaṉār Pulavar*' (*என் மனார் புலவர்*) etc.[24] Since he has not made any reference to such rules of grammar, it is evident that Tolkāppiyar himself framed these rules. In his days, some Sanskrit words might have penetrated into Tamil language and it was perhaps not possible for the people to ignore or neglect the use of those words; hence Tolkāppiyar found it, as a necessity to frame rules of grammar for using such words to suit the genius of the language.
>
> Prof. V. Rangachariar has mentioned that the Aryan (Sanskrit) speaking people would have come to the Tamil Country in (about) the 7th century B.C.*.
>
> Only in the begining of the 14th century A.D., the Islamic religion began to spread itself into the Tamil country. Kumaragurupara Swāmigal, who lived in the 17th century A.D., used the Hindustani words, Salām (*சலாம்*), cokkāi (*சொக்காய்*) in his poems. On the basis of this evidence, it is clear that it will take about two to three centuries for the foreign words to enter into the language of the native soil. If we approve this it will not be wrong to say that only three centuries after the advent of the Aryans into the Tamil country, some of the Sanskrit words would have entered into the Tamil language. From this point of view, if the Aryans had come to the Tamil country about the 7th century B.C., then Tolkāppiyar might have lived in or about the 4th century B.C."

Of the three Nūrpās of Tolkāppiyam cited above, the central one is the most important one. Since, it is the earliest and most effective in the whole of Tamil literature, wherein a clear and crisp injunction is given, *not to use Sanskrit sounds as such* in Tamil. And it can be boldly asserted without any fear of contradiction, that this rule of Tolkāppiyar might have inspired generations of Tamil scholars, very silently but surely upto the 15th century, in keeping Tamil, free from the influence of foreign sounds.[24a] Perhaps, it is this rule that has encouraged even Kambar, the 'Emperor of Poetry' (*Kavicakravarthi*), a great devotee of Vālmīki and Rāmāyaṇa, not only to Tamilise Sanskrit sounds, but even go to the extremity of using proper nouns translated into Tamil [e.g. (1) Rathātchakan̲ as Kuruthiyinkaṇṇan̲,[25] (2) Yajgnaha as Vēḷviyin Pagaivan̲[26], (3) Mahāpārcuavan as Māperumpakkan̲[27] (4) Vachirathamshtran as Vachirateyṟṟavan̲,[28] (5) Virūpātcan as Vilaṅkunāṭṭavan̲].[29]

V

We will conclude this brief note by citing the relevant passages found in Sangam anthologies and the twin epics of Silappatikāram and Maṇimēkalai which make significant references to Sanskrit as *Vaṭamoḻi*.

(1) In Mullaippāṭṭu (the song of the pastoral region and sentiment) while describing the military camp of the king in the battle-front, the poet, Nappūtan̲ār describes the act of the young elephant-keepers (who goad the elephants with the pronged weapon to eat their rich food which they are reluctant to take) uttering words of *Vaṭamoḻi* (Northern word).[30] The significant feature of the passage is that the poet calls the young elephant-keepers as 'uneducated', since they have no education, but know only the *few* words of *Vaṭamoḻi*.

It is more interesting in this context to note that this dialect of the elephant-keepers is *not* referred as *Vaṭamōḻi* but as *Viravumoḻi* (a mixture language) in Malaipaṭukaṭām[31] which also finds its place in the same anthology, Pattuppāṭṭu. This reveals the fact that that dialect was *not* Sanskrit and also the linguistic awareness of the ancient Tamil poet.

(2) In Kalittokai,[32] the Chera king Peruṅkaṭuṅkō refers to Dirutharāstra as the man whose name is that of the northern

(Sanskrit) word for sun or mirror.[33] It is intriguing indeed that the ancient Chera (modern Kerala)[34] poet refers to the name of Dirutharāstra in such a circumambulated way. It may be either due to the poetic convention that was vogue in Sangam age to refer to proper nouns in such a round-about manner. e.g. the Chera capital *Vacñhi* is referred as that of the *Vañchi* not fading[35] since there is a creaper of the same name that fades. (2) The Krouncha hill is referred as the hill that is named after a bird *Kuruku* (which is Krouncha in Sanskrit)[36] or it may be due to the tendency of the ancient Tamil poets to avoid the use of Sanskrit proper nouns (i.e. sounds). This can be attested from the rare usage of Sanskrit names in Sangam poetry. As a forerunnar to Kambar, of whom we have referred earlier, the Chera prince-monk-poet *Ilaṅkō* speak about *Nūṟṟuvar Kaṉṉar* who are identifid as Sathakarṇis[37] [Nūṟu (Tamil) = Satham (Sanskrit)]. It is important to note here, that in the whole of Sangam literature nowhere the name Dirutharāstra occurs, though some incidents from Mahābāratha are mentioned.[38]

(3) In *Silappatikāram*, there is a reference to *Vaṭamoḻi Vācakam*[39] (a text in northern language). Here, the significance is of a different and deeper nature. The context in which this reference occurs is that, the hero of the epic, *Kōvalaṉ* a big merchant, so rich next only to the king of his country is shown a letter written in *Vaṭamōḻi* (Sanskrit) by a forsaken *Brahmin* woman for perusal. Although in the opinion of the author of this paper, Kōvalaṉ who is said to be a Jain (Sāvaka Nōṉbi) did not *read* the Sanskrit text presented to him (probably because, he too did not know that language) and that is why according to the author of Silappatikāram, Kōvalaṉ *without reading* the text asks the Brahmin woman (who was abandoned by her Brahmin husband for the 'crime' she has committed by killing a mangoose, little realising that it actually saved her child from a snake) to tell him what was her woe and after hearing her, makes many efforts to mitigate her misery.

The important aspect of this passage is that, it clearly reveals that Sanskrit was the language of the *Brahmins* and they were habituated to express *even* their worldly problems in Sanskrit *unmindful* of the fact that many did not know that language as evidenced in this earliest Tamil epic itself.

(4) In the epic *Maṇimēkalai* called after its heroine, the girl-friend *Sutamathi* narrates her miserable life to the prince of the Chola country (a part of Tamilnadu) and on that occasion says that her aged Brahmin father (who was searching for her since she had left her home due to her unfortunate love-affair with an untrust-worthy Māruthavēkaṉ) came along with those who spoke the *Vaṭamoḻi*[40] (the people of Northern language — Sanskrit?) who were returning from their sacred bath in the confluence of Kāvēri in the ocean (Bay of Bengal) found her at *Puhār* and shed all his tears on her. As in Silappatikāram, the noteworthy aspect of the reference to *Vaṭamoḻi* clearly refers here to the language of the *Brahmins* and that too of those of the *north.*

(5) In Maṉimēkalai itself, there is a reference to a fallen *Brahmin Woman* of *Vāraṇāsi*, returning from Kaṉyākumari as *Vaṭa-moḻiyāḷ.*[41] The importance of the reference again is that Sanskrit(?) was the language of *Brahmin-woman* of the ancient Vāraṇāsi (Benares).

Thus, we can note in all these references found in ancient Tamil literature instead of the term 'Sanskrit,' only the very general word '*Vaṭamoḻi*' has been used by the ancient Tamils and also the term *Vaṭamoḻi* was related to the Brahmins, which has been rightly recorded by Dr. N. Subramaniam, in his *Pre-Pallavan Tamil Index* that "Brahmins were *exclusively* associated with Sanskrit".[42]

ABBREVIATIONS

1. Akanāṉūṟū - Akam; 2. Cirupāṇāṟṟuppaṭai - cirupāṉ; 3. Iṅkuṟuṉūṟū - Iṅk; 4. Kalittokai - Kali; 5. Kambarāmayaṉam - Kambar; 6. Malaipaṭukaṭām - Malai; 7. Maṉimēkalai - Maṉi; 8. Mullaipāṭṭu - Mullai; 9. Neṭunalvāṭai - Neṭu; 10. Paripāṭal - Pari; 11. Paṭṭiṉappālai - paṭṭiṉam; 12. Pattupāṭṭu - Pattu; 13. Puṟanānūṟū - Puṟam; 14. Silappatikāram - Silambu; 15. Tolkappiam - Tol.

NOTES

1. 'Outside of Sanskrit literature (and the literatures in modern Indian languages both Aryan and Dravidian which have accepted Sanskrit literature as their model and inspiration) the

literature of Tamil has preserved an independent tradition which is, atleast 2000 years old.' —Dr. S. K. Chatterji in '*Languages and Literatures of Modern India*' (1963)—p. 307.

2. (a) Tol.—397-1.
(b) & (c) Ibid—401-1.
(d) Mullai—35.
(e) Kali—25: 1-2.
(f) Silambu—15-58.
(g) Maṇi—5-40.
(h) Ibid—13-73.

3. (1) Vālmiki Ramāyaṇa—V: V. 17.
(2) Patañjali Mahābhāṣya on Pāṇini Sūtra 1.1.1.
(3) 'The Term Sanskrit occurs first in Pāṇini's Astādyāyi. It also occurs in the earliest epic, the Ramayana'—A short History of Sanskrit literature—H. R. Agarwal, p.8 (1963).
(4) It is said that Pāṇini did not use it in the sense of Sanskrit language.

4.—6. (a) Silambu—26-185, 27-5.
(b) Ibid 10-58.
(c) Ibid 23—Kaṭṭurai—15, 25-171, 29-1-8.

7. Paṭṭiṉam—189; Silambu 8-19.

8. Silambu 4-38, 8-19.

9. Puṟam—33: 7, 215: 6.

10. Silambu—20: 31.

11. Puṟam 215: 6; Silambu 20: 31.

12. Silambu 4: 22, 26: 169.

13. Akam—209: 3, Silambu—17, Ūḷvarivaḷṭṭu—2, Silambu XXV: 79, 93.

14. (1) Akam—36: 6; 138: 7; Aiṅkuṟu: 54: 1; Paṭṭiṉam: 217; Silambu: 13: 9, 18; 19: 20: 20: 32, 78; 29: Vañchiṉamāli Sol; Seṅkuṭṭuvaruku Kaṇṇaki·Ka ıḷ Nalam Kāṭṭiyatu.
(2) Poṟkaippāndiyan in the story in Silambu. Silambu: Kaṭṭurai Kātai also.

(3) The Pāñdyan, who was the Chief of the Kaḷvar or perhaps the kaḷḷar. Akam: 342: 10; Kali: 57: 8; 98: 30, 100: 4, 79; 143: 59. Silambu 21: 22, 30, 85: 14: 115; 15: 19; 16: 109; 23: 74; 27: 115; 29: *Kanduhavari*: 3, 7, 11.

15. Pari: 7: 6: 48; 20: 97; Pari. Tiraṭṭu: 6: 3; Puṛam: 388: 13.

16. Akam: 13: 6; Puṛam: 380: 5.

17. Puṛam: 71-18; Silambu—23-76, 28-213.

18. Cirupāṉ-63.

19. Akam-21-12, 237-4; Silambu-2-24, 13-26, 131, 132, 14-115, Pari-8-27.

20. Neṭu: 61.

21. (a) The translation of a reputed Sanskrit Professor Dr. P. S. S. Sastri (Vide) his Tolkappiam-Collatikaram). p. 249, is chosen deliberately to avoid any doubt that may arise in anyone's mind though it is *clear* that Dr. Ṣāstri's translation does *not* truly convey the *force* of the original especially when he does not translate the *words of Tolkappiar* to *discard* Sanskrit sounds (Vide Dr. Ilākkuvaṉār's Tolkāppiam in English). But Dr. Sāstri's hesitation is understandable!

(b) Though there are differences in the interpretations of these nūṛpās from the classical commentators down to Dr. Illakkuvaṉār they did not in any way affect the general or ultimate finding of the nūṛpā.

22. Vide—A History of Tamil language (1965—p. 171.

23. Vide—'The date of Tolkāppiam' in the Annals of Oriental Research—Vol. XIX—Part II.

24. Dr. M. A. Dorai Arangaswamy does not agree with this particular line of argument, though he is in agreement with the ultimate meaning of the above — quoted nūṛpā's of Tolkāppiyam as all others. Vide his article in the Annals of Oriental Research Vol. XX—Part I & II.

* Educational Review, October, 1928.

24a. The first defiant appears to by Saint Arunagiri — Vide his Tiruppugaḷ-104 (Tiruppugaḷ Amirtham edition-1965).

25. Kambar—6-20-31; 6-20-51.

26. Ibid—6-5-37.

27. Ibid—6-5-39.

28. Ibid—6-5-40.

29. Ibid—5-5-41.

I am grateful to my learned friend Mr. G. Rajavelu, Director of Translations, Government of Tamilnadu, for focussing my attention to this aspect of Kamban's genius first.

30. Mullai—35.

31. Malai—327.

32. Kali—25-1-2.

33. Vide—the word Mukaravāṇaṇ also in Tamil Lexicon — V. 6—p. 32-32.

34. To know how this ancient Chera country turned as a great centre of Sanskrit learning latter, Vide Dr. K. K. Raja's 'The contribution of Kerala to Sanskrit literature' (1958).

35. Puṛam—39-17; 394-9;
Silambu—27-113.

36. Pari—5-9. Silambu—24-9-4, 24-11-4; Maṇi—5-13.

37. Vide V. R. R. Dikshitar—'The Silappadikaram' (1939) —p. 28, 298.

38. For eg. Puṛam-2-2. Kali 25: 1-2.

39. Silambu 15-58.

40. Maṇi—5-40.

41. Ibid—13-73.

42. Pre-Pallavan Tamil Index (1968)—p. 731.

* * Italics is ours.

III. UJJAIN IN AN ANCIENT TAMIL CLASSIC – PERUNKATAI*

'Setting one foot at Kanchi,
Another on the cool Ujjain fertile with water
And the third on Ceylon
will indeed turn round our Chola's elephant
with its first foot fixed at Uraiyur
(the Chola capital)'

—*Muthollāyiram*-49. [*Paari Nilayam Edition* (1962)]

I

Peruṅkatai (Bṛhat Kathā) is an ancient Tamil classic of the 6th Century A.D. which furnishes even anthropological information on Savoras and other tribes[1] was fortunately salvaged from decay by (Dr. U. V. Swāminātha Iyer) the great protector of Tamil manuscripts. It was first printed in 1924. It has had three successive editions in 1935, 1253 & 1968.

The South India Saiva Siddhantha Publishing House which is regarded as the Oxford University Press of Tamilnadu has brought out a two volume edition of Peruṅkatai which has an exhaustive commentry of late P. V. Somasundaranar in 1970. From the same publishing house we have a complete prose rendering of the epic.

To introduce this valuable ancient Tamil classic one can do well to quote the following extracts from the critical assessment of it by Prof. T. P. Meenakshisundaram.[2]

---

*Paper presented In the Dravidic Studies section of the 26th All India Oriental Conference—Ujjain.

"The period of the Pallava Supremacy is charecterised by the development of epic poetry. The development begins in an earlier period, with Cilappatikāram and Maṇimēkalai. In Peruṅkatai the epic in akaval form reaches its perfection.

"It is assumed by many that Peruṅkatai is a translation of a Sanskrit work, even though these critics can point to no specific work that is still extent. The epic does not read like a translation. At most it can only be an adaption of the story so popular in that age. The poet belongs to the Koṅku country of the Gangas. A Ganga king Turvinitan, also a Jain, has written a long narrative poem on Utayaṇaṉ, the hero of the story of Peruṅkatai giving it a Jain colouring, but this is not available. This might have inspired our poet and in that sense he might have been influenced. To be so inspired Koṅku Vēḷ must be a near contemporary of Turuinitan, who live in the sixth century. An old commentator Aṭiyārkkunallār, speaks of this poet as belonging to a Caṅkam period. But perhaps the Caṅkam he refers to may be a Jain one of a later date then the Caṅkam already mentioned. The author writes in *akaval* metre. The composition of this work is of the type called *iyaipu*—narrative poetry of long verses each ending in a nasal.

"Peruṅkatai is told in Tamil by an author whose real name has not been preserved. He is now known as Koṅkuvēḷ. Koṅku is the Koṅku country, one of the sub divisions of the Tamil Land, comprising the modern Coimbatore and Salem districts. Vēḷir means the clan of chieftains; vēḷ is the title of the clan used as suffix or prefix to personal names. We are told he was a Jain ascetic of Vicayamaṅkalam, once a Jain centre even now having Jain temples, which may be seen whilst travelling Coimbatore to Erode. The work does justify the conclusion that this is an epic using Jain phraselogy, Jain mythology, and Jain ideas. Dr. Cāmināta Aiyar has summarized the Jain influence found in this epic.

"Unlike the Buddhist Maṇimēkalai this is not propaganda literature. Narrating the story in the most interesting and captivating way is the main concern of the poet Koṅkuvēḷ. He wrote in an age when Jainism was popular and his readers could no doubt understand the various references to this religion. The

epic here has taken the form of the Sanskrit literary epic, thanks to the influence of the Sanskrit and Prakrit works which have become popular in the Tamil Land.

* * *

"In this story, the unique feature is that strategy, espionage and statesmanship are not only serving the righteous cause but are also inspired by human friendship and love therefore humanised.

"It is because he has developed this humanistic outlook that this Jain ascetic of a poet enjoys humorous situations and innocent pleasures of the life of the world. This new outlook is itself a reflection of the change in attitudes to life taking place in this period.

"It is very difficult to believe that the poet is narrating this story to preach Jainism when he actually is revealing to us the innocent joys of life in spite of cruel fate. True to the tradition and pre-marital love, the later poets always show their heroes and heroines to be inspired by this love. Vācavatattai and Utayaṉan look at each other by accident or by providence when Utayaṉan controls the rogue elephant and when Vācavatattai is looking at that great act from the palace. They at once feel love for each other. The description of this pre-marital love is in accordance with Tamil convention, and the similies used here are found in the commentary on *Iṟayaṉār Aka-p-poruḷ*, which is the authoritative exposition of the philosophy of pre-marital love."

From these quotations it will not be difficult to realise that the ancient Tamil *versive* of the story of Udayaṉan is worthy of critical and comparative study from *many* view-points. Particularly the *Sanskrit and non-Sanskrit* elements should be analysed and studied. But we will restrict ourselves with just one aspect in this brief paper — the description of the city of Ujjain.

II

In Peruṅkatai — the great Tamil classic of Sangam style we have at present 5 cantos, 99 kātais or chapters, 16,212 lines (more than thrice in size to the earlier Tamil epics — Silappatikāram or Maṇimēkalai) even at this incomplete condition which can be

considered *as the first epic that took a non-Tamil story* for its theme. We find a number of references to north-Indian cities, mountains and rivers particularly of Madhya Pradesh.

As indicated earlier we will concentrate here on the references about the city of Ujjain only. The very first canto that is now available is called "Unjai Kāndam" which means the canto of Ujjain. This capital city is referred as Unjai or Ucchaini or Unchēnai[3] to avoid the non-Tamil sound 'Ja' according to the strict rules of Tamil phonology.

In Peruṅkatai Ujjain is referred to as a well-guarded,[4] big,[5] beautiful,[5a] cool[6], and victorious[7], city of well built, equiped and protected[7a], flawless[7b], old[7c], high forts[8], inhabited by valiant elephants.[9] A large number of references are there that point out the antiquity[9a], and richness[9b] of the city. It is also described as a good[9c], and famous[9d], city of public halls,[10] courts[10a], big streets,[11] bazaars[12], and noisy of annual water-sport.[13] A peculiar type of tiger-faced terraced house is mentioned,[14] among other types.[14a] The city is further described as having different chēries (divisions or colonies).[15] pādis (sub-divisions or colonies),[16] numerous parks,[17] and extension neighbourhoods.[18] It also appears that the people of Ujjain which had enough sculptural treasures worshipped Kumāra or Kārthikēya.[19]

In the heart of the city of Ujjain was the king's palace.[20] Around it should have existed the colony of Brahmins[21] and ascetics[22] with white storied buildings[23] and abodes of Gods.[24]

The city it is told contained sixteen thousand war-camps,[25] colonies of three lakhs of smiths,[26] five lakhs of factory-sites[27] and numerous colonies of warriors.

The greatness of Ujjain in having the temples, of God Śiva and of the Goddess Kāli in big grove is also graphically depicted with great devotion by Koṅgu-vēl, the Jain author of this great Tamil epic Peruṇkatai.[29]

Avanthi or Ujjain is referred to in Silappatikāram and Manimēkalai. The latter speaks of the story of Udayaṇan himself.[30] Silappadikāram mentions that the king of Avanthi happily presented Karikālan, the greatest of early Chola monarches a

decororated tall gate-way.[31] In this Avanthi is identified as Ujjain by Adiyārkunallār, a great commentator of Silappadikāram.[32] Avanthikkolar i.e. the smiths of Avanthi get a special mention in Maṇimēkalai. As just now pointed in this same epic an interesting episode from the life of *Ūhi* (Yougānddarayana), the bosom-friend of the king Udayaṇan, is used in an important simile pertaining to the Chola prince Udayakumāran[33] and it is in this place alone in the whole of early Tamil literature we get a reference to the story of Udayaṇan. But the references that are found about Ujjain and Udayaṇan in Peruṅkatai are very many and varied with detailed descriptions.

In fact the only classical Tamil epic on Udayaṇan however incomplete is Peruṅkatai.

NOTES

1. (A) *Vide*: Peruṅkathai chap - 1:56

(B) For a study of the Sarvaras the following two books may be referred among others:

(a) A manual of tee *Sora* Language (1931)
— G. V. Ramamurthi

(b) The Religion of an Indian Tribe - Verrier Elwin.

2. *Vide*: 'A History of Tamil Literature' (1965) pp. 83-711

3. *Peruṅkathai* — 1: 48: 39; 2: 9: 40; 3: 18: 97; 4: 10: 5; 5: 7: 7

4. *Ibid* — 1: 42: 26; 1: 42: 180

5. *Ibid* — 1: 32: 61; 1: 36: 239; 1: 37: 234; 1: 38: 19-20; 1, 42: 1; 1: 46: 264; 1: 48: 39; 2: 9: 40; 3: 18: 97; 4: 10: 5;

(a) *Ibid* — 5: 4: 136; 5: 7: 7

6. *Ibid* — 1: 37: 194

7. *Ibid* — 1: 40: 278

(a) *Ibid* — 1: 39: 57; 1: 43: 63

(b) *Ibid* — 1: 40: 3

(c) *Ibid* — 5: 7: 27

8. *Ibid* — 1: 36: 239; 1: 44: 1; 1: 44: 2; 1: 44: 113; 1: 35: 23; 1: 40: 80; 4: 3: 47

9. *Ibid* — 1: 32: 88

(a) *Ibid* — 1: 36: 3; 1: 36: 20; 1: 37: 25[illegible]; 1: 37: 265 1: 38: 3; 1: 38: 101; 1: 38: 273; 1: 42: 26; 1: 42: 180; 1: 43: 115; 1: 43: 195; 1: 45: 95; 1: 48: 2;

(b) *Ibid* — 1: 32: 80; 1: 36: 38; 1: 38: 3; 1: 38: 101; 1: 43: 232; 1: 42: 40-2; 1: 45: 95; 1: 46: 264; 1: 47: 259; 4: 11: 2

(c) *Ibid* — 1: 36: 2; 1: 46: 81; 5: 7: 26-27.

(d) *Ibid* — 1: 36: 5; 1: 40: 3.

10. *Ibid* — 1: 34: 140; 1: 37: 185

(a) *Ibid* — 1: 34: 25; 1: 36: 40; 1: 37: 17; 1: 37: 95; 1: 38: 56; 1: 38: 66.

11. *Ibid* — 1: 35: 93; 1: 38: 18; 1: 38: 25; 1: 38: 101; 1: 45: 95; 1: 46: 81; 5: 7: 23.

12.(a) *Ibid*— Aṅgādi (அங்காடி) — 1: 33: 83; 1: 38: 56; 1: 38: 63; 1: 44: 113.

(b) *Ibid* — Āvaṇam (ஆவணம்) — 1: 32: 95; 1: 34: 38; 1: 35: 174.

(c) *Ibid* — Kūlam (கூலம்) — 1: 35: 152; 1: 38: 58.

(d) *Ibid* — Marugu (மறுகு) — 1: 33: 81; 1: 35: 77; 1: 38: 138; 1: 38: 273.

13. *Ibid* — 1: 38: 77-85.

Chapter 41 in 1st canto is itself entitled as 'the noise of the water sport'.

14. *Ibid* — 2: 9: 68;

It may be mentioned here that when some of us who were delegates to the 26th All India Oriental Conference, Ujjain happened to see a house with a tiger — faced pial in between new and old Ujjain.

(a) *Ibid* — 1: 38: 17; 1: 38: 77; 1: 38: 138; 1: 39: 57; 1: 40: 279; 1: 42: 43; 1: 43: 24: 1: 43: 176; 1: 43: 205; 1: 44: 113; 1: 47: 46; 1: 57: 24; 5: 7: 51

15. *Ibid* — 1: 35: 91; 1: 37: 88; 1: 37: 262; 1: 38: 3; 1: 43: 175; 1: 43: 200; 1: 43: 203; 1: 44: 2; 1: 44: 113

16. *Ibid* — 1: 57: 22-27;

17. *Ibid* — 1: 33: 27; 1: 34: 117; 1: 38: 52; 1: 38: 272; 1: 46: 283; 1: 46: 288

18. *Ibid* — 1: 44: 113;

19. *Ibid* — 1: 42: 56

20. *Ibid* — Following are a few references to the king: 1: 37: 1-2; 1: 43: 175-176; 1: 44: 113

21. *Ibid* — 1: 43: 175

22. *Ibid* — 1: 33: 77; 1: 43: 175

23. *Ibid* — 1: 39: 57; 1: 43: 175

24. *Ibid* — 3: 14: 22

25. *Ibid* — 1: 43: 99

26. *Ibid* — 1: 43: 200

27. *Ibid* — 1: 43: 231

28. *Ibid* — 1: 43: 202-203

29. *Ibid* — 1: 36: 235-45; 1: 52: 6-25

30. *Maṇimēkalai* — 15: 61-66

31.2. *Silappatikāram* — 1: 5: 103-4

IV. THE CONCEPT OF INDIAN UNITY IN ANCIENT TAMIL LITERATURE

The concept of Indian unity is as ancient as it is modern. A close study of ancient Tamil Literature, which is more than two thousand years old,[1] will convince any student of Indian culture that two great factors mainly contribute to the spirit of Indian unity among the ancient Tamils. One is the influence of geography, and the other is the influence of indigenous religions.

Ancient Tamil Literature consists of Ten Idylls, the Eight Anthologies, the Twin Epics and some works in the collection of the Eighteen Minor Works.[2] In these, we find and unmistakable spirit of Indian unity felt and expressed by ancient Tamil poets quite naturally and with great sincerity.

In ancient Tamil literature we find references to India in many places as 'Nāvalan Tīvu' known in Sanskrit as 'Jambūdvīpa'.[3] The earliest references are found in Perum-paṇaṟṟuppatai,[4] Maturaikkāñci,[5] and Paṭṭinappālai,[6] three of the Ten idylls and Paripātal,[7] one of the Eight Anthologies. The statement of Kaṭiyalūr Uruthiraṅkaṇṇanār[8] that the Tamil king Toṇḍaiman Ilanthirayan, patronised the wandering bards so as to keep his fame in the Nāvalan Tīvu free from decay shows that the concept of Indian unity was well known to ancient Tamil poets.

In the Caṅkam Anthologies and in the twin epics — Cilapatikāram and Maṇimēkalai — 'Nāvalan Tīvu' is described variously as 'the very big island named after Nāval trees';[9] 'Nāvalan Tīvu, which is a beautiful cool garden,[10] 'the big old island'[11] and 'the island where the Nāval trees that bear sweet fruits have grown high.''[12]

In Cilapatikāram[13] and Maṇimēkalai,[14] frequent references are found about Nāvalan Tīvu. Chāttanār, the author of Maṇimē-

kalai, while refering to Tamilnad, says: "Tamilnad which is in the Jambū-Dvīpa". He uses the word 'Jambu' itself in Tamil as 'Campu' (சம்பு).[15]

In Maṇimēkalai, there are three references to "Nāvalan Tīvu" which are very significant in the sense that they express the concept of Indian unity in a subtle manner but with deep emotion. In the first, we find a reference in which it is said that Āputhiran took his birth as the one great personality of this Nāvalan Tīvu of sweet Nāval fruits, and as one worshipped by all the world.[16] In the second reference, we find the Chamberlain of King Punyaraja pays a tribute to Maṇimēkalai; he says, 'in the whole of India (Jambūdvīpa), there is not another like this young lady'.[17] The Third passage relates to the observation of the chief of palace guard reporting to the King of Kañcheepuram the arrival in that great city of Maṇimēkalai; he refers to her 'as the eminently holy and the unparalleled one in the whole of Jambūdvīpa'.[18]

That the Nāvalan Tīvu was considered as a great and sacred entity and was revered as God is suggested in some of the references in Caṇkam literatures, which state that the Tamil Kings used to go to the north for battle in a perambulating way known to the Tamils as 'Valam varuthal' (Sanskrit: Pradhakṣhiṇa).[19]

II

The concept of Indian unity conceived by the ancient Tamil poets finds expression through a fine technique which can easily captivate the imagination of any citizen of India. The technique is that they couple the Imayam (the Himalayas) in the north and the Kumari (Cape Comorin),[20] the Tiruparankunram,[21] the Pothikai mountain,[22] the Kolli mountain,[23] the Āy Family[24] and the city of Kāviripūmpaṭṭinam[25] in the south. So also the Gaṅgai (Ganges) was coupled with the Kāviri.[26] Such a technique not only speaks of the great regard the Tamil poets had towards the Imayam and Gaṅgai, but also the spirit of patriotism in making the worthies of south equal to that of Imayam and Gaṅgai (the Himālayas and the Ganges).

Further it was necessary for the Tamil poets to employ such a technique mainly for two reasons: One was to explain the ambition of the Tamil Kings to rule all the land between the Imayam and Kumari,[27] and the other was to wish the kings of Tamil land

plenty and prosperity.[28] Such a greeting we find in the very first poem of Puṟanāṉūṟu after the invocatory one.[28a]

III

Imayam (the Himalayas), the pride of India, has always received the respect of the Tamil people and poets. It is described as a very big,[29] good,[30] useful[30a] and ancient[31] mountain of great fame,[32] of unassailed[33] high peaks[34] that shine like silver[35] and glitter like gold,[36] and on whose head is the luminance of light.[37] Those peaks shoot high above in the sky,[38] appear like smoke as they are covered by snow[39] and are like the flame in smoke.[40] The mountain is in the north[41] as the northern boundary,[42] so as to make the earth unshaky,[43] and it does not stir about or become shaky.[44] It is revered as God[45] and is the abode of gods,[46] Tēvar[47] and their ladies, ascetics, Aryars and the Anthaṇars (Brahmins) who perform their evening prayers in front of fire.[51] In this mountain, there are snakes that crawl[52] and Yaks that graze a fragrant grass known as Narantham.[53] There are also the deer[53a] and swans.[53b] Here the bamboo grows,[54] the streams roll[55] and roar[56] and from it the Gaṅgai flows.[57] Imayam was considered by the ancient Tamil people as a mountain that will never perish as sages live therein,[58] and it is praised as the mountain that is protected by all the three great crowned kings of Tamilnad.[59]

Among the many references to the Imayam, there cannot perhaps be a more significant reference than the one that is found in the very invocatory song in Paripātal, which refers to Imayam as God Himself.[60] The poet, after listing fourteen things[61] in prayerful praise, namely, the Aṟam or Dharma that is protected by the Anthaṇars (Brahmins), mercy to the devotees of God, valour that corrects the wrong, God of enemies, the moon that showers light from the broad sky, the hot sun, the Tirumāl or Vishnu who has his bed on the five-headed serpent, the lion knowledge that it is free from fault and full of goodness, Brahman, the fragrant smell, the clouds, the big sky, the land, in the end says: "You are the big Imayam," touching the climax of the emotion of the reader. Can there be anything more significant which reveals the sense of reverence that the ancient Tamil poets had about the Imayam?

Are not the above mentioned references in Tamil Literature clear evidences that the people of Tamilnad who were more than

thousand five hundred miles[61a] away from the Himalayas, perceived and praised the greatness of Imayam (the Himalayas) as the symbol of their concept of Indian unity?

In the whole of the Himalayan ranges, Kailai (Mount Kailas) was considered to be very sacred, because it is the abode of God Siva[62] and the birth place of God Murugan[62a] and that is also the reason why many a reference about the Imayam is found in ancient Tamil Literature. Besides, Imayam finds its place in Puranic lore because of its association with Rāvaṇā and because of the story that Siva used the very Imayam as a bow in his heroic act of burning the Three-Forts. In this context also references are made by the ancient Tamil poets.[63]

It may also be mentioned here that the Himalayas was not only considered as the northern boundary of India, but as a great challenge to the kings of Tamilnad. They felt satisfied only when they imprinted their royal seals such as bow, tiger, and fish on that mountain. Hence the poets took pride in singing the praise of the kings who imprinted their seals on the Imayam.[64] The very word 'Maṟam' (மறம்) meaning heroism meant to Aṭiyārkkunallār, the commentator to Cilapathikāram, that of the Tamil king imprinting his royal emblem in the Himalayas.[64a] Also we find in Cilapathikāram how the ambitious Cera king Cenguttuvan was able to take a slab from the Himalayas to make an idol for Kaṇṇaki, the Pathini Goddess, and to bathe it in the Ganges.[64b] A Cera King by name Netunchēralāthen had his title as 'Imayavarampan' meaning one who had as the boundary of his realm the Imayam (the Himalayas) itself.[65] In fact ancient Tamil people and Poets wished their kings to have their victories won even beyond the Imayam.[66] They also considered North as a sacred direction.[66a]

We also find that the ambition of the ancient Tamil Kings was to rule over the whole of Nāvalan Tīvu (Jambū Dvīpa),[67] which also strengthens the conception that India was considered to be one national entity.

IV

Like the Himalayas, the Gangai is also referred to in ancient Tamil Literature with deep admiration and reverence. It is portrayed as a big river[68] of very great fame,[69] which has its floods from the many streams that fall from the high, bright and red-

coloured Imayam, which is presided over by Devas.[70] It is indeed the flood of the Gaṅgai that has evoked all the awe and wonder of the poets and the people. The flood of the Gaṅgai is believed to bring gold[71] and it is described as one that tends to break its bounds[72] or any other barrier.[73] Hence it is said that it is difficult to cross it[74] and the people wait to do so by boats in turn.[75] Though the Gaṅgai is described to have heavy floods, yet it is also said that its water is clear,[76] rich[76a] and good.[77] In a very significant passage in Puranānūru Perunchitiranār the poet speaks about how the Gaṅgai is beneficial in supplying drinking water at times of drought with a personal note.[77a] Last but not the least is the beauty of the scene that impressed the poetic mind, the merging of the Gaṅgai in the Bay of Bengal. This merging into the sea is described as a thousand face piercing the white waves of the Bay.[78]

There also appears to have been a tradition to treat the water of the Kāviri as that of the Gaṅgai and the sons of the Kāviri (the agriculturists) as the sons of the Gaṅgai.[79]

Two important reasons for the mention of the Gaṅgai in Early Tamil Literature is that it was a proud thing to bathe in the Gaṅgai to attain Puṇyam[80] and to get rid of the evils of sins committed in life.[81]

The Imayam and the Gaṅgai are freely mentioned in the similes of Caṅgam poetry.[82] It is an accepted truth that similes and metaphors bespeak many truths about the life and thought of the times of the poet. The way in which the ancient Tamil poets have used the snow-white peaks of the Imayam and the surging waters of the sacred Gaṇgai proves the familiarity of that mountain and that river among the masses of Tamilnad and at the same time the reverence they demanded from the poets who were the products of the times. In Puranānūru itself we find the Imayam used in about four similes[83] and the Gaṅgai in one simile.[84]

Like the Imayam and the Gaṅgai, Pātali, the great city on the bed of the river Sōnai, also finds its place in the world of similitudes of the ancient Tamil poets.[85]

V

In ancient Tamil poetry we have sufficient material to believe that the Tamil poets and the people had enough personal know-

ledge of the physical aspects of India to make them realise the inevitable geographical unity of India. This knowledge they should have acquired because of the many expeditions undertaken by the ancient kings of Tamilnad and by the pilgrimages undertaken by the religious-minded people to visit the holy places from one country to the other.

Ilango Atikal, the author of Cilapatikāram, while narrating the story of Vidyādarā arriving at Kāviripūmpaṭṭinam (a former sea coast capital which is now in the modern Tanjore District) from the Himalayas, records the route by which he travelled.

Following is the prose rendering of the relevant portion in Cilapatikāram: —[86]

Once a Nidyādarā hero celebrated, along with his lady-love of the long fish-like eyes, a feast in honour of the god of love, in the extensive, fragrant and flowery grove in a shady slope of the silver-peaked Kailāsa. He then realized that it was the day when Indra's festival would commence in the flourishing city of Puhār (Campapathi) in South India, and he said to his wife, 'We shall go and witness the place where the great Būtam eats the sacrifice offered to it in commemoration of its having carried out Indra's orders to ward off the evil effects of the arrows aimed by hosts of swift-going Asuras against the terror-stricken but best of men, the victorious being Mucukunda, while he was keeping watch, tiger-like over Indra's city.

* * *

'My dear coral-mouthed, slender waisted girl, we shall worship Indra, the Lord of Gods' So saying 'he started showing his lady-love the many crested Himalayas, the everflowing Ganges, the city of Ujjain, the Vindhya forests, the Tirupati Hills and the Kāviri tracts overburdened with crops, and finally reached Puhār, enveloped by flowery groves.'

* * *

Another example of the knowledge of the various north Indian countries possessed by the ancient Tamil poets may also be cited from Cilapatikāram. This is found in the chapter on 'Indira Viḷavūreduta kātai' or the celebration of Indra's festival, where the author lists the various presents received by the great

Chola monarch. He says, "Once Tirumāvaḷavan felt that there was no foe on either side fit to fight with him, and thinking in his thirst for war, that there might be foes in the north, he had an auspicious day chosen for taking out his sword, umbrella and war-drum and he prayed to his guardian-deity that he might be lucky enough to find an enemy fit to encounter his broad shoulders, and advanced in that direction. Finding the great Himalayas, the residence of gods, as the barrier arresting his further progress, he retreated with pride after engraving his tiger-emblem on its rocky side.

On his return, the king of the great Vacciranādu, whose sway extended as far as the roaring sea (in the east) gave him a pearl canopy as a tribute while the king of Magadha, famous for his sword play and his former enemy, presented to him an audience-hall (pattimandapom). The King of Avanti gave him a friendly present of a tall and beautiful arch on the gateway.[87]

Mention may be made here of the fact that the ancient Tamils knew, not only the physical geography but also the human geography of India. This is borne out by the typical references made about the Moriyar (Mauryas) and Nandar (Nandas) by the poets of ancient Tamil land.[88] That the Tamil kings had had good political allies is also borne out by references available in Cilapatikāram.[88a]

VI

The concept of Indian unity was not only in the mind of ancient Tamil poets, but it was deep-rooted in the customs and beliefs of the ordinary people also. We have two typical instances to quote in support of this statement, one from Cilapatikāram and the other from Maṇimēkalai.

Ilango Atikal, while eulogising the merciful mind of Kōvalan, the hero of Cilapatikāram, through Mādalan, an anthaṇan (Brahmin), well versed in Vedas, narrates an incident where we find Kōvalan helping a Brahmin lady whose husband had left for the north to bathe in the Gaṅgai abandoning his wife who had caused the death of a young mongoose.[89]

Kūlavāṇikan Cēthalaicāthanār, while narrating the story of Āputhiran, a very noble character in Maṇimēkalai, through

Aṟavaṇa Atikal, a great sage, tells us that Cāli, the mother of Āputhiran, and the wife of Abanjikān, teacher of the Vedas at Varanasi, went astray and being afraid of the consequences in the next birth for being disloyal to her husband, came down to the South to take bath in the Kumari (Kanyakumari)[90]

To prove that the concept of Indian unity was imbued by the Vidyadaras we have enough evidences in Cilapatikāram and Maṇimēkalai, the twin epics. In Cilapatikāram, as mentioned earlier, a Vidyadara started from Mount Kailas in the Himalayas to attend the great festival of Indira at Kāviripūmpaṭṭinam,[91] and Sutamathi, the friend of Maṇimēkalai, refers to such visits of Vidyadaras in the epic of Maṇimēkalai.[92]

VII

If, as a matter of fact, anything could have strengthened the concept of Indian unity among the ancient Tamils, it could not be anything other than the influence of Hinduism, Buddhism and Jainism, the indigenous religions of India. In the ancient Tamil Literature, we find the influence of all these religions, and it is also possible to believe that the Vedic religion had the sway over the rest. We find that the ancient Tamils were quite familiar with the stories of Śivan,[93] Tirumāl,[94] Indiran,[95] Akalikai,[96] Arunthati[97] and a host of others in Puranic lore. Equally was the case with Buddhism and Jainism. This familiarity with the Puranic lore of the various gods and sages of all these religions was fully availed of by the talented artistes and poets in enriching the art and literature of their age. The truth of this statement can be established beyond any doubt from many passages in the ancient Tamil literature. Suffice it to quote here a few—

Vēḷvis (Yagas) seem to have been the hall mark of Vedic religion. In ancient Taminad, Veḷvi was performed by almost all powerful kings of Cēra, Cōla and Pāñdiya reigns. Since space will not permit to quote them all, it is enough to say that the ancient Tamil kings felt that their ultimate glory on earth did not depend upon their laurels won in the battle-field, but only in the number of Veḷvis (Yagas) they performed. The great Pandiyan King Mutukudumi Peruvaḷuthi took pride in styling himself as 'Palyākacālai Mutukutumi Peruvaḷuthi' meaning 'the old great Pandiyan King of many Yagasalas.'[98] We find in a lyric in Puṟanāṉūṟu

that the Poet Neṭṭimyar asked that great king with awe and wonder, 'O king, the enemies who came to destroy the strength of your army, but being disabled fell back or the Pillars that you raised in the Yagasalas—which of them are more in number—the enemies or the pillars?'[99]

In Cilapatikāram, we find that the great national festival which drew the attention of the Vidyadaras even in the Himalayas was the festival of Indra which was celebrated for twenty-eight days.[100] We also find the belief of the people who lived two thousand years ago that the great city of Kāviripūmpaṭṭinam would incur woe if the festival of Indra was not celebrated.[101]

With regard to the influence wielded by Jainism and Buddhism, Cilapatikāram and Maṇimēkalai speak volumes. They bear witness not only to the influence of Jainism and Buddhism respectively, but also to the spirit of tolerance that was alive in ancient Tamilnad, in spite of occasional controversies on matters of religion and philosophy. We find Ilango Atikal, the prince-monk, depicting with admirable ability and impartiality the characters of Kōvalan and Kaṇṇaki who were Jains,[102] Cēran Chenkuṭṭuvan, brother of the author, a great devotee of Śiva, but who does not refuse to adorn himself with the Prasadam from the Tirumāl (Vishnu) Temple,[103] Mātavi and Maṇimēkalai, Kōvalann's love and his daughter respectively who were Buddhists,[104] Dēvanthi and Mātalan friend of Kaṇṇaki and Kōvalan respectively, who were Hindu Brahmins.[105]

From these points, it will not be difficult to understand the cause and effect of the concept of Indian unity on the religious-minded people of ancient Tamilakam also.

VIII

Another important factor that must have contributed to the spirit of Indian unity among the ancient Tamils was the existence of different linguistic and cultural groups of people of India in different parts of Tamilnad engaging themselves in different avocations of life. The Epic of Maṇimēkalai gives enough evidence to establish this fact. In the chapter on 'the story of converting the prison house into a home-of-mercy' Cāttanār, the poet, describes a 'magnificent mantap which was resplendent with gold,

coral, pearls and precious stones, the marvellous *joint handiwork* of expert diamond-cutters from Maghada, goldsmiths from Maharashtra, artificers from Avanti, carpenters from Yavana and and skilled craftsmen of the Tamil country.[106] In this context, the words of Cāttanār, the author of the epic of Maṇimēkalai, who says that 'it was happily done by the work *so jointly done* by the artists of Magadha, Maharaṣhṭra and Avanthi along with the Tamil artisans' are worthy of note. In the same epic, the author speaks about the people of eighteen languages living together at Kancheepuram in the chapter on 'the story of Maṇimēkalai entering the city of Kancheepuram'; and this perhaps the most significant reference to substantiate the point.[107]

IX

It appears that the ancient Tamil poets were not satisfied by the meeting of North and South alone, but they wanted the West and the East also to join together. Hence they were always fond of drawing a picture in which we can find things from the four directions mingle together. Here we can have two typical examples to substantiate the point.

In Paṭṭinapālai, one of the Ten Idylls, Katiyalūr Uruthirañkaṇṇanār, describes the wealth available at Kāviripūmpaṭṭinam as follows:[108]

'The Himalayas send gems and gold, while Kuda hill, sweet sandal-wood and akhil; pearls from the south sea come, red coral from the eastern sea'. (The Himalayas is in the north and the Kuda hills is in the west).

In Cilapatikāram, Iḷango Atikal describes how the ladies of Kāviripūmpaṭṭinam decorated themselves in the evening as follows:[109]

'Besides Mātavi, there were others with lily-like eyes who were sleeping blissfully on the breast of their lovers.........But first they put out the fumes of incense made up mixing the white ayir of the western hills with the black agar of the eastern hills, they (still) wore the sandal paste prepared by rubbing the sandal-wood of the southern mountains upon the sandstone of the northern hills............'

We also find that our ancient Tamil poets derived immense pleasure in describing all the four boundaries of India.[110]

X

Thus influenced mainly by the natural forces of geography and spiritual forces of indigenous religions of India and other supplementing factors, such as Sanscrit learning by Anthaṉars (Brahmins) and some of the richer class people like Kōvalan[111] the concept of Indian unity was an accepted reality among the ancient Tamil poets and people. This was so even though the ancient Tamil kings had their political enemies in the north and fought against them frequently and successfully.[112]

In conclusion, it may be said that if literature is meant not merely for aesthetic pleasure, but for the inspiration of noble ideàs and lofty ideals, then it can be said with pride and pleasure that the ancient Tamil Literature is full of the concept of Indian unity and we may hear the message not only with interest but also with profit. Particularly at a time, when great stress is laid on the emotional integration of India by our national leaders.

Note on Abbreviations:

Ati—Atiyārkkunallar commentary; Aka—Akanānūṟu; Cila—Cilappatikāram; Ciṟu—Ciṟupaṇāṟṟuppaṭai; Kali—Kaliṭhokai; Kuṟu — Kuṟunthokai; Matu — Maturaikkānchi; Maṇi — Manimekalai; Nac—Naccinarkkiniyar's commentary; Naṟ—Naṟṟinai; Pari—Paripāṭal; Paṭ—Paṭinappālai; Pathi— Pathirruppattu; Perum—Peṟumpāṇāṟṟupaṭai; Puṟa—Puṟanānūṟu' Tiru—Tiru murukāṟṟuppatai.

NOTES

1. & 2. Dr. M. Varadarajanar's article in 'Indian Literature; — edited by Dr. Nagendra (1959), pp. 10, 13 to 26 and in "Towards Sarvodaya — A Souvenir'. — Published by the Govt. of Madras (1956), pp. 86-91.

3. Perum — 465; Matu — 190 Nac; Pari — 5: 8; Cila — 17: 3; 25; 173; Mani — 2: 1; 6: 195; 9: 17; 11: 107; 15: 20; 17: 62; 22: 29; 25: 12; 28: 180.

4. *Ibid.*

5. *Ibid.*

6. *Ibid.*

7. *Ibid.*

8. *Ibid.*

9. *Ibid.*

10. *Ibid.*

11. *Ibid.*

12. *Ibid.*

13. *Ibid.*

14. *Ibid.*

15. Maṇi—17: 62.

16. *Ibid*—15: 20-1.

17. *Ibid*—25: 12; Maṇi—Dr. S. K. Iyengar (1928), p. 181.

18. *Ibid*—28: 180; *op. cit.*, p. 202.

19. Puṟa 31: 15.

20. Pathi—11: 23-5; 43: 6-8; Puṟa—67: 6-7; Cila—29: Uraippattumatai—1.

21. Pari—8: 11-6.

22. Puṟa—2: 24; Cila—1; 14.

23. Cila—24: 133-4.

24. Pura—132: 4-9.

25. Cila—1: 14.

26. Paṭ—190; Cila—7: 2; 25: 120.

27. Pathi—11: 21-5; 43: 6-10; 51: 12-4; Cila—7: 2; 29: 1-2.

28. Puṟa—2: 24.

29a. *Ibid.*

29. Tiru—253; Pathi—43: 6; 51: 12; Puṟa—39, 132, 166, 369, Pari—5: 48; 9: 1; Kali—38: 1-5; Naṟ—369: 7; Cila—29: Uraipaṭṭumaṭai; 26: 100, 152; 27: 1; 25: 168, 183.

30. Ciṟu—47-9; Perum—429; Aka—265; 1-4.

30a. Cila—5: 96.

31. Aka—396.
32. Pathi—11; Aka—396.
33. Pura—39.
34. Pura—39, 369; Aka—265: 14.
35. Cila—6: 1.
36. Pura—39: 14-5; 369: 24; Nar—356; Cila—26: 253.
37. Perum—429.
38. Pura—132: 7; 166: 33; 369: 23.
39. Pura—6: 1; Aka—265: 1-4.
40. Aka—265: 1-4.
41. Pathi—43; Aka—396; Pura—6: 1; 132: 7; Cila—29: 1; 29: 15.
42. Ciru—47; Pathi—43.
43. Pari—9: 1.
44. Kali—92: 18; Kuru—158: 5.
45. Pathi—51: 13; Pari—1: 48; Cila—29: 1.
46. Pathi—43: 6-7.
47. Perum—429; Cila—5: 97.
48. Nar—356.
49. Cila—25-128; 26: 9.
50. Pathi—11.
51. Pura—2: 21-2; Cila—26: 100-2.
52. Pathi—51: 13.
53. *Ibid*—11: 21-3; Pura—132: 4-6.
53a. *Ibid*—2: 21.
53b. *Ibid*—67: 1, 7; Kali—92: 16-9.
54. Pura—166: 33.
55. Pathi—11, Pathikam—II; Nar—369: 8; Pura—369: 23.
56. *Ibid*; Kali—105: 74.
57. Nar—369: 8-9.
58. Cila—1: 14-8.

59. *Ibid*—29: 1.

60. Pari—1: 48.

61. *Ibid*—1: 37-48.

61a. An Advanced History of India—Dr. Majumdar and others—(1946), p. 1.

62. Cila—28: 102-3.

62a. Tiru—253-6; Pari—5: 48-9.

63. Kali—38: 1-5.

64. Ciru—48; Pathi—Pathikam—II: 4: Aka 127:5; 396: 17; Puṟa—39: 15; Cila—5:98; 17: 1-2; 24: 26; 25: 2; 25: 2; 25: 118; 28: 136; 29: Uraippaṭṭumaṭai; 19; Maṇi—28: 104.

64a. Cila—10: Kaṭṭurai—3—Commentary by Ati.

64b. *Ibid*—25: 122-30; 27: 1-2; 13-6.

65. Pathi—Pathikam—II, III; Cila—26: 23; 30: 161.

66. Kali—105: 75; Cila—1: 65-8.

66a. *Ibid*—5: 94.

67. Puṟa—17: 1-4; Pathi—11-23-5; 43: 7-8; 51: 13-5; Cila—17: 1-4; 29: 1-2.

68. Matu—696: Nar—369: 9; Cila—25: 160; 26: 164; 176; 27: 84; 29: Uraipaṭṭu.

69. Pathi—Pathikam V: 6.

70. Perum—429-31.

71. *Ibid.*

72. Puṟa—161: 7; Cila—25: 160; 29: 1.

73. Naṟ—369: 9.

74. Perum—431.

75. *Ibid*—433.

76. Cila—27: 23.

76a. *Ibid*—6: 28.

77. *Ibid*—27: 110.

77a. *Puṟa*—161: 1-7.

78. Matu—696-7—Commentary by Nac.

79. Cila—10: 148—Aṭi.

80. *Ibid*—25: 160-1.

81. *Ibid*—9: 38—Commentary by Arum; 15: 56—Commentary by Aṭi.

82. Puṟa—34: 20: 3; 166: 32—5; 214: 11-3; 369: 23-4; 161: 1-7; Naṟ—369: 7-10.

83. 84. *Ibid.*

85. Kuṟu—75: 3-4.

86. Cila—V. R. R. Dikshitar (1939), p. 122-3.

87. *Ibid.* p. 114.

88. Aka—251: 5; 265: 4; Puṟa—175: 6.

88a. Cila—26: 163.

89. Cila—15: 54-75.

90. Maṇi—5: 37-8.

91. Vide F. N. No. 86.

92. Maṇi—3: 26-41.

93. to 97. Vide Inex in 'Pāṭṭum Tokaiyum'—(1958)—Published by S. Rajam, pp. 157-64; 188.

98. Puṟa—6, 9, 12, 15, 64.

99. *Ibid.*—15: 21-2.

100. Vide F. N. No. 86.

101. Maṇi—1: 18-26.

102. Cila—16: 18.

103. *Ibid*—26: 55-67.

104. *Ibid*—29: 7,

105. *Ibid*—9: 30-4; 11: 57-8.

106. Maṇi—A. Madaviah (1923), p. 96-7; Maṇi—Dr. S. K. Iyengar (1928); p. 159.

107. Maṇi—Dr. G. U. Pope (1911), p. 63; Maṇi—A. Madaviah, p. 138; Maṇi—Dr. S. K. Iyengar, p. 203.

108. Pat—J. V. Chelliah (1946), p. 34.

109. Cila—V. R. R. Dikshithar, p. 107.

110. Maṭu—70-1; Pathi—51: 12: 5; Puṟa—6: 1-4; 17: 1-2.

111. Cila—15: 70.

112. Puṟa—31: 17.

V. GEOGRAPHY — A PRIME FACTOR IN ANCIENT TAMIL POETRY

The earliest Tamil grammar extant is Tolkāppiyam, which is generally considered by research scholars to belong to the 4th century B.C. at the latest. The outstanding greatness of this treatise among the ancient grammatical works is its unique treatment of the subject matter of poetry known as 'Poruḷ'. In the third and final part of this work — Tolkāppiyam — which succeeds the first two parts on *'letter'* and *'word'* respectively, the main theme is human life which is the object (poruḷ) for poetry. Here the author of Tolkāppiyam reflects the analytical genius of the ancient Tamils in classifying the human life (not merely Tamil life) into two divisions of love and non-love (esoteric and exoteric or internal and external) termed as *Akam* and *Puṟam* respectively. The value of this fundamental classification is enhanced by the fact that in *Akam* only love can be the theme, and in *Puṟam* all the other subjects can be dealt with. This classification is no parallel to subjective poetry known in the west, as all the subjective themes need not be love and further no love-poem will be recognised as *Akam* poetry, if it bears even the slightest identity of any known human character involved in the episode. *Such an impersonal treatment was aimed at to preserve the privacy and universality of the noblest of human feelings — Love.*

That the ancient Tamils were deeply immersed in the world of love can easily be discerned from the very apparent fact that out of the *Ten Idylls* and *Eight Anthologies* (*Pattu-p-pāṭṭu* and *Eṭṭu-t-thokai*) four Idylls and five in full and one in part of the Eight Anthologies belog to *Akam* (love) poetry. Of the 473 Sangam poets 301 have sung only love poems; 77 have sung both love and other poems; 95 have sung only non-love themes. Of the 2381 Sangam poems 1862 speak of love themes. These figures will reveal the eminence of love theme in Sangam poetry. In *fact the very word 'Tamil' meant 'love' in Sangam age.*

Let us now look into the foundations of these love poems. They are nothing but the fundamental factors of geography, because the whole of Sangam poetry is based on a five-fold division of land, namely, *Kuriñci*, *Mullai*, *Pālai*, *Marutam* and *Neytal* which mean respectively the montane or mountainous, the pastoral or forest, the arid or the desert, the riverine or agricultural and the littoral or coastal regions. *Of these five, the old Tamils did not recognise Pālai (the arid or the desert) as a seperate entity, since it is only the result of the reduction of both mountainous and forest or pastoral region. These five regions are deliberately sung as 'ulakam' (world) itself repeatedly by Tolkāppiyar perhaps to impress the truth that these major divisions are applicable not only to Tamilnādu but the whole of the earth to a very great extent.* Tolkāppiyar might have also meant that each of these five regions is as compact as a world in itself. Here it is interesting to note that the compound word '*Nānilam*' (*Nā(l)* + *Nilam* = four fold land) means all the world even now in spoken Tamil. The classification of land into these five regions is so important, since the ancient Tamils conceived of ideal love (*anbin aintiṇai* — fivefold regional character of love) itself as akin to these divisions of land. According to the Tamils of the classical age, it is nothing but the geography of the land that primarily influenced the life, especially, the love-life of the people.

The impact of this five-fold classification of land on Sangam poetry, particularly in the compilation of *Akanānūru* is really significant. In that anthology of 400 love poems we find all odd numbered on *Pālai*, all even numbered ending with 2 or 8 on *Kuriñci*, with 4 on *Mullai*, 6 on *Marutam* and all the rest (i.e. divisible by 10) on *Neytal*.

Next to this we find the three-fold classification *Mudal*, *Karu* and *Uri* which literally mean the prime or the source, the embryo or the nucleus and the belonging or the possession respectively. Every one of of the above mentioned divisions of five-fold land has this trio as the basis for its literature.

The *Mudal* or prime consists of the land and time. According to the ancient Tamils the wedding of these two was the source of each and every activity on earth. Without place and time, they were sure, there was no life. Is it not true even to-day?

Further the time is divided into two major divisions the short and the long. The short are the six divisions of the day known *Śiṟupoḻudu* and the long are the six divisions of the year known as *Perumpoḻudu*.

The six divisions of the day are as follows:

	Tamil Name	*English equivalent*	*Hours of the Day*
1.	Viḍiyal	Early morning	2 a.m. to 6 a.m.
2.	Kālai	Morning	6 ,, to 10 ,,
3.	Naṇpakal	Mid-day	10 ,, to 2 p.m.
4.	Erpāḍu	After-noon	2 p.m. to 6 ,,
5.	Mālai	Evening	6 ,, to 10 ,,
6.	Yāmam	Mid-night	10 ,, to 2 a.m.

The six divisions of the year as follows:

	Tamil Name	*English equivalent*	*Months of the year**
1.	Kāṟ	Winter or early rainy season.	Middle of August to middle of October.
2.	Kūtiṟ	Autumn or later rainy season.	Middle of October to middle of December.
3.	Muṉpaṉi	Early winter or early dewy season.	Middle of December to middle of February.
4.	Piṉpaṉi	Late winter or dewy season	Middle of February to middle of April.
5.	Ilavēṉil	The early spring.	Middle of April to middle of June.
6.	Muduvēṉil	The later spring.	Middle of June to middle of August.

* Roughly the middle of the Roman calendar month is the beginning of the Tamil month.

The following are the six *Śirupoḻudu* and six *Perumpoḻudu* suited for the love-life in the five regions:

	Name of the land	*Name of the Śrupoḻudu*	*Name of the Perumpoḻudu*
1.	Kuriñci or Montane	Mid-night	Early winter and early dewy season.
2.	Mullai or Pastoral	Evening	Rainy season.
3.	Pālai or Arid	Mid-day	Later spring or summer and later dewy season.
4.	Marutam or Riverine	Last hours of the night & the dawn	All the six seasons.
5.	Neydal or Littoral	After-noon	All the six seasons.

Then the *Karu* or regional features consist of God, food, animal, tree, bird, drum, profession, harp and such other things. In this classification it must be noted as to how the ancient Tamils considered that not only the flora and the fauna as the produce of *Mudal* (land and time) but the man with all his activities and art and even God also as its yields. How daring were the early Tamils not to consider the Imperceptible God but the perceptible land and time as the primary source for all the life on earth! However, some deep thought will convince us of the rationale that without land and time (day and seasons) there would be no human and other life on earth and that without human beings there could be no question of any concept of God by them. Though God has created land, time and every other thing. His glory is in the conception of man about Him. What is the greatness of being great if that greatness is not greatly recognised and revered? It must also be keenly noted that in Tolkāppiyam under *Karu* (the produce or factors of environment) begins with God and ends with music!

Then let us move on to the third and final classification known as Uri (love character). In this we find the excellence of

the pragmatic spiritualism of the ancient Tamils, since they have conceived that it is the character of the human soul which is its real 'belonging' or 'possession' known as Uri. Based on this fundamental conception they found out, as a result of their long experience and deep reflections, that the mountain and mountainous region is best fitted for love-making and union, that the wood and woody region for endurance (the love-lorn lady patiently waiting during the period of separation for the return of her husband), the desert and deserty region for separation and the cultivated region for love-quarrel (since the male goes astray due to the affluence caused by the wealth of the farms) and the sea and sea-coast region for yearning in separation.

Besides these fundamental factors that govern the constitution of Sangam love poetry there is considerable material for critical studies on Geology, Oceanography, Meteorology, Climatology, Plant geography, Animal geography, Commercial geography, Political geography and Human geography.

It is interesting to observe that the divisions of land and seasons which are typical to Tamilakam as classified by Tolkāppiyam and as portrayed by Sangam poets have not undergone any change at all and the influence of them on the life of the people can still be realised by the rural folk if not by the 'civilised' urban society.

Thus we find, how the early Tamils were deeply conscious of the fundamental factors of geography — land, time and things produced by them — which according to them moulded the very character of the human soul. The greatness of ancient Tamil literature is that it had this natural geographical consideration as a prime factor both for classification and elucidation particularly of love-poetry. *Such a clear-cut classified geographical basis for ancient love-poetry we do not find even in Sanskrit, not to mention any other literature of any other language of the world.*

To realise the profound knowledge of the Tamil poets and saints regarding the abiding influence of Physical geography on Bio-geography particularly on Human geography and the wonderful awareness of the same by the ancient Tamil people who were the true sons of Nature one has only to revel in the realms of ancient Tamil literature.

Reference:

Dr. C. Ilakkuvanar:
— *Tolkāppiyam in English*

Dr. V. SP. Manikkam:
— *Treatment of Love in Sangam Literature*

Dr. T. P. Meenakshisundaranar:
— *A History of Tamil Literature*

Dr. M. Rajamanikkam:
— *Date of Tolkāppiam* (*Annals of Oriental Research* Vol. xix — Part II)

Dr. A. K. Ramanujan:
— *The Interior Landscape*

Dr. M. Varadarajanar:
— *Treatment of Nature in Sankam Literature*

VI. A CRITICAL AND COMPARATIVE STUDY OF THE ONE-LETTERED WORDS IN THE DRAVIDIAN LANGUAGES AND SANSKRIT WITH SPECIAL REFERENCE TO TAMIL

I

In his monumental work, "A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian Family of Languages" Bishop Caldwell referred to the fact that 'whatever the length and complication of Dravidian words, they may invariably be traced up to mono-syllabic roots, by a careful removal of successive accretions'.[1] This statement of the great authority on 'Dravidian comparative grammar' is proved better by 'a critical and comparative study of the one-lettered words in the Dravidian Languages' in which we find a large number of words which are not only mono-syllabic but one-lettered only.

We have clear references to these one-lettered words in Tolkāppiam, 'the earliest extant Tamil grammar.' While dealing with Moḻimarapu (wordology) in the second chapter of his work, Tolkāppiar devotes three Sūtras to explain the nature of one-lettered words. They are as follows:

(1) *Neṭṭeḻut tēḻē yōreḻut torumoḻi*[2]

The seven long vowels alone can stand as single-lettered words.

(2) *Kuṟṟeḻut taintu moḻiniṟai Pilavē*[3]

No one of the five short vowels can stand as a word by itself.

(3) *Orelut torumoli yirelut torumoli*[4]

yirantiran ticaikkun totarmoli yulappata
Mūnrē molinilai tōnriya neriyē

From usage, words may be classified in three ways:

One-lettered word, two-lettered word and word having more than two letters.

From these Sūtrams we are sure of the great significance that the one-lettered words had even in the times of Tolkāppiar. Further, we understand from the first and second sūtrams that they are common to both vowels and vowel consonants. But from the commentaries of Iḷampūraṇar[5] and Naccinārkkiniar[6] it is known that the short vowel consonants No and Tu were also used as one-lettered words. From the third Sūtram we find the three kinds of classifications made by Tolkāppiar of the whole lot of words in Tamil as one-lettered words, two lettered words and words having more than two letters. The significance of the one-lettered words is perhaps very ably meant in this Sūtram not only becuase of the fact that the one-lettered word finds its first place in the classification of words, but by the expression 'Tōnriya neriyē'. The word 'Tōnriya' may mean not only 'appearing' (or usage) but 'originating.' If the latter meaning is acceptable in this context also it can be said that it was the considered view of Tolkāppiar that the most ancient forms of words were the one-lettered monosyllables, although some modern linguists may feel reluctant to agree with this line of thought.[7]

Next to Tolkāppiam the most important and popular work on Tamil grammar is Nannūl by Bavananti Munivar who is said to have lived in the latter half of the twelfth century and the first half of the thirteenth century.[8] In the second chapter of his work on 'wordology' Bavanantiyār begins his chapter by saying in the very first sūtram that 'The learned say that the letters are termed words when they denote a meaning *either singly* or (two or more) taken together, and that such words are of two kinds, viz., Simple and Compound'[8] and speaks about the one-lettered words more clearly and elaborately than Tolkāapiar in a way. His Sūtram is as follows[9]:

Uyirmavi Lārun tapanavi Laintum
Kavacavi nālum yavvi lonrum

Āku neṭil notu vaṅkuril Iraṇṭoṭu
Ōreḻut tiyalpaṭa māṟel ciṟappiṉa.

Six among the vowels and Ma series of vowel consonants, five among the Ta and Pa and Na series, four among the Ka, Va and Ca series, one among the Ya series are the one-lettered words of long sounds which are forty in number. Along with these are the two short sound one-lettered words, namely, No and Tu, thus making the total number of important one-lettered words forty-two.

Vīramāmuṉivar, who lived in the eighteenth century, in his Tamil grammar, Toṉṉūl Viḷakkam, has simply reproduced this and the next Sūtram of Bavaṇanti as one sūtram itself and has given the commentary also.[10]

From this Sūtram of Naṉṉūl we get a more precise idea of not only the number of one-lettered words but also the exact one-lettered words in usage. Further we find Bavaṇandi mentioning only six letters in the vowel series, and not seven as Tolkāppiar mentions in his Sūtram. This perhaps points out tht fact that one vowel, viz: Au should have become obsolete by the time of Bavaṇanti Munivar.

Mayilainātar, Saṅkaranamaccivāyar, Visākap Perumālaiyar, V. M. Sadagopa Ramanujachariar, the learned commentators to Naṉṉūl and Vīramāmuṉivar, the author of 'Toṉṉūl Viḷakkam taking advantage of the expression 'ciṟappina' (important) give a list of one-lettered words, which they call as 'not so important.' They are as follows according to them[11]:

Even about the 'important' one-lettered words there is difference in the interpretation of the commentators. While that of Gaṅkaranamaccivāyar, Visakapperumal Iyar and V. M. Gopalakrishnamachariyar is identical[11] the interpretations of Mayilaināatar[12] differ. Mayilaināatar, while adding ஒள and வே, drops out ஊ and வெள.

Vīramāmuṉivar, in his commentary to Toṉṉūl Vilakkam—Sūtram No-48, like Moyilaināatar adds வே and drops out வெள.[14]

With the help of the above-mentioned sources, the Tamil Lexicon[15] published by the University of Madras, the treatise on

I According to Mayilaintar	II According to Caṅkara-namaccivāyar	III According to Virma-munivar	VI According to Visākap Perumāl Iyer, Ārumuka Nāvalar and Nannūl Kāṇṭikai published by the Oriental Manuscripts Library	V According to V. M. Saṭakopa Rāmā nujāchāriār add S. Krishnamachariar
1. ū...ஊ	1. *au* ..ஔ	1. *ku*...கு	1. *ku* கு	1. *a*...அ
2. *pī*.. பீ	2. *a*...அ	2. *kau*... கௌ	2. *kau*... கௌ	2. *i*...இ
3. *cī*...சீ	3. *i*...இ	3. *pī*...பீ	3. *vau*.. வௌ	3. *u*...உ
4. *cū*...சூ	4. *u*...உ	4. *vē*.. வே	4. *pī*...பீ	4. *e*...எ
5. *cai*...சை	5. *e*...எ			5. *o*...ஒ
6. *kau*... கௌ	6. *o*...ஒ			6. *au*...ஔ
7. *vau*... வௌ	7. *kau*... கௌ			7. *ku* கு
				8. *kau* .. கௌ
				9. *cai*...சை
				10. *pī*...பீ
				11. *vī*...வீ

one-lettered words by an author whose name is unfortunately not known,[16] and my own observations of the spoken Tamil, I have tried to find out as many as seventy-eight one-lettered words which are more than one fourth of the whole of Tamil Alphabet and more than three fourths of the alphabet qualified to occur as first letters in a word.[16A]

II

Tolkāppiar himself refers to about twenty one one-lettered words in various contexts,[17] and gives the meaning for about sixteen of them in different places.[18] We also find the meaning of these one-lettered words in the various commentaries to Tol-

kāppiam[19] and Nannūl.[20] As far as 'Tonnūl Vilakkam' is concerned, Vīramāmunivar, the author of the Text itself, gives the commentary also. There also we find the meaning of these words.[20] But it is the Tamil Lexicon published by the University of Madras that gives the meaning of these words, for that matter, to all the Tamil words, as fas as possible, in the most exhaustive manner. The scholarly treatise on the one-lettered words by an unknown author already referred to and the learned articles by Prof. T. P. Meenakshisundaranar in Kalaikkalañciam on most of the Tamil alphabet are of considerable help in listing the meanings of the one-lettered words also. With the help of all these sources and my own observations, I have tried to compile the meanings of seventy-eight one-lettered words, as will be seen in the forthcoming pages.

Tamil word with Transliteration	*Meaning*
1. அ *a*	1. Base of the Demonstrative Pronoun expressing the remoter person or thing. 2. Prefix to nouns expressing remoteness. 3. Prefix expressing world-wide eminence. 4. God.[1] 5. Viṣṇu. 6. Brahmā. 7. Beauty. 8. Drieded ginger. 9. Long peper.
2. ஆ *ā*	1. Ah! expressing pity, regret. 2. Ah! expressing wonder, admiration. 3. An exclamation expressive of contempt. 4. An interrogrative termination. 5. An interjection expressing sultriness. 6. An interjection expressing recollection 7. Either.........or. 8. becoming. 9. Female of the ox, the sombar and the buffalo. 10. Bull. 11. Soul 12. Ebony. 13. way, manner. 14. As far as upto. 15. desire[2].
ஆ...தல் *ā* (*as verb intransitive*)	16. To come into existence. 17. To happen, occur. 18. To be done finished, complicated, exhausted. 19. To be fit, proper, agreeable,

One-lettered words in Tamil

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
I	அ *a* 1	ஆ *ā* 2	இ *i* 3	ஈ *ī* 4	உ *u* 5	ஊ *ū* 6	எ *e* 7	ஏ *ē* 8	ஐ *ai* 9	ஒ *o* 10	ஓ *ō* 11	ஔ *au* 12
II	க *ka* 13	கா *kā* 14			கு *ku* 15	கூ *kū* 16		கே *kē* 17	கை *kai* 18		கோ *kō* 19	கௌ *kau* 20
III		சா *cā* 21	சி *ci* 22	சீ *cī* 23	சு *cu* 24	சூ *cū* 25	செ *ce* 26	சே *cē* 27	சை *cai* 28	சொ *co* 29	சோ *cā* 30	சௌ *cau* 31
IV		ஞா *ñā* 32										
V				டீ *ṭī* 33		டூ *ṭū* 34	டெ *ṭe* 35	டே *ṭē* 36	டை *ṭai* 37			
V	த *ta* 38	தா *tā* 39		தீ *tī* 40	து *tu* 41	தூ *tū* 42		தே *tē* 43	தை *tai* 44		தோ *tō* 45	தௌ *tau* 46

VII		நா *nā* 47		நீ *nī* 48	நூ *nū* 49	நே *nē* 50	நை *nai* 51	நொ *no* 52	நோ *nō* 53	நௌ *nau* 54
VIII		பா *pā* 55		பீ *pī* 56	பூ *pū* 57	பே *pē* 58	பை *pai* 59	பொ *po* 60	போ *pō* 61	
IX	ம *ma* 62	மா *mā* 63		மீ *mī* 64	மூ *mū* 65	மே *mē* 66	மை *mai* 67		மோ *mo* 68	
X		யா *yā* 69							யோ *yō* 70	
XI		ரா *rā* 71								
XII						லே *lē* 72				
XIII		வா *vā* 73	வி *vi* 74	வீ *vī* 75		வே *vē* 76	வை *vai* 77			வௌ *vau* 78

Tamil word with Transliteration	*Meaning*
	congenial, on friendly terms. 20. To prosper, flourish. 21. 21. To be 22. To be like, equal. 23. To stand in the relation of, as a friend or a blood relation.
ஆ...த்தல் (*as verb Transitive*)	24. To blind 25. To cause, bring about.
3. இ	1. Prefix vowel found in the base of the demonstrative pronoun expressing the nearer or proximate person or thing. 2. Demonstrative prefix qualifying any noun expressing nearness.
4. ஈ..தல் *ī* (*as verb*)b	1. To give to inferiors, give alms, bestow, grant. 2. To give. 3. To distribute, apportion. 4. To divide. 5. To give instruction 6. To create, to bring into existence. 7. To bring forth. 8. To agree, consent. 9. An exclamation expressive of wonder. 10. Fly. 11. Honeybee. 12. Beetle. 13. wing. 14. Removal. 15. Arrow.[2] 16. Indira's bow[2] 17. Lakshmi.[2] 18. Saraswathi.[2] 19. Parvathi[2] 20. Cave[2]. 21. Snake.[2] 22. Waist cord.[2] 23. Lotus Petal.[2]
5. உ *u*	1. Base of the demonstrative Pronoun expressing a person, place or thing occupying an intermediate position, neither far nor near, and meaning yonder or occupying a position near. the person or persons spoken to 2. Demonstrative participle before nouns, expressing intermediate position or position near the person or persons spoken to as உக் கொற்றன்

Tamil word with Transliteration	Meaning
	3. expressing a position, as behind or beyond. 4. Energy of Śiva*.
6. ஊ ū	1. Flesh, meat. 2. go away[1]. 3. Food.
7. எ e	1. Increase, abundance. 2. Pile, row gative proncun. 2. Interrogative prefix before a noun meaning what, which.
8. ஏ ē	1. Increase, abundance. 2. Pile, row, tier, series. 3. Looking upward 4. Pride, self-conceit, arrogance. 5. Shooting, as an arrow. 6. Arrow. 7. An exclamation inviting attention 8. An exclamation of contempt.
9. ஐ ai	1. Wonder, astonishment. 2. Beauty 3. slenderness. 4. Minuteness, subtleness. 5. Phlegm. 6. Bronchitis 7. Lord, master. 8. Husband. 9. King. 10. Guru, Priest, teacher. 11. Father. 12. A prepared arsenic. 13. Indian mustard. 14. Sugar 15. Five[1]. 16. Sivan[2]. 17. A sound used by the elephant driver to rebuke the elephant[2]. 18. mineral
10. ஒ...த்தல் o *(as verb)*	1. The resemble. 2. To equal. 3. To be suited to, to be consistent with; to be appropriate. 4. To be acceptable. 5. To be good character; to be well-behaved. 6. To be harmonious, be in happy concord. 7. To appear as if it were.
11. ஓ ō	1. Going and staying. 2. Shutter or other means to stop the flow of water. 3. Oh! expressing superiority or inferiority. 4. Alas! ah! expressing joy. 6. Oh! O! express-

Tamil word with Transliteration	Meaning
	ing wonder. 7. O! expressing recollection. 9. To be of one mind, trans., to copulate. 10. High[1] 11. Oh! expressing consent[3]. 12. Braman[2]. 13. Sivan[2].
12. ஔ *au*	1. To covet,[2] desire greatly[2] 2. biting[2]. 3. earth[2]. 4. endless[2].
13. க *ka*	1. Brahma. 2. Agni.
14. கா..த்தல் *kā*	1. To preserve, shelter. 2. To guard, keep guard over, watch. 3. To restrain, ward off, prevent, guard against. 4. To observe as a vow, a fast a time of pollution. 5. To rescue, safeguard. 6. To wait for.
கா *kā*	7. Preservation, protection. 8. Forest, pleasure-grove, garden. 9. Pole with ropes hung on each and used to carry loads or gifts to a temple easily on the shoulder. 10. Lever or beam for a well-sweep; lever of a steel-yard; scales. 11. A standard weight. 12. Receptacle, basket, as for betel or flowers. 13. Brahma's spouse. 14. Load or pack, hung at either end of a pole and carried on the shoulders. 15. The Kalpaka tree. 16. Rule.[2] 17. Strength.[2] 18. Sorrow. 19. That which is carried on the shoulder with a pole.[2] 20. Fostering.[2]
15. கு *ku*	Earth.
16. கூ *kū*	1. Earth. 2. Cooing as of a dove. 3. Porridge. 4. Evacuating, passing stools. 5. Call. 6. Crying loudly.
17. கே	1. To call.[2] 2. To cry loudly.[2] 3. To breathe heavily.[2]

Tamil word with Transliteration	*Meaning*
18. கை...த்தல் *kai*	1. To be bitter, astringent, unpleasant. 2. To be deeply afflicted. 3. To dislike; to be angry with; to hate. 4. To vex, trouble, harass, torment. 5. To produce, as a sound; to propel, shoot, as an arrow. 6. To feed with the hand. 7. To adorn, decorate.
கை	8. Hand, arm. 9. Elephant's trunk. 10. Ray, as of the sun. 11. Grow up, set, as in counting bricks, dry dung cakes. 12. Hand-pose in dancing. 13. Side, right or left. 14. Faction, Party. 15. Rafter. 16. Semaphore. 17. Sleeve of a garment. 18. Handle, as of an axe. 19. Handle, as of a fan. 20. Wing of a bird. 21. Wing of an army. 22. Army. 23. Place. 24. Money on hand. 25. That which is fit to be done. 26. Decoration, dressing. 27. Strength, ability. 28. Handful. 29. Hands, workmen, assistants. 30. Littleness, smallness. 31. Custom, usage, way of the world. 32. Row, line. 33. Younger sister. 34. Fault, blemish. 35. Strength, influence.[3] 36. Help.[3] 37. Position.[3] 38. Share. 39. Action.[2] 40. Musical sound.[2]
19. கோ...த்தல் *Kō*	1. To string, as beads, flowers, ola leaves, to file; to insert; to thread, as a needle. 2. To compose, compile, arrange, reduce to order; to systematise. 3. To narrate in order. 4. To enumerate, recount. 5. To invent, as a story, in a clever and fitting manner. 6. To put on, to wear. 7. To clasp, join,

Tamil word with Transliteration		Meaning
		interlock, as the hands. 8. To write, merge. 9. To envelop, cover. 10. To oppose, resist.
கோ *kō*	11.	Emperor. 12. King. 13. Great man, eminent person. 14. Father. 15. Leadership, domination. 16. Mountain. 17. Potter. 11. Cow*. 19. Bull*. 20. Heaven*. 21. Aerial region, sky. 22. Earth*. 23. Cardinal points, direction. 24. Ray, beam*. 25. Thunderbolt, as the, weapon of Indra. 26. Arrow. 27. Eye. 28. Speech. 29. Word*. 30. Water*. 31. Sap, juice*. 32. Jujube tree. 33. Expression meaning 'alas'. 34. Male person.[2] 35. Sun. 36. A kind of Yaga.[2] 37. A weapon sharp-edged at both ends and held in the middle.[2] 38. Hair on the body.[2] 39. The five organs of sense.[2] 40. Mountain.[2] 41. Mother.[2] 42. Greatness. 43. Saraswathi.[2] 44. Light.[2]
20. கௌ *kau*	1.	Horse-gram. 2. Bit.[2] 3. Hold.[2] 4. Hold by the mouth.[2] 5. Action.[2] 6. Greatness.[2] 7. Evil.[2] 8. Take.[2] 9. Distress.[2] 10. Sorrow.[2]
21. சா...தல் *cā*	1.	To die. 2. To be spoiled or blighted, as crops. 3. To be exhausted. 4. chord of arc;* sine of an arc. 5. Tea-plant.* 6. Devil.[2]
22. சி *ci*	1.	An exclamation of contempt, disgust, repudiation.[3]
23. சீ *cī*	1.	Pus. 2. Mucous matter, as of the nose. 3. An exclamation of contempt, disgust, repudiation. 4. Disdain, spurn.

	Tamil word with Transliteration		*Meaning*
	சீ...த்தல் *cī*	5.	To scratch, as fowls; to tear up earth, as pigs; to scrape. 6. To sweep off, brush away, wipe off. 7. To expel, remove, root out. 8. To clean, purify. 9. To sharpen. 10. Lakshmi*. 11. Light, brilliancy. 12. Subordinaticn.[2] 13. Wealth.. 14. Saraswathi.[2] 15. Parvathi.[2] 16. Termite.[2] 17. Woman.[2] 18. Poison.[2] 19. Semen.[2]
24.	சு *cu*	1.	An expression of disgust or aversion[2]
25.	சூ *cū*	1.	Sound uttered in setting dogs on 2. Sound uttered to express disgust or aversion. 3. A kind of home-made fire-work enclosed in cloth. 4. A kind of torch.
26.	செ *ce* (*Root word for word cemmai which has the following meanings*)	1.	To intend, to purpose, to design. 2. Redness, ruddiness. 3. Goodness, soundness, good condition. 4. Spotlessness, uprightness, directness, rectitude. 5. Fairness, impartiality. 6. Unity, concord agreement. 7. Fineness, neatness, cleanliness. 8. Beauty, grace, elegance. 9. Moon's descending node. 10. Sulphur. 11. Excellence, eminence, greatness.
27.	சே...த்தல் *cē*	1.	To dwell, abide. 2. To lie, remain. 3. To sleep. 4. To obtain. 5. To redden. 6. To get angry. 7. Red, redness. 8. Marking-nut. 9. Marking. nut tree. 10. Sage-leaved alangium. 11. Bull, bullock, ox. 12. Taurus in the zodiac. 13. Exclamation used in driving animals etc. 14. Expression

	Tamil word with Transliteration	*Meaning*
		meaning 'Fie! shocking' used in disgust. 15. Horse, deer[2]. 16. Greatness[2].
28.	சை *cai*	1. Expression of contempt, of abhorrence.
29.	சொ *co*	1. Expression of wonder.[2]
30.	சோ *cō*	1. The city of Banasura. 2. Fortification, Fortress. 3. An expletive signifying surprise. 4. Parvathi.[2]
31.	சௌ *cau*	1. Membrance, as of the diaphragam.[2] 2. Sago.[2]
32.	ஞா...த்தல் *ñā*	1. To tie, fasten. 2. To stick, adhere.
33.	டீ *ṭī*	1. An expression to denote touching the head of a child by one's head in fun. 2. Tea leaf.*
34.	டூ *ṭū*	An exclamation declaring breach of friendship, indicated by disjoining the ring formed of the fore and middle fingers.
35.	டெ *ṭe*	Word used for calling a person younger in age and who is nearby.[3]
36.	டே *ṭē*	Word used for calling a person younger in age.[3]
37.	டை *ṭai*	Neck-tie.[3]*
38.	த *ta*	1. Brahma as creator. 2. Kubera, the lord of wealth.

Tamil word with Transliteration		Meaning
39.	தா...தல் *tā* (தருதல்)	1. To give, as to equals. 2. To grant, bestow. 3. To instruct. 4. To serve. 5. To cause to get. 6. To create, form, construct. 7. To beget, generate, procreate. 8. To produce, compose. 9. To denote; express. 10. To acquire, gather. 11. To capture. 12. To call, summon. 13. To yield, bring forth, as trees.
	தா	14. To cross.[2] 15. To stretch.[2] 16. To spread.[2] 17. Strength, might. 18. Pain, distress, affliction. 19. Decay, destruction. 20. Attacking, rushing, jumping. 21. Hostility. 22. Fault, blemish. 23. Defect, deficiency. 24. A cruel man.[2] 25. Jupiter.[2] 26. Shelter.[2] 27. Resting place.[2] 28. Residence.[2] 29. Place of retirement.[2] 30. Brahman.[2]
40.	தீ...தல் *tī*	1. To be burnt. 2. To be withered or blighted, as growing crops in times of drought. 3. To be charred or burnt, as food in cooking. 4. To be hot with anger; to be inflamed. 5. To perish; to be ruined.
	தீ...த்தல்	6. To allow food to be charred in cooking; to burn. 7. To dry up water, as the sun; to cause humours to be absorbed in the body by means of external application; to boil and dry fish so that it may keep. 8. To cause to wither, as growing crops. 9. To scar, cauterise.
	தீ	10. Fire, one of Pañca-Pūtam. 11. Lamp. 12. Sacrificial fire. 13. Digesting

Tamil word with Transliteration	*Meaning*
	heat. 14. Anger. 15. Evil. 16. Poison. 17. Hell. 18. Knowledge, understanding, intellect.* 19. Way, means of escape. 20. Pleasure. 21. Easy way to capture. 22. Cruelty. 23. Evil. 24. Hunger.
41. து...த்தல் *tu*	1. To eat, used generally in negative forms.
து	2. Food. 3. Experience. 4. Separation. 5. Fie[3]!
42. தூ *tū*	1. Purity, cleanliness, immaculateness. 2. That which is pure. 3. Brightness, whiteness. 4. Strength. 5. Support, prop. 6. Hostility, enmity. 7. Flesh 8. Meat. 9. Fie! 10. Feather, Plumage. 11. An exclamation declaring breach of friendship. 12. Spray. 13. Fie![3] 14. Expression uttered by a person when frightened.[3]
43. தே *tē*	1. Acquiring. 2. The deity.* 3. Chief, lord.* 4. Expression of driving cattle.
44. தை ..த்தல் *tai*	1. To sew, stitch. 2. To nail, fasten beams with nails, spikes or pegs; to pin. 3. To plait or stitch as leaves into plate. 4. To join. 5. To pierce, penetrate, prick, as a thorn, an arrow. 6. To tie, weave, as a wreath. 7. To string, as beads. 8. To adorn, decorate. 9. To make, create. 10. To set, encase. 11. To place, put as a mark on the forehead. 12. To wear, put on. 13. To paint. 14. To surround, cover, encircle. 15. To make a net. 16. To close, shut. 17. To enter, dart. 18. To pierce the mind, to rankle; to caues

No.	*Tamil word with Transliteration*		*Meaning*
			pain. 19. To alight, rest as the fascinating looks on an unlucky person. 20. Decoration, embellishment. 22. Sewing. 22. Expression of beating time. 23. The 9th Tamil month, January-February. 24. Capricorn in the zodiac. 25. The 8th nakshatra. 26. Young plant or tree. 27. To copy the accounts already posted.[2]
45.	தோ *tō*	1.	Vocable used in calling a dog or other animals.
46.	தௌ *Tau*	1.	To spoil. 2. leap.
	தௌ	3.	hole.
47.	நா *nā*	1.	Tongue. 2. Word. 3. Middle centre. 4. Index of a Balance. 5. Clapper of a bell. 6. Flame-tongue. 7. Bolt of a lock. 8. Wards of a key. 9. Mouth-piece of a music-pipe. 10. Neighbourhood. 11. Splendour.
	நா *nā*	12.	To taste.
48.	நீ	1.	You.
	nī நீ...த்தல் *nī*	2.	To separate from. 3. To renounce, as the world. 4. To put away, reject. 5. To put to disgrace. 6. To despise, loathe. 7. To abandon, leave. 8. To be removed.
49.	நூ *nū*	1.	Sesame. 2. Elephant. 3. Ornament.
	நூ	4.	To destroy. 5. To be distressed.
50.	நே *nē*	1.	Love. 2. Compassion, mercy, grace.
51.	நை தல் *Nai*	1.	To be crushed, bruised. 2. To be injured, spoiled, over-ripe, as

	Tamil word with Translation	Meaning
		fruits; to be frayed, worn out, as cloth. 3. To waste away, perish. 4. To dwindle, decrease. 5. To be shortened in quantity as a vowel. 6. To drop, languish, faint. 7. To fade. 8. To be wounded in one's feelings; to be distressed. 9. To feel pity. 10. To forget oneself; to lose command of one self.
	நை...த்தல்	11. To crush. 12. To destroy. 13. To burn.
	நை	14. Expression signifying disdain of mockery.
52.	நொ *No*	1. Pain, distress, suffering. 2. Disease, sickness. 3. Lightness, slenderness.
	நொ...தல்	4. To suffer.
53.	நோ...தல் *Nō*	1. To feel pain, ache, suffer, smart. 2. To be grieved, distressed in mind; to feel aggrieved.. 3. To complain. 4. To be injured, bruised as a plant, to be spoiled, as boiled rice. 5. To be impoverished; to graw poor.
	நோ	6. Aching, pain, smart. 7. Distress, grief. 8. Illness. 9. Injury, bruise, as in the body of a tree, a fruit. 10. Weakness, infirmity, decay. 11. Emptiness.
54.	நௌ *Nau*	1. Boat; ship. 2. Goat[2]. 3. Goodness[2].
55.	பா...த்தல் *Pā*	1. To divide, distribute.
	பா...தல்	2. To divide, distribute, 3. To spread[2]. 4. To plant[2]. 5. To hold[2]. 6. To take root[2]. 7. To cross[2]. To praise, pray[2].

	Tamil word with Transliteration	*Meaning*
	பா	9. Expanse. 10. The central platform of a chariot. 11. Verse, stanza, poem. 12. Rafter. 13. Warp. 14. Cotton thread. 15. Shadow. 16. Gnomon or needle of a sun-dial. 17. Protection. 18. Drinking. 19. Purity, holiness. 20. Beauty. 21. Snake. 22. cowhage. 23. Light. 24. A poetical work.[2]
56.	பீ *Pī*	1. Excrement, ordure, faeces. 2. Bloody drop ordure tree, 3. Toothed-leaved tree of heaven. 4. Fear.
	பீ	5. To fear. 6. To separate. 7. To pluck.
57.	பூ...த்தல் *Pū*	1. To blossom, bloom. 2. To appear. 3. To flourish, to be prosperous. 4. To menstruate. 5. To become blurred in vision, as by long wistful look. 6. To become mouldy. 7. To become useless. 8. To produce, as flower. 9. To create. 10. To give birth to.
		11. Flower, blossom of which there are four kinds. 12. Lotus flower. 13. Floral design. 14. Cock's comb. 15. Colour. 16. Blue Colour. 17. Beauty, charm. 18. Richness, fertility, flourishing condition. 19. Tenderness. 20. Spots of an elephant's forehead. 21. Ornamental plate on the forehead of an elephant. 22. Web, film or cataract in the eye, capacity, Albugo. 23. Crop of wet cultivation. 24. Roughness on the wing edge of a tool

Tamil word with Transliteratior		Meaning
		after grinding. 25. Spark, as a fire. 26. Flake, as a scraped coconut. 27. Fire powder or dust. 28. Gill of a fish. 29. The fraction 1/8. 30. Lac tree. 31. Crude form of pū-nīṟu, before it is acted upon by the sun's rays. 32. A set of three substances used in medicine. 33. Rock-salt. 34. Leaf. 35. Sacrificial fire. 36. Sharpness, keeness, point. 37. A hell. 38. Menstruation, catamenia. 39. Earth. 40. Birth, Production.
58. பே *Pē*	1.	Fear. 2. Foam, Scum, Froth. 3. Cloud. 4. A prefix meaning 'no'*.
59. பை *Pai*	1.	Greenness, freshness. 2. Colour. 3. Youth. 4. Beauty. 5. Strength, Vigour.
பை...த்தல் *Pai*	6.	To become green or greenish. 7. To look bright.
பை	8.	Bag, Sack, Purse, satchel. 9. Hood of a cobra. 10. Bladder, duct, pouch as in animal bodies. 11. Five hundred or thousand rupees, as the amount usually kept in a treasury bag.
பை...த்தல் *Pai*	12.	To spread the hood, as a cobra. 13. To be angry. 14. To be tumultuous, as the sea. 15. To be excessive.
பை	16.	A small token coin of Copper = 1/12 anna.
60. பொ...த்தல் *Po*	1.	To perforate, puncture, make a hole or opening. 2. To be blistered.

Tamil word with Transliteration	*Meaning*
61. போ...தல் *Pō (as verb)*	1. To go, proceed; to go away, depart. 2. To reach a destination. 3. To belong. 4. To be born. 5. To lie, pass through. 6. To be proper, admissible, passable as a path. 7. To become long, to be stretched out. 8. To become straight. 9. To extend, spread. 10. To be full. 11. To exceed, transcend. 12. To shoot up; to be tall. 13. To become expert in. 14. To undergo, experience; to go through the process of. 15. To separate. 16. To cease. 17. To leave, abandon. 18. To go by, pass over; to lapse. 19. To vanish, disappear. 20. To be missing, to be lost. 21. To change, as from one state to another. 22. To be subtracted. 23. To be divided. 24. To perish, die. 25. To be conclusive. 26. To be hushed. 27. To cohabit.
62. ம *Ma*	1. Moon. 2. Śiva. 3. Yama. 4. Time. 5. Brahma. 6. Vishnu. 7. Poison.
63. மா *Mā*	1. Animal, beast. 2. Horse. 3. Elephant. 5. Leo of the zodiace. 6. Bee. 7. Swan. 8. Human being born with the shape of an animal. 9. Mango. 10. Calling, Call. 11. Cloth. 12. Nail. 13. Bearing with patience. 14. Lakshmi. 15. Treasure. 16. Sarasvatī. 17. Degree of fineness of gold assayed by a touch-stone. 18. A measure of weight. 19. The fraction 1/20. 20. A superficial measure = 1/20 vēli = 100 Kuli. 21. field. 22. Land, tract of land. 23. Dislike, disgust.

Tamil word with Transliteration	Meaning
	24. Mirage. 25. Greatness. 26. Strength. 27. Beauty. 28. Blackness. 29. Colour. 30. Paleness caused by love-sickness. 31. Flour, meal, dough, powder. 32. Dust. 33. After-birth *secundines*. 34. Source of perception; authority. 35. Knowledge[2]. 36. Light[2]. 37. bind[2]. 38. Mother[2]. 39. Death[2]. 40. Pig[2]. 41. big, large[2].
64. மீ *mī*	1. Top, surface. 2. Height, elevation emminence, loftiness. 3. Sky, heavens. 4. Greatness, dignity.
65. மூ *mū*	1. Three. 2. To become old; to be older than another; to be senior in age. 3. To end. 4. To be damaged or spoiled. 5. Old age.
மூ	6. To finish. 7. To leave.
66. மே *Mē*	1. Desire. 2. Excellence.
67. மை *mai*	1. Collyrium for the eye. 2. Ink; ink paste. 3. Black pigment used in witchcraft. 4. grease made of castor-oil & burnt straw, used as a lubricant for country-carts. 5. Black, blackness, 6. Darkness. 7. Greenness. 8. Spot, as of the moon; blemish. 9. Dark clould. 10. Sky, as blue. 11. Fault, defect. 12. Sin. 13. Dirt. 14. Birth, as due to Karma. 15. Barrenness, sterility. 16. Barren woman. 17. Buffalo. 18. Barren buffalo. 19. Sheep; goat. 20. Aries of the zodiac. 21. Youth. 22. Water. 23. Ignorance.

Tamil word with Transliteration	Meaning
மை...த்தல்	24. To become black. 25. To be dim. 26. To grind well[3].
68. மோ...த்தல் *mō*	1. To smell. 2. To take in a vessel, as water. 3. To untertake. 4. To measure.
மோ	5. Ho, hollo. (when calling a woman only[3].)
69. யா *yā* யா...த்தல்	1. What or which things. 2. A tree. 3. Breadth, width. 4. To bind, tie. 5. To dam up, to confine. 6. To be inseparable from. 7. To compose, as a poem. 8. To tell, utter.
70. யோ *yō*	1. Ho, hallo[3].
71. ரா *Rā*	Night.
72. லே *lā*	Ho, hallo[3].
73. வா...தல் *Vā* (வருதல்)	1. To come. 2. To happen. 3. To come into being. 4. To be born. 5. To be known, understood, comprehended. 6. To become clear; to be attained; as a language, a science. 7. To be completed, finished.
வா *va*	8. To be able. 9. To abound, increase. 10. Leaping, galloping.
74. வி *vi*	1. Heaven. 2. Bird. 8. Wind. 4. Eye. 5. Direction. 6. Beauty.
75. வீ...தல் *vī*	1. To perish; to cease; to disappear. 2. To die. 3. To leave. 4. To

	Tamil word with Transliteration	*Meaning*
		change, to deviate, as from one's course. 5. To destroy.
	வீ...த்தல் *vī*	6. Ruin, destruction. 7. Death. 8. Separation, removal. 9. Drooping; Languishing. 10. Flower. 11. Pollen. 12. Bird.
	வீ *vī*	1. To impoverish. 14. To say. 15. To go. 16. To like. 17. To conceive.
76.	வே...தல் *vē*	1. To burn. 2. To be hot, sultry, as the weather, to be scorched. 3. To be inflamed, as the stomaeh. 4. To be boiled, cooked, as rice. 5. To be refined, by burning in a crucible, as gold. 6. To dress. 7. To cover. 8. To be distressed by grief or passion. 9. To be angry. 10. Spying.
	வே	11. Hullo! (as dialect usage.[3])
77.	வே...தல் *vai*	1. To abuse, revile. 2. To curse. 3. To deceive.
	வை ..த்தல்	4. To put, place. 5. To bestow. 6. To seat. 7. To put to school. 8. To appoint. 9. To lay by, deposit, store up. 10. To keep in custody; to guard. 11. To reserve, set apart. 12. To detain, as in prison. 13. To possess, have, keep, hold in possession. 14. To contain. 15. To keep, as mistress. 16. To allow to remain unaltered. 17. To create, set up. 18. To prepare. 19. To conduct or maintain for profit. 20. To pay due regard to. 21. To imagine, suppose. 22. To fix, determine. 23. To maintain, as accounts. 24. To mention. 25. To consider.

Tamil word with Translation		Meaning
		26. To meditate upon. 27. To beat. 28. Sharpness, keeneśs, point.
வை	29.	Straw of paddy. 30. Grass. 31. World.
78. வெள Vau	1.	To seize, snatch. 2. To commit highway robbery. 3. To steal. 4. To rivet attention, fascinate. 5. To attach, as sin, to possess, as an evil spirit. 6. To undertake.

III

FOR FURTHER CRITICAL STUDY OF THE ONE-LETTERED WORDS IN TAMIL WE CAN HAVE THE FOLLOWING FEW CHARTS.

A. *To guage the enormous lexical value of the one-lettered words in Tamil the following table will be of help:—*

S. No.	Names of the words	Number of the words	Number of Meanings for each word
I	கு, சி, சு, சை, சொ, ஞ, டெ, டே, டை, தோ, யோ, ரா, லே.	13	1
II	இ, எ, க, கௌ, ஞா, த, நே, பொ, மே.	9	2
III	ஊ, கே, தௌ, நௌ	4	3
IV	உ, ஔ, தூ, சோ, தே, நொ, பே, மீ.	8	4
V	து, நா, மோ	3	5
VI	கூ, சா, வி, வெள	4	6
VIII	ஒ, பீ, ம, மூ.	4	7

* Placed after a meaning denotes that the meaning is derived when the word is either wholly or partly non-Tamil in its origin.

1. Meaning found in Kalaikkaḷañjiam.
2. Meaning found in 'Tamil Tōṟṟa Tēṟṟam'.
3. Meaning generally accepted.

S. No.	Names of the words	Number of the words	Number of Meanings for each word
VIII	ஏ, நீ, யா	3	8
IX	அ	1	9
X	கெள, வா	2	10
XI	செ, நோ, வே	3	11
XII	நா	1	12
XIII	ஓ	1	13
XIV	து, நை	2	14
XV	சே, பை	2	16
XVI	வீ	1	17
XVII	ஐ	1	18
XVIII	சீ	1	19
XIV	கா	1	20
XX	சா	1	23
XXI	தீ, பா	2	24
XXII	ஆ	1	25
XXIII	மை	1	26
XXIV	தை, போ	2	27
XXV	தா	1	30
XXVI	வை	1	31
XXVII	கை, பூ	2	40
XXVIII	மா	1	41
XXIX	கோ	1	44

N.B. :—Number of meanings are calculated on the basis of material given in the foregoing pages. Still these meanings may not be exhaustive as as also the number of one-letter words.

B. The following chart will be useful to know the number of meanings that are still in vogue in (1) Literary and colloquial Tamil, (2) Literary Tamil only, (3) and also that have become obsolete [(*i*) Numbers in columns 3 to 5 denote the numbers given to the meanings found in this paper on pages 6—24. (*ii*) Totol number of meanings calculated and given in column Nos. 6 & 7 are only approximate. It may not be final.]

1	2	3	4	5	6	7
S. No.	Names of words	Meanings mostly in vogue in Literary & colloquial Tamil	Meanings that are mostly in vogue in Literary Tamil only	Meanings that have become obsolete	Total number of meanings Literary and colloquial (As per column No. 3 & 4)	Total Number of meanings of words (As per chart-A)
1	அ	1 to 3.		4 to 9.	3	9
2	ஆ	1 to 10, 13, 14,16 to 25.		11, 12, 15.	22	25
3	இ	1, 2.			2	2
4	ஈ	1 to 4, 7 9, 10 to 12.	5, 6	8, 13, 14 15 to 23	11	23
5	உ			1 to 4.	—	4
6	ஊ	1 to 3.			3	3
7	எ	1, 2.			2	2
8	ஏ	7, 8.		1 to 6.	2	8
9	ஐ	1, 2, 7 to 9, 11, 12.		3 to 6, 10, 13 to 18.	7	18
10	ஒ	1 to 6.	7		7	7
11	ஓ	3 to 11.		1, 2, 12, 13.	9	13
12	ஔ			1 to 4.	—	4
13	க			1 & 2.	—	2
14	கா	1 to 7, 9, 14, 16, 19, 20.	8	10 to 13, 15, 17, 18.	13	20
15	கு			1	—	1
16	கூ	2, 3, 5, 6.		1, 4.	4	6
17	கே	1 to 3.			3	3
18	கை	1 to 4, 8, 9, 11 to 24, 27 to 30, 32, 35 to 39	10	5, to 7, 25, 26, 31, 33, 34, 40.	31	40
19	கோ	1 to 8, 11, 18, 19, 33.	12, 13, 36	9, 10, 14 to 17,20to32, 34, 35, 37 to 44.	15	44

1	2	3	4	5	6	7
S. No.	Names of words	Meanings mostly in vouge in Literary & colloquial Tamil	Meanings that are mostly in vogue in Literary Tamil only	Meanings that have become obsolete	Total number of meanings Literary and colloquial (As per column No. 3 & 4)	Total Number of meanings of words (As per chart-A)
20	கௌ	2 to 5, 8.		1, 6, 7, 9, 10.	5	10
21	சா	1 to 3, 5.		4, 6.	4	6
22	சி	1			1	1
23	சீ	1 to 10, 13.		11, 12, 14 to 19.	11	19
24	சு	1			1	1
25	சூ	1 to 3.		4	3	4
26	செ	2 to 7, 10, 11.		1, 8, 9.	8	11
27	சே	5 to 9, 11. 13, 14.		1 to 4, 10, 12, 15, 16.	8	16
28	சை	1			1	1
29	சொ	1			1	1
30	சோ	3		1, 2, 4.	1	4
31	சௌ	1, 2.			2	2
32	ஞா			1, 2.	—	2
33	ட	1, 2.			2	2
34	டு	1			1	1
35	டெ	1			1	1
36	டே	1			1	1
37	டை	1			1	1
38	த			1, 2.	—	2
39	தா	1 to 3, 5 to 14, 20, 26 to 29.		4, 15 to 19, 21 to 25, 30.	18	30
40	தீ	1 to 16, 22 to 24.		17 to 21.	19	24
41	து	5		1 to 4	1	5

1	2	3	4	5	6	7
S No.	Names of words	Meanings mostly in vogue in Literary & colloquial Tamil	Meanings that are mostly in vogue in Literary Tamil only	Meanings that have become obsolete	Total number of meanings Literary and colloquial (As per column No. 3 & 4)	Total Number of meanings of words (As per chart-A)
42	தூ	1 to 5, 9 to 14.		6 to 8.	11	14
43	தே	2 to 4.		1	3	4
44	தை	1 to 8, 10, 15, 16, 18, 19, 21 to 25, 27.		9, 11 to 14, 17, 20, 26.	19	27
45	தோ	1			1	1
46	தௌ	2		1, 3.	1	3
47	நா	1 to 9, 12.		10, 11.	10	12
48	நீ	1 to 4, 6 to 8.		5	7	8
49	நூ			1 to 5	—	5
50	நே	1 & 2.			2	2
51	நை	1 to 12, 14.		13	13	14
52	நொ			1 to 4	—	4
53	நோ	1 to 10		11	10	11
54	நௌ			1 to 3	—	3
55	பா	3, 11, 13 to 16, 24.		1, 2, 4 to 10, 12, 17 to 23.	7	24
56	பீ	1, 5 to 7.		2 to 4.	4	7
57	பூ	1 to 7, 11, 13, 14, 18 to 20, 22, 23 to 27, 33, 34, 36, 38, 39,		8 to 10, 12, 15 to 17, 21, 28 to 31, 32, 35, 37, 40.	24	40
58	பே	4		1 to 3.	1	4

1	2	3	4	5	6	7
S No.	Names of words	Meanings mostly in vogue in Literary & colloquial Tamil	Meanings that are mostly in vogue in Literary Tamil only	Meanings that have become obsolete	Total number of meanings Literary and colloquial (As per column No. 3 & 4)	Total Number of meanings of words (As per chart-A)
59	பை	8 to 12, 16.		1 to 7, 13 to 15.	6	16
60	பொ	1 & 2.			2	2
61	போ	1 to 3, 5, 6, 14 to 27.		4, 7, to 13.	19	27
62	ம			1 to 7.	—	7
63	மா	1, 9, 10, 17, to 22, 28, 29, 31, 32, 38.	14, 25, 30, 41.	2 to 8, 11 to 13, 15, 16, 23, 24, 26, 27, 33 to 37, 39, 40.	18	41
64	மீ		4	1 to 3.	1	4
65	மூ	1 to 5.		6, 7.	5	7
66	மே	2		1	1	2
67	மை	1 to 8, 24 to 26.		9 to 23.	11	26
68	மோ	1, 2, 5.		3, 4.	3	5
69	யா	1	7	2 to 6, 8.	2	8
70	யோ	1			1	1
71	ரா	1			1	1
72	லே	1		1	1	1
73	வா	1 to 8.		9, 10.	8	10
74	வி			1 to 6.	—	6
75	வீ	1, 2, 7 9.		3 to 6, 8. 10 to 17.	4	17
76	வே	1 to 9, 11.		10	10	11
77	வை	1 to 27, 29.		28, 30, 31.	28	31
78	வெள		1 to 4.	5, 6.	4	6

C. (i) *Words which are mostly popular as free from or which from etyma for other derivatives both in colloquial and Literary Tamil* in one or more meanings.*

அ	கௌ	டெ§	நோ	யா
ஆ	சா	டே§	பா	யோ§
இ	சி§	டை§	பீ	ரா
ஈ	சீ	தா	பூ	லே§
ஊ	சு§	தீ	பே	வா
எ	சூ§	து§	பை	வீ
ஏ	செ§	தூ	பொ	வே§
ஐ	சே§	தே	போ	வை
ஒ	சை§	தை	மா	வௌ
ஓ	சொ§	தோ	மீ	
கா	சோ§	தௌ	மூ	
கூ	சௌ	நா	மே	
கே	ஞ§	நீ	மை	
கை	டூ§	நே	மோ§	
கோ		நை		

Total—67

(ii) *Words which are mostly obsolete as free from or which from etyma for other derivatives.*

உ	நொ
ஔ	நௌ
க	ம
கு	வி
ஞா	
தூ	
நூ	

Total—11

---

*Literary Tamil includes modern Tamil also.

§These words in their colloquial meanings are slowly gaining literary status in modern Tamil.

(iii) *Words which are mostly popular as free form or which form etyma for other derivatives in Literary Tamil* only in one or more meanings.*

Nil

D. (i). *Words which occur mostly as that which form etyma for other derivatives only in one or more meanings.*

அ
இ
உ
எ
ஒ
ஞா
பொ

Total—7

(ii) *Words which occur mostly as free forms only in one or more meanings.*

க	டீ	நௌ
கு	டு	பீ
சி	டெ	ம
சு	டே	யோ
தூ	டை	லே
சை	து	வி
சொ	தோ	
சோ	நூ	

Total—22

(iii) *Words which occur mostly both as free forms or which form etyma for other derivatives in one or more meanings.*

ஆ	கை	து	நோ	மை
ஈ	கோ	தூ	பா	மோ
ஊ	கௌ	தே	பூ	யா
ஏ	சா	தை	பே	ரா
ஐ	சீ	தௌ	பை	வா
ஒ	செ	நா	போ	வீ
ஔ	சே	நீ	மா	வே
கா	சௌ	நே	மீ	வை
கூ	தா	நை	மூ	வௌ
கே	தீ	நொ	மே	Total—49

E. *Popular variants of some expressive sound words.*

சி—சீ
சு—சூ
செ—சே—சை
சொ—சோ
டெ—டே
து—தூ

F. *Words that are more commonly found in colloquial Tamil.*

சி	டெ	லே
சு	டே	
செ	து	
சொ	யோ	Total—9

(Of these words லே is the shortened form of எலே and டெ, டெ are the shortened forms of அடே or எடே.)

G. *The following table will show the Nouns & Verbs in the one-lettered words.*

Words used mostly as Noun only	Words used mostly as Verb only	Words used mostly both as Noun & Verb
அ	ஓ	ஆ
இ	கே	ஈ
உ	ஞா	ஓ
ஊ	தௌ	ஔ
எ	நை	கா
ஏ	பொ	கூ
ஐ	போ	கை
க	வா	கோ
கு	வௌ	கௌ
சி		சா
சு		சீ
சூ		செ
சை		சே
சொ		தா
சோ		தீ
சௌ		து
டீ		தை
டூ		நீ
டெ		நூ
டே		நொ
டை		நோ
த		பா
தூ		பீ
தே		பூ
தோ		பை
நா		மூ
நே		மை
நௌ		மோ
பே		யா
ம		வீ
மா		வே
மீ		வை
மே		
யோ		
ரா		
லே		
வி		

H. *The following table will show the four kinds of words (i e.) Etai-c-col, Uri-c-col, Vatacol & Ticai-c-col.*

Etai-c-col or Participle	Uri-c-col or Adjective	Vatacol or Sanscrit words	Ticai-c-col or words borrowed from foreign Languages other than Sanscrit
அ	ஏ	க	டீ
ஆ	ஐ		
இ	தூ		டை
உ	மா		
எ	பீ		
ஏ	மூ		
ஐ	மே		
ஓ	வை		
கு			
சி			
சீ			
சு			
சூ			
செ			
சே			
சை			
சொ			
சோ			
மா			
மோ			
யா			

I. *The following table will show the Demonstratives, Interrogatives & Enumeratives.*

Demonstratives	Interrogatives	Enumeratives
அ	ஆ	ஐ
இ	எ	மூ
உ	ஏ	
	ஓ	
	யா	

(To be continued)

NOTES

1. Dravidian Comparative Grammar — Caldwell (1956) — p. 196.

2-4. Tolkāppiam — with a short commentary in English — Dr. P.S.S. Sastri — Vol. I (1930) — p. 7—8 (Transliteration and Translation for Sutrams No. 43—5).

5-6. Vide the commentary of Iḷampūraṇar & Naccinārkiniar for the Tolkāppia Sutram No. 44.

7. For *e.g.*: 'The proper definition of a root seems to be what is common to a certain number of words felt by the popular instinct of the speakers as etymologically belonging together' — Otto Jespersen, Language, p. 374.

8. Kalaikkaḷañciyam — vol. 6—p. 320.

8-A. 'The Nannul of Pavananti'—Rev. J. Lazarus (1884) — P. 10.

9. *Naṉṉūl*—Sūtram No. 129.

10. Toṉṉūl Viḷakkam—Sūtram No. 48.

11. Vide their commentaries to Naṉṉūl—Sūtram No. 129 and Viramāmuṉivar's commentary to Toṉṉūl—Viḷakkam Sūtram No. 48.

11-12. Vide the respective commentaries to Naṉṉūl — Sūtram No. 129.

14. Vide his commentary to Toṉṉūl Viḷakkam — Sūtram No. 48.

15. Tamil Lexicon vols. 1—6 and the Supplement Volume

16. Vide Sentamil Selvi — 'Tamil Tōrra Terram' — vol. XIII.

16-A (1) Tolkāppiam — Sūtram No: 59 to 68 (2) Naṉṉūl — 102 — 6.

17. Vide Tolkāppiam — Sūtram No. 31, 32, 169, 175, 178, 224, 229, 231, 250, 253, 267, 268, 269, 278, 279, 282, 293, 480, 673, 674, 678, 741, 742, 746, 757, 758, 759, 764, 766, 788, 812, 827, 868, 927, 928, 929, 1560.

18. Ibid — Sūtrams No. 31, 32, 169, 175, 178, 224, 229, 231, 251, 278, 279, 282, 293, 673, 674, 741, 746, 757, 758, 759, 764, 788, 812, 868, 927, 928, 929, 1560.

19. Ibid commentaries by Ilampūranar, & Naccinārkkiṇiar

20. Vide commentaries to Naṉṉūl Sūtram No. 129 & Commentary to Toṉṉūl Vilakkam Sūtram No. 48.

VII TAMIL IDIOMS BASED ON THE NUMERAL 'ONE'[1] – A MICRO-STUDY

I

The humble aim of this brief paper is just to assemble, analyse and appreciate significant Tamil idioms based on the numeral-'One'. As such we need not worry here very much about *all* the studies on the definition, division and description of idioms *in general*. Bloomfield (1935),[2] Gray (1939)[3] Hockett (1958)[4], Hall (1964)[5], Wallwork (1969)[6] and others have written at varied lengths about idioms. Dictionaries and Encyclopaedias also have offered their own definitions and descriptions. A select few of them are as hereunder:

A. *The Oxford English Dictionary* (1970)

Idiom

From L. idiome, Gr......peculiarity, property, peculiar phrascology.

3. A form of expression, grammatical construction, phrase, etc., peculiarity of phraseology approve by the usage of a language, and often having a signification other than its grammatical or logical one.

B. *The Random House Dictionary of the English language* (*College edition*)—*Indian edition* (1975)

1. an expresssion whose meaning cannot be derived from its constituent elements, as Kick the bucket in the sense of 'todie'. 3. a construction or expression peculiar to a language.

C. *A Dictionary of linguistics—Mario A. Pei & Frank Gaynor* (1954)

Idiom

1. Any expression peculiar to a language, conveying a distinct meaning, not necessarily explicable by occassionally even contrary to, the general accepted grammatical rules.

Idiomatic expression: An expression which has a distinct, specific meaning of its own, often incompatible with or even contrary to the individual meanings of the words which compose it.

Idiomatic usage: Use of a word or expression with a meaning of its own, often contrary to the principles of grammar or logic.

D. *Origins - A short etymological Dictionary of modern English by Eric Partridge*

idiocy, idiot, idiotic; idiom, idiomatic; idiosyn crosy, whence, after idiomatic the adj. idiosyncratic; the element into.

These words derive from Gr. idios, proper or peculiar to oneself, private: dial widios, for older whedios (Argive): IEr, Sued,-Separated, separate, apart, akin to L sed and private prefix Se.

E. *Dictionary of Literary Terms - Harry Shaw - Harry Shaw* (1972)

idiom

2. the constructions or expressions of one language where structure is not matched in another language. The word idiom meant in original Greek, "a private citizen, some thing, belaying to a private citizen, personal". By exten- idiom has come to mean "individual" and 'peculiar'. Idimatic usage in English, for example, refers to expressions that conform to no grammatical precedents but are laws unto themselves...

F. *Encyclopaedia Americana* (1969)

A form of expression peculiar to a language and based on popular usage rather than on normal grammatical or logical construction. Idioms cannot be translated literally into other languages.

II

Having seen sufficiently enough modern definitions and descriptions of the word & concept of 'Idiom', it will be surely appropriate to look back the ancient Tamil grammarians as to what they have to say about this peculiar variety of phrases in the language. Although they have not given a special name to such a variety they appear to have identified them in many forms. Tolkāppiam (C. 450 B.C.),[6a] the earliest and unique Tamil grammar of language, literature and life (all in one) has two pertinent references to the concept of idioms. They are as follows:[7]

* * *

2.5.3. They say that the knowing of the object[8] is of two ways-directly and by suggestion.[9]

* * *

3.8.177. The 'Kurippu' is, they say, that which suggests meanings,[10] other than what the words indicate plainly.[11]

Three more sutras in Tolkappiam are also of great relevance. They are as follows:

* * *

2.1.17. The words of propriety in usage are not forbidden even if they are against the rules of grammar.[12]

* * *

2.3.31. They are those which denote that have connection with them and those which denote that have no connection with

them. When we try to explain them, these different natures must be clearly understood.[13]

* * *

2.9.21. The 'anmoliththokai' exists as the final word of the compound where the quality — denoting particle, conjunctive particle, 'um', and case-signs have disappeared.[14]

Nannul, the popular Tamil grammar has the following statements:[15]

Usage

2.1.7. There are six kinds of (Prose) usage, of which three are Natural, viz, the grammatical, the apparently grammatical and the corrupt forms; and three Appropriate, viz., the polite, the Euphemistic, and the conventional Forms.[16]

* * *

2.1.9. The following are indirect expressions: words of the common class that (by implication) denote only one (of the Masculine and Feminine genders); poetical licenses; (the three) Appropriate usages; (all) Metonymical words; the metonymical Ellipsis; (conjugated) Nouns implying active those which suggest the original (verse by a first letter or word); Numerals (with special meanings); and others like these: All other words are Direct Expressions.[17]

III

Now, let us look into the list of selected Tamil idioms based on numeral—'One.'[18]

Tamil word[19]	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages[19a]
*ஒண்ணாம் கிளாஸ் ஒண்ணாம் நம்பர்	one class, one number	highest quality	* அந்தப் பொருள் ஒண்ணாம் கிளாஸ் அந்தப் பொருள் ஒண்ணாம் நம்பர்
ஒரு	one	unique, special, worthy	* ஒரு நீ (திருமுருகாற்றுப்படை,294) * அது ஒரு வாழ்வா ?
* ஒரு கண்	one eye	to be deeply interested in one thing/person	* அவருக்கு அதன்/அவர்மேல் ஒரு கண்
* ஒரு கண்ணில் வெண்ணெய் ஒரு கண்ணில் சுண்ணாம்பு	one eye in better; one eye in chalk	showing partiality	கழகப் பழமொழி அகரவரிசை, 1952, பக். 95
ஒரு கண்ணுக்கு உறங்குதல்	one eye to sleeping	sleeping a little or taking a short nap	Tamil Lexion
* ஒரு கண் பார்த்தல்/வைத்தல்	one eye seeing/putting	watching carefully; showing grace	* அந்த ஆள்மேல் ஒரு கண் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் * தாங்கள் எப்படியாவது ஒரு கண் பார்க்க வேண்டும்
ஒரு கணக்கு	one account	* A triennial statement of account of the trade carried in a foreign country by an agent of a Nattukkotai chetti	Tamil Lexion

Tamil word[19]	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
* ஒரு காசு	one pie	no money	* கையில் ஒரு காசும் இல்லை
* ஒரு காசுக்கும் உருப்படாதவன்	one pie even worthy not	good-for nothing person	* அவன் ஒரு காசுக்கும் உருப்படான்
* ஒரு காதில் வாங்கல்	one ear in receiving	to hear carefully; to hear casually	* அவள் சொல்வதைத்தான் ஒரு காதில் வாங்கிக் கொள்ளலாமே; அதையும் ஒரு காதில் வாங்கிக் கொண்டார்
ஒரு காலில் நிற்றல் ஒற்றைக் காலினிற்கை * ஒற்றைக் காலில் நிற்றல்	one leg standing on	to be firmly resolved; to be unflinching; a simile from an ascetics standing resolutely on one leg while doing penance; pertinacious endeavour; persistent entreaty	* அவள் தான் வேறு சாதியில் திருமணம் செய்ய ஒரு காலில் நிற்கிறாளே!
* ஒத்தைக் காலில் நிற்றல்			Tamil Lexicon also
* ஒரு குடைக்கீழ், ஒற்றைக்குடை	one umbrella under; one umbrella	under one government or authority	* ஒரு குடைக்கீழ் உலக அரசு என்பது பாரக மடங்கிலும் பொதுவுடைமை பரவினால்தான் உருவாகும்

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
* ஒரே குரலில்	one voice in	in unanimity	* அந்தத் துறவியவர் அவை பொதுவுடைமைவந்தாலே மண்ணுலகில் விண்ணரசுவரும் என்று ஒரே குரலில் முழங்கியது
ஒரு குலைக்காய்	one branch unripe fruit	a consanguineous group of persons	* தாங்கள் அனைவரும் ஒரு குலைக் காய் என்பதையும் மறந்து தமிழர்கள் சங்ககால முதல் தற்கொலை வழியிலேயே செல்கிறார்களே!
ஒரு கை	one hand	*being united; *one person, united party, clique	* 'சாதி அடிப்படையில் நாங்கள் ஒரு கை' என்பதாலேயே சமூக ஒற்றுமையும் தர உயர்வும் நாசமடைகின்றன
ஒரு கை அப்படி; ஒரு கை இப்படி	one hand this side/way; one hand that side/way	playing double-game, Compromising both enemies	உலகியலில் வாழத்தெரிந்தவர்கள் ஒரு கை அப்படியும் ஒரு கை இப்படியுமாகத்தான் இருப்பார்கள் Common/Modern
ஒரு கை பார்த்தல்	one hand seeing	to make a determined effort to win	உனக்காச் செனக்காச்சென்றொரு கைபாராமல் (இராமநா.யுத்த.2)
* ஒரு கொடி	one creeper	*challenging in enr ity . one clan or family	* இனியேனும் தமிழர்கள் எல்லோரும் தாங்கள் ஒரே கொடி வழி வந்தவர்கள் என்று எண்ணலாகாதா?

Tamil word[19]	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒரு கொடியில் பிறந்தவர்கள்	one creeper-in-born persons	a consanguineous group of persons	* ஒருகொடியில் பிறந்தவர்கள் இடையிலும் இகலும் பகையும் ஏற்படக் காரணம் பணம் ஒன்று தானே!
*ஒரு கொடியில் (பூத்த) இருமலர்கள்	one creeper-in-blossomed two flowers.	twins or twins like persons	* சைவமும் வைணவமும் ஒரு கொடியில் பூத்த இருமலர்கள் தானே!
ஒரு சொல்	a word, one word	word of assurance; abuse	அவர் சொல்லியசொல்லொரு சொல்லன்றோ (கம்பரா. குகப். 15) ஒரு அடி அடித்தாலும் பட்டுக் கொள்ளலாம்; ஒரு சொல் கேட்க முடியாது (கழகப் பழமொழி அகர வரிசை, 2925)
ஒரு சொல் வாசகன்	one word speaker	man true to his word, man who keeps his word	Tamil Lexicon
ஒரு தலை	one head	one sideness; positiveness, certainty	ஒரு தலையா னின்னாது காமம் (குறள், 1196) ஒருதலை யுரிமை வேண்டியும் (தொல். பொருள். 225)
*ஒருதலைத்தீர்ப்பு ஒரு தலை நியாயம் ஒரு தலை வழக்கு	one head decision one head justice one head dispute	one sided judgement or partial judgement or biased description or statement; leading to one side or party	* ஒருதலைத் தீர்ப்புகளால் நீதி குலையும்

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒரு தலை துணிதல்	one head decision	decision accepting one or the other of the two contrary opinions	* ஒருதலை துணிதல் பகுத்தறிவின் பண்பு
* ஒரு நாக்கு	one tongue	dependable word	* இன்றைய உலகில் ஒரு நாக்கு உடையார் அண்ணல் காந்தி அடிகளைப் போலவே ஆதல் வேண்டும்.
ஒரு பாட்டம்	one course	heavy downpour of rain	ஒரு பாட்டம் மழை விழுந்தாற் போலே (ஈடு, 4, 5, 2)
* ஒரு பார்வை பார்த்தல்	casting a sight	attempting to a person	* நல்லவரை ஒரு பார்வை பார்த்தலே கொடிய அதிகாரியின் குணம்
* ஒரு பேச்சுக்கு	one talk to	just for a formality in speech	* ஒரு பேச்சுக்கு என்று கூட நீச் சொல் வழங்காமை திருவள்ளுவர் நெறி
ஒரு பொருள்	a/the thing	God	* ஒரு பொருளே பொருள்
* ஒரு போக்கு	one going	an attitude	அவன் போக்கு ஒரு போக்கு
ஒரு மடை செய்தல்	one sluice doing	to conceive the various aspects of a thing together	பகவத் குணங்களை ஒருமடை செய்து (திவ். திருப்பா. 12, வியா. 130)
* ஒரு மனம்	one mind	Loyal; chastity	ஒரு மனம் உடைய ஒரு மனப்பெண்டிரே உயர்ந்தவர்

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒரு மிடறாதல்	one throat becoming	to join in one voice;	இப்படி யெல்லாரும் ஒருமிடறாயேத் தினாலும் (ஈடு, 4, 3, 10)
		to be of one mind	நீயென்னோடொருமிடறான பின்பு (ஈடு, 1, 10, 4)
ஒரு முகம்	one face	the same direction; union, harmony; the same party	ஒரு முகமாய்ப் போ; ஒரு முகமாய்ப் பேசினார்கள்; எல்லாரும் ஒரு முகமாயிருந் தார்கள்
ஒரு முகமாய்ப் பேசுதல்	one face of speaking	to speak with one voice	* துன்பங்களுக்கு அஞ்சாது உண் மையை எடுத்து ஒருமுகமாய்ப் பேசினால்தான் சமூகம் உயரும்
* ஒரு முழக்கயிறு	one yard coir/rope	small coir rope to hang oneself	மானம் போனவர்கள் ஒரு முழக் கயிறை நினைத்தல் இயற்கை
* ஒரு/ஒரே முழுக்கு	one bathing	to get rid of once for all	* பிரிவினை எண்ணங்களுக்கு ஒரு/ ஒரே முழுக்குப் போடும் நிலை பொதுவுடைமைப் பொருளாதாரத் தாலேயே முடியும்
ஒரு மொழி	one word	royal command	ஒருமொழி வைத்துலகாண்ட சேரலா தற்கு (சிலப், வாழ்த்துக். உரைப்பாட்டு).
* ஒரு வழி	one way	any way	* ஒரு வழிக்கும் வரமாட்டேன் என்பது சண்டித்தனம்
* ஒருவழிப்போக்கு	one way going	indifference	கந்தர் சஷ்டி கவசம், 129

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
* ஒரு வழி யாக்குதல்	one way making	finishing a thing or a person in a miserable manner; destroying settling	* நடுநிலையோடு வாழும் ஒருவனை ஒருவழியாக்கல் உலகுக்கே கேடு அவளுக்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டும்
ஒரு வாக்கு	one word/sentence	one word, truth, certainty, united voice	Tamil Lexicon
* ஒரு வாய்	one mouth	just a little quantity to eat	ஒருவாய் உணவும் இல்லாமல் வாடும் குழந்தைகளைப் பார்க்கும் போது பொதுவுடைமை எண்ணமே எழுகிறது.
ஒரு வாய்ப்படுதல்	one mouth getting	to be spoken about as if with one voice	Tamil Lexicon
* ஒரு வாயாக	one mouth becoming	unanimously	ஒரு கருத்தை மக்கள் எல்லோரும் ஒருவாயாகப் பேசும்போதே அது வலிமை பெறும்.
* ஒரே குட்டையில் ஊறிய இரு மட்டைகள்	one pond soaked two leaf stalk of fern or palm or husk of coconut	two persons/parties of the same school	அழுக்காறும் அவாவும் ஒரே குட்டையில் ஊறிய இரு மட்டைகள்
ஒரோவழி	one way	sometime, in some place	யாதானும் ஒரே வழி ஒரு சாரர் மாட்டு... நிகழும் ஒழுக்கத்தினை [தொல், பொ, 3, உரை)
ஒரோவொருவர்	one one (person)	each person, individual	ஒரோ ஒருவர்க் கொல்காதோரொன்றுபடும் (சிறுபஞ். 27)

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒரோவொன்று	one one	one in each	ஒரோவொன்றே அறமும் துறக்கமும் பொருளும் பயத்தற்சிறப்பு நோக்கு (தொல். பொ. 25, உரை)
ஒவ்வொன்று	one one	each; one here and there; some	ஒவ்வொன்றாய் எண்ணினான்; அந்த எண்களில் ஒவ்வொன்று விடப்பட்டிருக்கும்; ஒவ்வொன்று அப்படித்தான் இருக்கும்
ஒற்றித்தல்	one becoming	to be united with, to become one with	அவற்றினான் ஆன்மா ஒற்றித்து காணினல்லது
ஒற்றுணர்ச்சி	one feeling	common feeling; seeing eye to eye; agreeing in sentiment	Tamil Lexicon
ஒற்றுமை	one quality	union; agreement; concord; oneness application of the mind to one object; close attention; concentration of thought	ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு (நாலடி, 237) ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து (திருவாசக. 3, 128) மறையோ ரொற்றைப்பட வரித்தூட்ட வேண்டும் (மச்சபு. சடிண்பீ 27)
ஒற்றை	one	odd number; singleness, soleness, uniqueness; incomparableness; looseleaf of a book; a kind of instrument	ஒற்றைச் சேவகனே (திருவாச. 36, 10) கீழே விழுந்த ஒற்றை ஒரு முன்னொற்றை மாடுசங்க முடனூத (பாரத. நிரைமீட்சி. 5)

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒற்றைக் கொம்பன்	one horn/tusk	elephant with one tusk; Ganesa who has only one tusk	Tamil Lexicon
ஒற்றைச் சேவகன்	one servant	matchless warrior	Tamil Lexicon
ஒற்றைத் தலைவலி	one headache	one-side headache	Tamil Lexicon
ஒற்றை நாடி	single artery / vein / tendon/sinew/muscle/ligament	a lean or space body	ஒற்றை நாடி மனிதன்
ஒற்றை நூல் வளைவு	single thread arch	segmental arch	Tamil Lexicon
ஒற்றை நூற்புடவை	one thread cloth/saree	cloth/saree composed of only one kind of thread	Tamil Lexicon
ஒற்றைப்பட வெண்ணுதல்	one-occuring-counting	to enumerate only the odd numbers, to count things one by one	Tamil Lexicon
ஒற்றைப்படை.	one occuring	odd number	ஒற்றையான எண்
ஒற்றைப் பிராமணன்	one/single brahman	A Brahmin coming alone, a phrase used with reference to a superstition that it is a bad omen to meet on one's way a solitary Brahman instead of two Brahmins	அறப்பளீச்சுர சதகம்-64 Tamil Lexicon

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒற்றையாள்	single person	single person, one having no relations	Tamil Lexicon
ஒன்றடிமன்றடி	one-beat-reduplicative	mixture of various things, topsy-turydom;confusion, want of order or system	Tamil Lexicon
ஒன்றாக	one become to	certainly; surely; positively	Tamil Lexicon
ஒன்றாதல்	one becoming	to be first; to coalesce; to be amalgamated; to be without an equal	ஒன்றா உலகத்து (குறள் 233)
ஒன்றாமை	one not becoming	enmity	Tamil Lexicon
ஒன்றார்	one not uniting persons	enemies/foes	ஒன்றார் மும்மதில் எய்தவன் (தேவா. 1062, 8)
ஒன்றாலொன்றும்	one-by-one-and	by any means, at all, used with a negative	யாதொன்றினாலும் ஒன்றாலொன்றும் குறைவில்லை
ஒன்றி	one/single	solitariness; singleness; lonliness; one who is alone; solitary person	Tamil Lexicon
ஒன்றித்தல்	one-becoming	to unite, combine	Tamil Lexicon
ஒன்றியார்	one-persons-not uniting	friends, associates	ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படின் (குறள் 886)

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒன்று	one	a person of consequence; a person worthy of regard; attaining salvation; unity; truth, seman, euphemism for urination, singular number of the impersonal class that which is incomparable; * different	ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே (குறள் 155) வேந்தர் வேந்த னிதயமு மொன்றாய் நின்றவியற்கை (பாரத தூது போர் 7); ஒன்றுரைத்து (கம்பரா, கிளை. 24), இரண்டடக்கார் ஒன்று பலகாலும் விட்டிடார் (திருவேங் சத. 74), * அரைக்கிறவன் ஒன்று நினைத்து அரைக்கின்றான்; குடிக்கிறவன் ஒன்று நினைத்துக் குடிக்கின்றான்.
*ஒன்றுக்குள் ஒன்று	one within one	intimately related	* அவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாய் இருக்கிறார்கள்; எனவே உண்மை வெளிவராது
ஒன்றுக்குப்போதல்	one to go for	to urinate	ஒன்றுக்குப் போய்வா (Colloq).
*ஒன்றுக்கும் போகான்	one-even-go not-person	a person who will not interest/involve in anything	*உண்மைத் துறவி ஒன்றுக்கும் போகான்
ஒன்றுக்கொன்று	one to one	mutuality, one with another, comparison of one thing with another, logomachic retort or tit for tat	ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ச்சியா யிருக்கிறது, ஒன்றுக்கொன்று மேல், நாம் பேசினால் ஒன்றுக் கொன்று சொல்லுகிறான்
ஒன்று(க்கு) மற்றவன்	one who has not anything	poorest man, good for nothing fellow, useless person	Tamil Lexicon

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒன்று குடி	one family	Family or person living in another's house or garden	* ஒண்டுகுடி/ஒட்டுக்குடி
ஒன்றுதல்	one-to	to unite, to coalesce, to grow together as two trees; to become one; to agree; to be on intimate terms with; to set one's mind solely on an object; to resemble; to be similar	Tamil Lexicon நிரயங்கொள்பவரோ டொன்றாது (புறம். 5, 6) நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி (திருவா. 4, 82) வேயொன்று தோளொருபால் (தொ. பொ. 286 உரை)
ஒன்றுநன்	one-becoming person	he who is at one with a person; friend	Tamil Lexicon
*ஒன்று பாதியாய்	one-half-becoming	not in perfection	*ஒன்று பாதியாய்ச் செய்யும் எந்த வேலையும் உயர்வுறாது
ஒன்று மொழிதல்	one thing saying	to declare with an oath	இடியிசை முரசமொ டொன்று மொழிந்து (பதிற்றுப். 66, 4)
ஒன்னலன்	one not person	enemy, foes	ஒன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்ச தாளி னான் (நைடதம் நகர்ப்படலம் 39)
ஒன்னாதோர்	one-not-persons	foes, enemies	இன்னாய் பெருமநின் ஒன்னா தோர்க்கே (புறம். 94, 5)

Tamil word	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஒன்னார்	one not persons	enemies/foes	தன்னென்னார் (நாலடி. 129)
ஒன்னான்	one not person	the boy who comes second to school and next to the first boy called eṟān	Tamil Lexion
ஒன்னுதல்	one to become	to agree; to be friendly; to endure	ஒன்னாப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமான் (பதிற்றுப். 85, 3) ஒன்னா முனையோர்க் கொழிக வினித்துயில் (புறப்பொருள் வெண்பா மாலை 4, 21)
ஓரடிக்கோரடி	one-foot-to one foot	frequently	அவனியாளுகவென்றோடிக் கோரடி புரிந்து (பாரதம். குரு. 88)
ஓரன்மை	one not	dissimilarity	பிறப்போரன்மை யறிந்தனம் (நற். 328)
ஓராங்கு	one+there/then/sothus/ a word of comparison/ a locative ending/an expletive	unitedly, jointly; in the same manner, likewise, unintermittently, ceaselessly	இளமையும் காமமும் ஓராங்குப் பெற்றார் (கலி 18) நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த (பதிற்றுப். 69, 16) ஓராங்குப் படிதலுடைய ரீண்டே (ஞானாமிர்தம் 41, 19)

Tamil word[19]	Literal meaning	Idiomatic meaning	Example(s)/Citation(s) of usages
ஓரானொரு	one one	certain, some one	ஒரொனொரு நாளில் (குருபரம் 217 பன்னீ.)
ஒரொன்று	one-one	each one; one of each; one at a time; one for each	Tamil Lexion

Having made an inventry of the relevent & significant Tamil idioms as above what remains is inquiry & interpretation.

NOTES

1. For a collection of words/idioms based on numeral 'ONE' Vide Annals of Oriental Research, vol. XXI Part I, 1967.

2. Leonard Bloomfield-Language (1935) Paperback edition, 1964.

3. Louis H. Gray-Foundations of Language. 1939/1958.

4. Charles F. Hockett-A course in Modern Linguistics (Indian edition), 1973.

5. Robert A. Hall Jr-Introduction Linguistics (Indian edition), 1969.

6. J. F. Wallwork-language of Linguistics, 1969/1972.

6a. For Conflicting views Vide. Dr. Kamil V. Zvelebil-Tamil Literature (1974), p. 34.

7. (a) Vide. Dr. S. Ilakkuvanar's English translation of Tolkāppiyam (1963), pp. 115 (S. 157), 248 (S. 412), 94 (S. 17), 110 (S. 115), 145 (S. 418)

(b) It is quite necessary to refer to the following Tamil originals for correct understanding.

தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பில் தோன்றலும்
இருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே

*   *   *

எழுத்தொடும் சொல்லொடும் புணரா தாகிப்
பொருட்புறத் ததுவே குறிப்புமொழி என்ப

*   *   *

தகுதியும் வழக்கும் தழீஇயின ஒழுகும்
பகுதிக் கிளவி வரைநிலை யிலவே

*   *   *

அவைதாம், தத்தம் பொருள்வயின் தம்மொடு சிவணலும்
ஒப்பில் வழியான் பிறிது பொருள் சுட்டலும்
அப்பண் பினவே நுவலும் காலை

*   *   *

வேற்றுமைத் தொகையே உவமத் தொகையே
வினையின் தொகையே பண்பின் தொகையே
உம்மைத் தொகையே அன்மொழித் தொகையென்
றவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே

*   *   *

8. Vide. Tamil Lexicon for the meanings of the word- பொருண்மை.
9. (a) Ibid., குறிப்பு is suggestion which is the life of an idiom.

   (b) Tolkāppiyam — Kazhagam edition-S. 642.
10. The word for this in the original 'பொருள்' and its significance deserves to be deeply understood.
11. Tolkāppiyam — Kazhagam edition-S. 1435.
12. Ibid. S. 500.
13. Ibid. S. 599.
14. Ibid. S. 901.
15. Vide. English Translation of Nannūl by Henry Bower (1972) & J. Lazaras (1977).
16. Nannūl-S. 267.

    இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி; மரூஉவென்
    றாகுமூவகை யியல்பும்
    இடக்க ரடக்கல் மங்கலம் குழூஉக்குறி; எனுமுத்
    தகுதியோ டாறாம் வழக்கியல்
17. Ibid. S, 269.

    ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரம் தகுதி; ஆகுபெயரன்
    மொழிவினைக் குறிப்பே
    முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும்; குறிப்பிற் றருமொழி
    யல்லன வெளிப்படை
18. I am thankful to Selvar P. Veerappan, M.A., M.Phil., S. Thangavelu, M.A., and Selvi T. S. Sathyam M.A., for their assistance in collection of material for this paper.
19. 19a. Asterisk* marked entries are contribuiions of the author.
20. The author is much indebted to the inspiratian derived from the following two works for giving 'brave new' examples:

    1. Dr. P. Kothandaraman-A course in modern Tamil (1977).

    2; புலவர் பூந்துறையன்–மரபுத்தொடர்களும் சொற்றொடர் களும் (1977).

* * *

VIII. SOME SUGGESTIONS FOR THE MAKING OF NEW DICTIONARIES

A mere alphabetical dictionary is of no avail, for easy reference to promote accurate and advanced critical studies in vocabulary. Hence a dictionary of classified vocabulary under as many headings as possible is a great desideratum. It is true that we have rightly discarded the old and crude methods used in the NIGHANTUS but that does not mean that we should not assimilate some of the principles of compilation adopted in the NIGHANTUS and give them a new orientation. As there is no need to elaborate on the enormous linguistic and cultural values of such a venture, let me straightaway begin to list some of the useful classifications that have to be made in the study of vocabulary.

They are as follows:

I. *A Dictionary of Classified Vocabulary*

1. Root-words with their derivatives & compounds
2. Words according to the parts of speech
3. Words used both as nouns and verbs.
4. Words according to number of letters (*e.g.* I have listed in Tamil 68 one-lettered words, about 4000 two-lettered words and about 14,000 three-lettered words) The compilation of words in such a manner will not only be useful to analyse the nature of vocabulary and to collect most of the etymons of vocabulary particularly in case of two and three lettered words but also for teaching the language.
5. Words of varieties or class-vocabularies or categories (I have listed about 10,000 class-vocabularies. *e.g.*

பூ வகை; பா வகை; பண் வகை) This classification will be useful not only for the study of the language but also the subjects.

6. Group names (*e.g.* இருசுடர், முத்தீ, நான்மறை, ஐயாறு) This classification with cross-references such as place-names and religion under different headings will be of great use for the study of history and culture.
7. Synonyms
8. Antonyms
9. Obsolute words
10. Loan words
11. Dialectical usages
12. Words according to the number of meanings
13. New words that have entered into the vocabulary of a language in every century.
14. Words with their basic meaning(s) and changed meaning(s) separately listed.
15. Word-types of numerous varieties (for e.g. I have listed Tamil words with 'pādu' ending which alone are about 180).
16. Words of a particular language which have gone as loans into other languages.

Now let me consider some of the other dictionaries that will be useful for the promotion of Indian languages and cultural integration.

II. *Lexicon of Inscriptions*

In this respect our first requirement is the printing of all the thousands of valuable inscriptions on stone and copper-plates which still remain unpublished. The work of compiling a complete dictionary of inscriptional vocabulary must be started immediately. This will be very useful for the study of inscriptions and also for enriching our knowledge of history and culture. The multifarious value of a lexicon of Inscriptional Vocobulary is an accepted fact. It will also be of immense help in the compilation of administrative terms which is so much needed by our State

Government in making the languages of the people into the languages of administration. In this context it must be said that indexing of words found in legal, trade and other old documents is also valuable.

III. *Dictionary of Dravidian Cognates*

The Madras University, after its publication of the well-praised Tamil Lexicon in 6 volumes with a supplement volume, permitted fifteen years ago, the publication, under its authority, of a concise Tamil lexicon which is even now available with the Kalaimagal Office, Mylapore, Madras.

Apart from these works, the University of Madras has the credit of publishing the Standarad English-Tamil Dictionary which was so ably edited by the late lamented Dr. A. C. Chettiar and Tiru. K. A. Appadurai, a multi-lingual scholar who is at present engaged in the preparation of Dictionaries of Legal terms and translation of the Constitution of India afresh and other Central and State-Acts with the guidance of Mr. N. Shanmuga-subramanian who has produced a number of standard Tamil works on law such as law of Torts, criminal law jurisprudence which are first of their kind in any Indian language. At present the Departments of the Dravidian Languages of the University of Madras are actively engaged in bringing out a comprehensive Dictionary of Dravidian Cognates in which entries are made both in English and respective Dravidian languages and will be more exhaustive than that of Dr. Emeneau and Dr. Burrow. The expected publication of this work in '70 and '71 which is, indeed, in a way, is a successor to the subject-wise *Dravidian Common Vocabulary* published earlier in 1959 by the University of Madras. When the new Dictionary of Dravidian Cognates of the University of Madras is published it is sure to promote the ideal of Dravidian integration, particulary among the learned sections of society in South India. It is also necessary that we have a follow-up to this Dictionary of Dravidian Cognates, in which languages other than the five major languages are also to be studied. This work may be taken up by any one of our Universities.

IV. *Semantic Dictionaries*

As I envisaged in the very beginning of my paper it will be hereafter more useful to have as many special lexicons as possible

for each and every kind. Since it will have the advantage of being thoroughly exhaustive, which is very necessary. With this goal in view it is desirable to have a separate lexicon of words of a language showing the change of meanings with as much attention to chronology as possible. So also a separate lexicon in every languages showing the change of meaning(s) for the loan words in that language will not only be interesting and instructive but will also reveal the ingenuity of a language even in borrowing.

V. *Bi-lingual Dictionaries*

Under this heading I only wish to state that in the interest of Indian national integration either the Central Institute of Indian languages or a separate Institute of Indian Dictionaries get itself charged with the responsibility of organising for the publication of bi-lingual dictionaries with a five-year programme by which we can have for each language bi-lingual dictionaries in all the languages of India recognised by the Constitution of India in its eighth schedule giving utmost priority* to the adjacent languages. If there can be such beautiful Tamil-Russian and Russian-Tamil Dictionary as the one that we have now, we can have bi-lingual dictionaries in all the Indian languages if we try as early as possible. Such dictionaries will also enable our linguists to study the individuality of even related languages in coining their own vocabularies.

VI. *Dictionaries of Uncultivated and Tribal languages*

These dictionaries can be compiled as early as possible by utilising the talents of Post-graduate students in linguistics. The reasons are obvious.

VII. *Multi-lingual Indian Dictionaries*

These dictionaries which will give equivalents to words in a basic vocabulary that are barely necessary in (not even for every

* It is a matter for deep regret that the First National Conference on Dictionary making in India has not changed its draft list of such dictionaries which gives undue, unnecessary and unwanted importance and partiality to Hindi inspite of my strong protests and alternate suggestion made by Dr. Agastialingam of Annamalai University. Perhaps it is because that the conference was patronized by *a Central* Institute of the Government of India!

day life are essential for practical purposes such as Tourism and also for the promotion of Cultural Integration of India.

VIII. *Dictionaries of Phrases and Idioms in Indian and Foreign Languages*

A Dictionary that will give the phrases and idioms of all the major Indian languages is essential for the study of Indian culture. A dictionary that will add phrases and Idioms and proverbs comparatively of other languages will also be useful in promoting the 'Language Universals.'

IX. *Dictionaries of Epithets*

As one who is deeply interested in the Dictionaries of Epithets in different languages, I wish that there be a bumper crop of this in the coming years. An account of this Epithetology may develop as an interesting branch of study in stylistics.

X. *Dictionary of Indian loan-words in other languages of the world and loan words from overseas languages in the Indian languages spoken by Indians settled in foreign countries*

This kind of Dictionary will serve a more important purpose than merely satisfying curiosity. It will be interesting and inspiring and will last as a historic record of our contacts with the sister nations of the world.

XI. *A Dictionary of Indian loan-words in Indian languages*

This will be a welcome addition to the world of Indian lexicons and will be found particularly useful for the study of Indian history and culture. It will also reveal the amount of infiltration of Sanskrit in Indian languages causing the loss of their own vocabulary.

XII. *A Dictionary of indigenous equivalents for Sanskrit loans*

To avoid the loss of native vocabulary by the infiltration of Sanskrit, it is necessary that every Indian language should have a dictionary of simple words gathered from the spoken word of the unsophisticated rural folk of their own linguistic region. I

am proud to say that such a word list was published by a woman-scholar of Tamilnadu Thirumathi Neelambikai, daughter of Maraimalai Adigal, father of pure Tamil movement as early as 1938 which had its impact on Tamil renaissance.

The need for such a Dictionary may be realised by the following quotations from famous linguists also:

1. When a nation has once got into the habit of borrowing words, people will very often use foreign words where it would have been perfectly possible to express their ideas by means of native speech-material, the reason for going out of one's own language being in some cases the desire to be thought fashionable of refined through interluding one's speech with foreign words, in other simply laziness.

   — *Otto Jespersan, Language*, p. 210.

2. This habit permitted it (English) to neglect its own vocabulary as a source for new words.

   — *J. Vendryes, Languages*, p. 350.

3. From the point of view of the student of Semantics Malayalam, of all the Dravidian Languages, has suffered to the greatest extent from the all-dominant sway of Sanskrit,

   — *L. V. Ramaswami Aiyar,*
   Studies in Dravidian Semantics.

XIII. *Phonetics (pronouncing) Dictionaries in Indian languages*

These are very much needed in view of the fact that more and more people of native and foreign origin are eager to learn and speak many of the Indian languages *accurately*.

XIV. *Special Dictionaries of Indian Languages for foreign students*

I am sure every one of us here is aware of the difficulties of the foreign students who find only the root-words even in our big dictionaries for immediate reference and understanding. So a dictionary with all ramifications pertaining at least to the common vocabulary must be compiled.

VV. *A Dictionary of minimal pairs*

Native and foreign students have a real difficulty in regard to the words which have (1) ண, ன, ந and (2) ர, ற, (3) ல, ள, ழ I have found it from my teaching experience that if a separate list of these words with their different meanings are prepared and used by students most of the common mistakes that are committed on this account can very much be avoided.

XVI. *A Dictionary of Place-names and Personal names*

This is something which is very near and dear to my heart. I think there can be no other dictionary which can speak volumes about the impact of history and culture on the mind of the people than this one. This dictionary can very easily be compiled with the help of the electoral rolls that are preserved in our state and central archives. These electoral rolls in which we can easily find the relationships between the place and person in perhaps the greatest contribution of adult franchise to the study of language and culture. Hence let us hasten to make the best use of it. Such dictionaries will be very useful for the study of both the uniqueness and unity of the various linguistic cultures of India.

XVII. *Dictionary of Technical Terms*

Under this heading I wish to stress the need for the compilation of the traditional occupational terms and also the new terminologies used by our skilled and unskilled labourers, unlettered in English. On this subject I wish to add emphatically that it is preferable to have technical terms coined not by the language pandits but by the technicians themselves which have to be used ultimately in addition to the English terms which we will be having at the first instance. In this connection I wish to commend heartily on the constructive work that is being done by the Association of Technicians of Tamil Nadu at Bangalore which will be of great help when Tamil will be made the medium of instruction for higher education in Tamil Nadu provided proper encouragement is given to such voluntary agencies by the universities, the State and the Central Governments.

I pray for your permission to mention only two more points one negative and the other positive before concluding my paper.

1. We should avoid as far as possible duplication of work and delay in publishing materials already collected. In this context I am constrained to point out that thousands of Tamil Inscriptions already copied are lying idle without seeing the light of the day and many are not still copied and about 26,000 of Tamil technical terms coined by the office of Tamil Encyclopaedia published in ten volumes under the Chief Editorship of Thiru M. P. Periasami Thooràn, a substantial Tamil poet, short-story writer and essayist who started his career as a mathematics teacher in Ramakrishna Vidyalaya High School, Coimbatore, under the inspiring leadership of its founder-father Thiru T. S. Avinasilingam Chettiar who paved the way for the publication of Tamil Encyclopaedia and for medium of instruction in Tamil at the University level while he was the Minister for Education.

2. An immediate survey of rural vocobulary is to be undertaken before the impact of urban languages and life uproot our villages through transistors, film shows now and television shows later! Moreover such a survey will contribute greatly to the compilation of a Dialect Dictionary.

It is in these two vital matters that I hope and trust, the present Central Institute of Indian Languages or the future Institute of Indian Dictionaries will play a dynamic role in the near future.

(Paper presented at the First Conference on 'Dictionary Making in Indian Languages' on 28-3-70 held at Mysore under the auspices of the Central Institute of Indian Languages, Mysore between 25-3-70 and 28-3-70 under the Presidentship of Dr. V. Patnaik, Director, Central Institute of Indian Languages, Mysore, with a few additions in view of the experience gained at the Conference.)

பேராசிரியரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

1.	பெயர்	:	பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி
2.	பிறந்த நாள்	:	2–5—1927
3.	மறைந்த நாள்	:	22—8—1988
4.	ஒய்வு பெறும் முன்னர் வகித்த பொறுப்பு	:	பேராசிரியர், துறைத்தலைவர் தமிழிலக்கியத்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் சென்னை - 600 005.
5.	கல்வித் தகுதி	:	பி. ஓ. எல் (ஆனர்சு) (1950) எம்.லிட். (1963) பிஎச்.டி (1969) நிறை சான்றிதழ்கள் — மானிடவியல், அரசியல், ஆட்சியியல் சான்றிதழ்கள் — மொழியியல், இயற்கை வைத்தியம்
6.	பிஎச்.டி ஆய்வுப் பொருள்	:	சங்க நூல்களில் அடை வளம்
7.	பெற்ற சிறப்புப் பயிற்சிகள்	:	1. திராவிட ஒலியியல் வகுப்பு, தெக்கணக் கல்லூரி, பூனா (1961). 2. மொழியியல் சான்றிதழ் வகுப்பு, புவனேசுவரம் (1969). 3. மொழியியல் சான்றிதழ் வகுப்பு, இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம் மைசூர் (1969).
8.	கல்விப் பணிகள்	:	1. தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பச்சையப்பர் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம் (1950—60) 2. தமிழ் விரிவுரையாளர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் (1960—65)

3. தமிழ் இணைப்பேராசிரியர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் (1965—71)

4. பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் (1971 — 76)

5. பேராசிரியர், தமிழ் இலக்கியத்துறைத் தலைவர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் (1980—87).

9. கல்விசார் அமைப்புகளில் வகித்த பொறுப்புகள் :

1. தலைவர், இந்திய மற்றும் அயல் மொழிகளின் புலம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் (1972—75).

2. உறுப்பினர், பல்கலைக்கழகக் கல்விக்குழு, பேரவை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

3. உறுப்பினர், இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களில் இந்திய மொழிகளுக் காக யு. ஜி. சி. அமைத்த வல்லுநர் பட்டியல் (1972—75)

4. உறுப்பினர், முதுகலைப் பாடத் திட்டக்குழு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் உறுப்பினர்

5. ஆய்வுக்குழு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் (1975—78)

6. முன்னாள் உறுப்பினர், தமிழ்க்குழு, மைசூர், உசுமானியா, பெங்களூர் பல்கலைக்கழக்ங்கள்.

7. உறுப்பினர், தமிழ் பாடத்திட்டக்குழு, திருவேங்கடவன், கள்ளிக்கோட்டை, கேரளம், உத்கல் பல்கலைக் கழகங்கள்.

8. உறுப்பினர், கீழ்க்கலைக் கல்விப் புலம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் (1972—75)

9. உறுப்பினர், Area Studies Committee, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

10. உறுப்பினர், பொதுக்குழு, ஆய்வு அறிவியல் குழு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் (1972—75)

9. கல்விசார் அமைப்புகளில் வகித்த பொறுப்புகள் :

11. உறுப்பினர், தேர்வுக்குழு, இந்திய உயராய்வு மையம், சிம்லா (1972—75)

12. இயக்குநர், யூ.ஜி.சி-யின் மொழியியல் கோடைகாலப் பள்ளி (1974)

13. உறுப்பினர், மரபு வழிப் பண்பாட்டு மையத்தின் செயலாட்சிக்குழு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

14. தலைவர், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம் (1971—72).

15. தலைவர், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் (1969).

16. துணைத்தலைவர், அனைத்திந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம் (1969—72).

17. துணைத்தலைவர், இந்திய அகராதி சார் கழகம், திருவனந்தபுரம், 1976.

18. உறுப்பினர், செயலர், தமிழகப் புலவர் குழு (1971—76).

19. வாழ்நாள் உறுப்பினர், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்.

20. வாழ்நாள் உறுப்பினர், திராவிட மொழியியல் கழகம், திருவனந்தபுரம்.

21. வாழ்நாள் உறுப்பினர், வந்தர்க்கர் கீழ்க்கலை ஆய்வுமையம், பூனா.

22. வாழ்நாள் உறுப்பினர், சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.

23. முன்னாள் தாளாளர், கீழ்க்கலை ஆய்வு மையம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

24. முன்னாள் தலைமைப் பதிப்பாசிரியர், கீழ்க்கலை ஆய்விதழ், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

25. தலைமைப் பதிப்பாசிரியர், உயராய்வு, தமிழ் இலக்கியத்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை – 600 005.

10. பயிற்றுவித்தல்	.	1. இளங்கலை — காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பர் கல்லூரி — 10 ஆண்டுகள் (1950—60)
		2. முதுகலை — சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் 20 ஆண்டுகள் (1966—85)
		3. ஆய்வியல் நிறைஞர் — சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் — 10 ஆண்டுகள் (1976—85)
		4. சான்றிதழ், நிறை சான்றிதழ் — சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் — 5 ஆண்டுகள் (1965—70)
11. ஆய்வு அனுபவமும், ஆய்வுப் பொருளும்	:	1. சங்க நூல்களில் அடை வளம், ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், பல்பொருள் கட்டுரைகள், புறநானூறு ஓர் ஆழ்வாய்வு.
		2. ஆய்வியல் நிறைஞர் (எம்ஃபில்) பட்டம் பெற்றோர் இருபதுக்கும் மேற் பட்டவர்.
		3. முனைவர் (பிஎச்.டி) பட்டம் பெற்றோர் பதினான்குபேர்.
11.அ பேராசிரியர் எழுதிய கட்டுரைகள் (பல்லைக்கழக உள்நாட்டு — வெளி நாட்டுக் கல்வியிதழ் களில் அச்சானவை)		300க்கும் மேல்
11.ஆ பேராசிரியர் கலந்து கொண்ட கருத் தரங்குகள், கலந்தாய் வரங்குகள், கல்வி மாநாடுகள்		இருபதுக்கும் மேல்
11.இ பேராசிரியர் எழுதிய நூல்கள்	:	ஏறக்குறைய இருபது
12. பேராசிரியர் பெற்ற கல்விப் பேறுகள்	:	1. செந்தமிழ் இலக்கியச் செம்மல், தருமபுரம் ஆதீனம், 1970.
		2. நூலறி புலவர், குன்றக்குடி ஆதீனம், 1973.

3. சிறப்பு வருகைப் பேராசிரியர்,
   திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம்,
   திருப்பதி.

13. பேராசிரியர் அறிந்த மொழிகள் : தமிழ் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, செருமன்.

14. பேராசிரியர் சென்ற நாடுகள் :

1. சிங்கப்பூர், மலேசியா, சீனா, சப்பான், அமெரிக்கா, லண்டன்

2. சிறப்பு அழைப்பின் பேரில் சிங்கப்பூரிலும் மலேசியாவிலும் ஒரு திங்கள் தொடர் சொற்பொழி வாற்றியது (1960).

3. செருமன் ஜனநாயகக் குடியரசின் அழைப்பின் பேரில் மூன்று வாரம் சுற்றுப் பயணம் செய்தது.

4. இந்தியாவின் பல பல்கலைக் கழகங் களில் தமிழ் மொழி, இலக்கியம் பற்றிப் பல சிறப்புச் சொற்பொழிவு களாற்றியது.

பேராசிரியரின் படைப்புப் பணிகள்

கல்வி நிலைய ஆண்டு மலர்கள்

அ. கல்லூரிகள்

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
1	1	பாரதியும் பாரதியும்	St. Joseph's College Magazine Tiruchirappalli, 1942 (உணர்வின் எல்லை, பாரி நிலையம், சென்னை-1, 1969)
2	2	உத்தமர் வாழ்க! (டாக்டர் மு. வ. பற்றி)	Pachaiyappa's College Magazine, Madras, 1949
3	3	ஆருயிர் மருந்து	,, ,, 1950
4	4	கருணை வள்ளல் கந்தசாமி	Pachaiyappa's College Magazine, Kanchipuram, 1962.
5	5	அன்னையும் (அருள்-சாரதாதேவி) இன்றைய சமுதாயமும்	Sri Avinasilingam Home Science College for Women Magazine, Coimbatore, 1975.
6	6	சட்டம், நீதி-கருத்து மலர்கள்	The Madras Law College Magazine, 1978.
7	6 1	சட்டம், நீதி-சில சிந்தனைகள்	,, ,, ,, 1979.

ஆ. கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தொடர்பானவை

8	1	ஒருமனப்பாட்டின் உயர்வு	சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர் நிலைப்பள்ளி நாடகமலர், 1965

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
9	2	ஆசிரியர்கட்கு வேண்டும் ஆண்மை! மாணவர்கட்கு வேண்டும் மானம்!	முத்தமிழ் விழாமலர், பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ் மன்றம், சென்னை, 1968
10	3	பச்சையப்பர் புகழ் காக்கப் பத்துக் கடமைகள்	பச்சையப்பன் அறநிலையம் 125-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாச் சிறப்புமலர், 1968.
11	4	நாடகப் பேராசிரியர் சம்பந்த முதலியார்	சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர் நிலைப்பள்ளி நாடக மலர், 1969.
12	5	பொழுதுபோக்கா? புத்துணர்வா?	,, ,, ,, 1970. (3rd Anniversary Souvenir of Recreation Club. Madras, 1963)
13	6	வளர்த்தவரும் வாழ்த்திய வரும் (பேராசிரியர் தெ.பொ.மீ. — திரு.வி.க.)	சிந்தாதிரிப்பேட்டை நடுநிலைப் பள்ளி 125-வது ஆண்டு விழா மலர், 1971
14	7	பொன்னும் மணியும்	பச்சையப்பர் கல்லூரித் தமிழ் முதுகலை வகுப்பு வெள்ளி விழா மலர், 1972
15	8	இளமைத் துடிப்பும் என் இதயத் துடிப்பும்	அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர் தமிழ்ப் பேரவை, 1976 (செங்குந்த மகாஜன சங்க மாநாட்டு மலர், 1977)
16	9	ஒப்பியல் இலக்கியம்-இரட்டைக் காப்பியம் ஒரு திறனாய்வுத்துளி: கல்விப் பாகன் ஒப்பா? உறழ்வா?	Erode Arts College Magazine, 1976
17	10	இன்றைய இளைஞர் கட்கு	Decennial Volume of Gnanambigai Govt. arts College for Women, Mayuram, 1978
18	11	உலகத் தமிழியல் பல்கலைக்கழகம் உருவாக	The Jamal Mohamed College Silver Jubliee Souvenir, 1979

பல்கலைக்கழக ஆய்வேடுகள்

A. Annals of Oriental Research — University of Madras

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars	
19	1	மலாய் மொழியில் தமிழ் வழக்குச் சொற்கள்	Volume	XVI 1959-60
20	2	கட்டுரைக் கலை	,,	XVII 1960-61
21	3	A Critical and Comparative Study of the one-lettered words in Tamil	,,	XVII Part II 1961
22	4	மலையாளிகள் தமிழ்	,,	XVIII Part I 1962
23	4 1	தமிழ் மலையாளிகள் தமிழ்-மேலும் சில குறிப்புகள்	,,	XVIII Part II 1963
24	4 2	மலையாளிகள் தமிழ்-பொருட் சிறப்பு	,,	XIX Part I 1964
25	5	நேப்பாளியில் தமிழ்	,,	XIX Part II 1964
26	6	பாரதியார் பழந்தமிழ்	,,	XX Parts I & II 1965
27	7	சொல்லாய்வும் ஒருமைப்பாடும்	,,	XXI Part I 1966
28	8	எண்ணடிச் சொற்களுள் ஒன்றனடிச் சொற்கள்	,,	XXI Part II 1967
29	9	இடப் பெயர்களில் இசையும், கூத்தும், புலமையும்	,,	XXII Part I 1968
30	10	Geography — A Prime factor in Ancient Tamil Poetry	,,	XXII Part II 1969
31	11	Some Suggestions For Making Of New Dictionaries (Paper presented in the First National Conference	,,	XXIII Part I 1970

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper		வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
		On Dictionary Making-1970 Organised by the Central Institute Indian Languages, Mysore)		
32	12	வீரமாமுனிவரின் திருவள்ளுவப் பயன்	,,	XXIII Part II 1971
33	13	Candanvoli Sanskrit? in Ancient Tamil Literature	,,	XXIV Part I 1972.
34	14	Jain in an ancient Tamil Classic-Perunkatai	,,	XXIV Part II 1973
35	15	கவிமுனி கபாலி சாத்தியாரின் ஒரு கடிதம்	,,	XXVI Part I & II 1976
36	16	Earliest references to Tamil	,,	XXVII Parts I & II 1977
37	8 1	Tamil Idioms based on the numerial 'One'-A micro-study	,,	XXVII Part I 1978
38	18	Conspicuous obsense of Certain Cutlural — Content importent Sanskrit Vocabularyin Annient Tamil Classics	,,	XXVIII Part II 1979

B. Journal of the Madras University

39	1	The Concept of Indian Unity in Ancient Tamil Literature.	Section A Humanities Vol XXXIII No. 2. Jan. 1962. (Re-printed in The Indian Review, Madras August 1976)

C. தமிழாய்வு

(பேராசிரியர் டாக்டர். ந. சஞ்சீவியால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை ஆய்வேடு)

Tamilayvu (A research Journal of the Dept. of Tamil, University of Madras. initiated by Dr. N. Sanjeevi)

40	1	Historicol Studies in Tamil (with K. D. Tirunavukkarasu)	தொகுதி 1, 1972

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
41	2	காநதி அடிகட்குக் கப்பலோட்டிய தமிழரின் கடிதம்	தொகுதி 2, 1973
42	3	Thoughts on Lankology (Translation V. Jeyadevan)	தொகுதி 3, 1973
43	4	பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ. வின் நாடகங்கள்	தொகுதி 4, 1974
44	5	Vocabulary and Dialogue I (English and Malabar)	தொகுதி 3, 1974
45	5 1	Vocabulary and Dialogue II (English and Malabar) (5&51 with V. Jeyadevan)	தொகுதி 4, 1976

D. Bulletin of the Institute of Trditional Culture University of Madras

46	1	நாட்டுப்புறப் பாட்டிசை ஓர் ஆய்வுரை	(Bharathi Calaimandram-Bombay Sovenir-61
47	2	pattern of Marriage in Tamil Culture	June, 73

IV. கலைக்களஞ்சியம்

48	1	உழத்திப் பாட்டு	தொகுதி 2, '55
49	2	மருது பாண்டியர்	தொகுதி 8, '61
50	3	பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை	தொகுதி 10-இணைப்புத் தொகுதி, '68

V. கருத்தாய்வரங்கக் கட்டுரைகள்

(Seminar Papers)

A. II International Conference-Seminar of Tamil studies-1968

51	1	பனம்பாரனார் பாயிரம்	Second Volume of the Seminar Papers (Tamil)

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
B.	**indian Institute of Advanced Study, Simla**		
52	1	Literary and Cultural background of the DK/DMK	Published in the Institute's book 'Dissent protest and reform in Indian civilisation','75 Simla
53	2	The Concept of man in Ancient Tamil Literature	Cyclostyled seminar paper — 75 Awaiting Publication
C.	**Central Institute of Indian Languages, Mysore**		
54	1	Some seggestions for the making of new dictionaries	To be published by the institute in the volume of papers presented in the First National Conference on Dictionary making—'70 (Published in the Annals of Oriental Research-Vide S.No. 13
55	2	Source material for the study of Legal Tamil (Language and Literature)	Cyclostyled paper presented in the seminar conducted by the Institute '79 on 'Language use in Law & administration'
56	2 1	An analysis of theTamil legal books published from 1900—1940	,, ,, ,,
D.	**Dravidan Linguistics Association, Trivandram**		
57	1	Tamil — Telugu Cognates — A study	Dharwar, '74 (Manuscript)
58	2	Tamil Idioms — An introduction	Waltair, '76 (Manuscript)

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars

E. Sri Venkateswara University Tamil Department

59	1	திருக்குறளில் சைவம்	Symposium papers on Tirukkural, '74 Sri Venkateswara University, Tiruppathi '75
60	2	சிலப்பதிகாரச் சிறப்பு	'76 (Manuscript)
61	3	கம்பராமாயணத்தில் வீடணன்	'76 (Manuscript)

F. அனைத்துப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் கழகக் கருத்தரங்கு

62	1	திரு. வி. க. வின் மனித வாழ்க்கையும் காந்தி அடிகளும்	,, முதல் மாநாடு, '69 (இராமலிங்க பணி மன்ற முத்திங்கள் வெளியீடு, 1-7-70)
63	2	திங்கள் தமிழ்	,, இரண்டாம் மாநாடு, '71(பரிதிமாற் கலைஞர் நூற்றாண்டுமலர், '70)
64	3	பாரதிதாசன் கதர் இராட்டினப் பாட்டு	,, மூன்றாம் மாநாடு, '74

(நூலின் மூலப்படியின் அச்சுருக்களுடன்)

G. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்/மாணவர் கருத்தாய்வரங்கு

[நூலின் மூலப்படியின் (புலமை, 3:3, '77

(பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறை வரலாற்றிலேயே முதன் முதல் திங்கள் தோறும் முறையாக நடைபெறத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தியது)

65	1	டாக்டர் மு. வ. வின் நாடகங்கள்	,, 18—2—'72 (தமிழாய்வு, தொகுதி 3, '74) பார்க்க: வரிசை எண்: 43

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper		வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
66	2	அளவறிதல் — பொது மறையில் ஒரு புதிய புதைபொருள் அகழ்வு	,,	31—7—74 (பேராசிரியர்-டாக்டர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் மணி விழா மலர், '78)
67	3	'நடை' யின் நடை — 'நடு' வின் நகர்வு	,,	31—7—'74 மையொற்றுப்படி
68	4	இந்திய இலக்கிய வரலாற்றில் இன்பத் தமிழின் இடம்		,,
69	5	சிலம்பு காட்டும் சிகப்பு விளக்கு : கலையா? காமமா? காசா?	,,	,,
70	6	கல்விப் பாகன் — ஒப்பா? உறழ்வா?		,, (Erode Arts College magazine, '76
71	7	பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ. நூல்கள் கால் முறைப்படி ஒருவகை தொகை விளக்கம்	,,	30—10—'74 மையொற்றுப்படி) ,, ,,
72	8	இராமலிங்க அடிகளும் காந்தி அடிகளும் — ஒரு சிறு மேலோட்ட ஒப்பாய்வு குறிப்பு	,,	(கட்டுரைக் கொத்து புலவர் மன்ற வெளியீடு, '75)
		English Translation by V. Jeyadevan	,,	Studies in comparative literature — academy of Tamil culture, '74
73	9	இலக்கியக் கொள் கைகள் — பாடத்திற்கு ஒரு படம்	,,	30—10—'74 (இலக்கிய இயல் அ. ஆ II, '77)
74	10	சட்டமும் தமிழும்		,,

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper		வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
75	11	கவியரங்கில் கலைஞர் (1971)—கால முறைப் மடி ஒரு வகை தொகை விளக்கக் குறிப்பு	,,	29—11'—74 மையொற்றுப்படி
76	12	வள்ளுவர் வழியில் கலைஞர் — I	,,	,, ,,
	12 1	,, ,, II		20—12'—74
77	13	கவிஞர் திரு. மா. செல்வராசனின் வைகறை மலர்கள் — ஓர் ஆய்வுரை	,,	,, ,, (தமிழாய்வு, தொகுதி 3, '74
78	14	பழந் தமிழும் பழஞ் சீனமும்	,,	26—12—'75 (தமிழரசு, 16—3'—75)
79	15	இராசாசி மண்டபத்தில் புதிய படங்கள் — சில குறிப்புகள்	,,	14—8'—75 (தமிழரசு, 1—8—'75)
80	16	ஓரிதழாய்வு : புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் நடத்திய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம்	,,	28—9'—77 மையாற்றுப்படி
81	17	தந்தை பெரியார் சிந்தனைகளில் 'தமிழ்', 'மொழித் தொல்லை' —ஆய்வுக் குறிப்புகள்	,,	27—9—'78 மையொற்றுப்படி
82	18	கவிஞர்கட்குப் புரட்சிக் கவிஞரின் கட்டளைகள்—ஓர் உரை ஆய்வு (Text — analysis) (பேராசிரியை கிருஷ்ணாசஞ்சீவியுடன்)	,,	28—4—'78 (தமிழ்ப்பணி, வைகாசி '78

H. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை நடத்திய இந்திய விடுதலை வெள்ளி விழாக் கருத்தரங்கு, 1973

(பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்கள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் என்ற முறையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் அனைவரையும் அழைத்து நடத்திய கருத்தரங்கு இது. பொதுவாக இந்தியப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றிலும் சிறப்பாகத் தமிழகப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றிலும் இக்கால இலக்கியம்—இந்திய விடுதலை இரண்டையும் இணைத்துப் போற்றி நடத்திய வகையில் இக்கருத்தரங்கு முதன்மை வாய்ந்தது. இக்கருத்தரங்கில் வகையாலும் தொகையாலும் அதிகமான கட்டுரைகள் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்களாலேயே படிக்கப்பட்டது படைக்கப் பட்டது.

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
83	1	டாக்டர் கமில் சுவலபிலின் 'The Simile of Murugan in Tamil Literature of South India'	இந்திய விடுதலையும் தமிழ் இலக்கியமும் (சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 74)
84	2	கலைஞர் — ஒரு கவிஞர்	,, ,,
85	3	திரு. கு. இராஜவேலுவின் *'1942'*	,, ,,
86	4	அகிலனின் மிக அண்மைச் சிறுகதை	,, ,,
87	5	தமிழ்நாடு சட்ட மன்றங்களின் கூட்டத்தில் இந்திய விடுதலை வெள்ளி விழா உரைகள்	,, ,,

I. Department of Tamil, University of Madras, Special Lectures in English, '75—'76

(*Organised and delivered for the first time in the history of the Tamil Department*)

88	*1 1*	Valluvar: Gandhi: Arnold: Ramalinger	*2–11–75* Cyclosed paper of Talking points

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
89	1 2	,, ,,	2—12—'75
90	1 3	,, ,,	2—1—'76
91	1 4	,, ,,	2—2—'76
92	2	The Impact of Mahatma Gandhi in Tamil Literature with spcial reference to Ma-Po Ci's works	30—1—76 ,,
93	3	Kavingar Karunanandam's Anna Kaviyam	3—3—'76 ,,

J. பூ.சா.கோ. கலைக் கல்லூரித் தமிழ்த் துறையின் யு. ஜி. சி. நிதி உதவிக் கருத்தரங்குகள்

94	1	அறிவியல் தமிழ் ஆக்கம் தமிழில் பிறமொழி ஒலிகள்	1973 தட்டெழுத்துப்படி
95	2	தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம் புலப்படுத்தும் சமுதாய உணர்வு	1975 (திரு. எ.பி.சி. விரபாகு மணி விழாவினர் தூத்துக்குடி, 75)

K. The Department of Anthropology, University of Madras

96		The impact of stage and screen in social & cultural change	(Manuscript)

L. The Department of Archaeology, Government of Tamilnadu and Madurai University

97		திருமதி ராஜம் கிருஷ்ணனின் 'குறிஞ்சித் தேன்'—சில மானிடவியல் குறிப்புகள்	(தமிழ் உறவு மலர் '67' குறிஞ்சித் தேன் IV-78)

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars

M. Dept. of Modern History, Madurai University

98		Some suggestions for further study in the history of freedom struggle of the Palayakkarars	Manuscript

N. Sahitya Akadami, Madras Branch

99	1	The place of literary& spoken language in modern writting	1—10—1962 Manuscript
100	2	Trends in Tamil renaissance	(Indian Literature 75)

V-a. COMMEMORATION VOLUMES

101	1	வாழ்த்தும் கலை	பெரும்புலவர் மே. வீ. வேணு கோபாலப் பிள்ளை மணிவிழா மலர் —'59
102	2	பேராசிரியர் டாக்டர் சேதுப்பிள்ளையவர்கள் பெருந்தொண்டு — ஓர் ஆராய்ச்சி	Dr. Sethu Pillai Silver Jubilee Commemoration Volume—'61
103	3	தமிழர் உலகுக்கு வழங்கியவை	பேராசிரியர் — டாக்டர் — தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் மணிவிழா மலர், கலைக்கதிர் வெளியீடு 61.
104	4	Nattukkottai Nagarathar —A brief Anthropological note	ஸ்ரீ காசி நாட்டுக்கோட்டை நகரச் சத்திரம் நூற்றாண்டு விழா (1863—1963) மலர், '63
105	5	தமிழ் காட்டும் தமிழர்	தவத்திரு சங்கரதாஸ்சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழாச் சிறப்பு மலர் '67 (சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நினைவு மன்றம்)

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
106	6	சங்ககாலத் தமிழ்	உலகத்தமிழ் மாநாட்டு விழா மலர் (தமிழக அரசு வெளியீடு) '68.
107	7	திங்கள் தமிழ்	பரிதிமாற் கலைஞர் நூற்றாண்டு விழா மலர், '70
108	8	பழந்தமிழ் நூல்களில் 'நாடகம்' என்ற சொல்	நாடகப் பேராசிரியர் பம்பல் சம்பந்த முதலியார் நூற்றாண்டு நினைவு மலர் (தமிழ் நாடு சங்கீத நாடக சங்கம்) '70
109	9	Historical writings in Tamil since 1947	Dr. G. M. Moraes felicitation volume (Historiography. in Indian Languages-Edited by J. P. Desouza & C. M. Kulkarni, Daryaganj, Delhi-6) '72
110	10	மணிவாசகர் மாண்பு விளங்க இன்றியமையாப் பணிகள்	மணிவாசக மன்ற வெள்ளி விழா மலர், '72
111	11	பாரதியும் பாரதிதாசனும் -ஓர் ஒப்பியல் அறிமுகம்	திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை பவள விழா மலர், '73.
112	12	பேராசிரியர் அ. மு. ப. வின் 'பழங்குடி மக்கள்' —ஓர் ஆராய்ச்சி	பேராசிரியர்கள் மு. வ., அ. மு. ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் (பச்சையப்பர் கல்லூரித் தமிழ் முதுகலை மாணவர் மன்றம்), '74
113	13	இராமலிங்க அடிகளும் காந்தி அடிகளும் — ஒரு சிறு மேலோட்ட ஒப்பாய்வுக் குறிப்பு	கட்டுரைக் கொத்து (புலவர் மன்றம்—10 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா வெளியீடு) '74
114	14	ஒப்பியல் இலக்கியம் : இரட்டைக் காப்பியம்—ஒரு திறனாய்வுத்துளி: கல்விப்பாகன்—ஒப்பா? உறழ்வா?	கொல்லிமலை வல்வில் ஓரி இலக்கிய விழாச் சிறப்பு மலர் சேலம், '75

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
115	15	தற்காலத் தமிழிலக்கியம் புலப்படுத்தும் சமுதாய உணர்வு—பாயிர உரை	கல்வித் தந்தை ஏ. பி. சி. வீர பாகு மணிவிழா மலர், '75.
116	16	அளவறிதல் — பொது மறையில் ஒரு புதை பொருள்	பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் மணி விழா மலர்— Studies in Arts & Sciences, '78
117	17	தமிழர் தாழ்நிலை தகர்ந் திட	திரு. டி.எம். பார்த்தசாரதி வைர விழா மலர், 27—9—'78
118	18	சங்க இலக்கியம்	இலக்கிய இன்னமுது, இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், அண்ணாமலை நகர், '78.
119	19	உலகத் தமிழியல் பல் கலைக் கழகம் உருவாக	The Jamal Silver Jubilee Souvenir '79 (Jamal Mohamed College, Tiruchirappalli)
120	20	பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ.-வின் கி. பி. 2000 வழியே: அடுத்த நூற் றாண்டின் ஆரம்பத்தில்	திருவள்ளுவர் இலக்கிய மன்றம், இரண்டாம் ஆண்டு விழாச் சிறப்பு மலர் '78
121	21	பொதுவுடைமை ஞான அறிவு சூடி (கவிதை)	,, '79
122	22	திராவிட மொழியியல் கழகம் — ஒரு பத்தாண் டுப் பார்வை	வஞ்சி நாடு (திருவனந்தபுரம்) 20-வது ஆண்டு திருவோண மலர் '79
123	23	உயர் தமிழ் ஆய்வு ஓங்க	தாராபுரம் தமிழ்க் கலை மன்றம் ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவு மலர், '79
124	24	இயற்கைத் தியானம்	அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபி ஷேக மலர்-மண்டலாபிஷேக வெளியீடு '79
125	25	பெத்லகேம் குறவஞ்சி	வேதநாயக சாத்திரியார் விழா மலர், கிறித்துவ மகளிர் கல்லூரி மலர், '79

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars

V-b. கோயில்கள்

126	1	தேவாரத்தில் போற்றப் படும் தேவியின் திருப் பெயர்கள்	ஸ்ரீ யோக கருமாரி அம்மாள் அதிஷ்டானம் ஸ்ரீ சங்கர ஜெயந்தி சிறப்பு மலர், '70
127	2	காஞ்சி காமாட்சி	காசி விசாலாட்சி அம்மன் கோவில் குடமுழுக்கு மலர், '71

அற நிலையங்கள்/சத்திரங்கள்

128	1	பச்சையப்பர் புகழ் காக் கும் பத்துக் கடமைகள்	பச்சையப்பர் அறநிலைய மலர் 125-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா மலர், ,68
129	2	கல்விப்பாகன்—ஒப்பா? உறழ்வா? ஒப்பியல் இலக்கியம்—இரட்டைக் காப்பியம் — ஒரு திற னாய்வுத் துளி	காஞ்சி யாதவ சத்திர பரிபாலன சபை பௌனி அண்ணாசாமிப் பிள்ளை யாதவ சத்திர மாணவர் விடுதி, திறப்பு விழா மலர், '75

துறவியர்

130	1	அருளாளர் ஆத்மா னந்தர்	தவத்திரு ஆத்மானந்தர் நினைவு மலர், திரு நாராயண சேவாச்சிரமம், '70
131	2	வாழ்த்தும் வணக்கமும்	தவத்திரு குன்றக்குடி அடிக ளார் பொன் விழா மலர், '74

புலவர்கள்/தலைவர்கள்/பேராசிரியர்கள்

132	1	பழமொழியும் நாடோ டிப் பாடல்களும்	வாழும் தமிழ்-கி வா. ஜ. மணி விழா மலர், '66
133	2	நல்லிளைஞர் வாழ்க! வெல்க!	உடுமலை-பெரும்புலவர் வித் துவான் கா. நயினார் முகமது 70-வது ஆண்டு நிறைவு முத்து விழா, '76
134	3	தமிழகத் தமிழ், ஆங்கிலப் பேராசிரியர் களின் தனிப் பெருங் கடமைகள்	போ. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி மணி விழா மலர், '70 (அச்சு மட்டும்)

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
135	4	வாழ்த்து (கவிதை)	முத்தமிழ்க் காவலர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் முத்து மலர், '73
136	5	வாழ்க தழைத்து (கவிதை)	,, வைர விழா மலர், '78
137	6	இதயத்தில் விழுந்த இடி	மு. வ. நினைவு மலர், தமிழ்ப் பணி '71 (செந்தமிழ்ச் செல்வி/ மதுரைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு)
138	7	பொற்சிலை எடுப் போம்	ஆராய்ச்சி அறிஞர் மயிலை-சீனி வேங்கடசாமி மணி விழா மலர், '61
139	8	நாவலர் ஆட்சி நல் லாட்சி ஆகுக	நாவலர் நெடுஞ்செழியன் பொன் விழா மலர் 'தையற் கலை'-வெளியீடு, '70
140	9	பேராசிரியர் வாழ்க !	பேராசிரியர் க. அன்பழகன் பொன்விழா வெளியீடு
141	10	பிறவிக் கலைஞர்	அவ்வை சண்முகம் மணி விழா மலர், '72
142	11	தகுதி காக்கும் தயாளர்	கலைஞர் பாராட்டு மலர் அஞ்சுகம் டாக்டர் கலைஞர் மலர், '72
143	12	சிலை எடுப்போம்	கலைஞர் பிறந்த நாள் மலர், தென்னகம் நாளிதழ், '71
144	13	எனக்கும் ஏற்றவர்	தையற்கலை கே. பி. சுந்தரம் வெள்ளி விழா மலர், '72
145	14	கலைஞர் — ஒரு கவிஞர்	கலைஞர் 51 'இந்திய விடுதலையும் தமிழ் இலக்கியமும்' சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, '71
146	15	கவியரங்கில் கலைஞர்	கலைஞர் பொன்விழா மலர், 1975
147	16	கலைஞர் கண்ட 'ஒரு அண்ணனும் ஒரு கோடித் தம்பியரும்'	அண்ணா நினைவு மலர், '72

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
148	17	கன்னித் தமிழர் மானங் காத்த தலைவர்	கலைஞர் 45-வது பிறந்த நாள் மலர், (சத்திய கங்கை — '71)
F.		**சங்கங்கள்/மன்றங்கள்/வட்டங்கள்**	
149	1	அரவிந்தர் படைத்த அமரகவி பாரதியார்	லண்டன் தமிழ்ச்சங்க ஆண்டு மலர், '76
150	2	சிலம்பின் சிறப்பு	தானா தமிழ்ச்சங்கம் முதலாண்டு விழா மலர், '58 'சிலம்புத் தேன்'
151	3	திரு. வி. க. வின் சமயம்	தமிழ்வட்டம், முதலாண்டு விழா மலர், '67
152	4	ஏழெயில் வென்ற இணையிலா வீரன்	—'58 கோரேகான் தமிழ்ச் சங்கம் ஐந்தாம் ஆண்டு விழா மலர், '58 (உணர்வின் எல்லை)
153	5	இளங்கோவும் பாரதியும்	பாரதி கலா மன்றம், பம்பாய் '60
154	6	நாட்டுப்புறப் பாட்டிசை — ஓர் ஆய்வுரை	,, ,, '61
155	7	பொது மறையில் எலி யும் புலியும்	இராசபாளையம் திருவள்ளுவர் மன்றம் ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழா சிறப்பு மலர், '70
156	8	மணிவாசகர் மாண்பு விளங்க இன்றியமை யாப் பணிகள் — திரு வாசகக் கலைக்களஞ்சி யம் தேவை	அரியலூர் மணிவாசக மன்ற வெள்ளி விழா மலர், '72
G.		**பொருட்காட்சி மலர்கள்**	
157	1	மதுரை மூதூர்	மதுரை நகரசபை சித்திரைப் பொருட்காட்சி மலர், '58 (உணர்வின் எல்லை)
158	2	வைகையின் வளம்	,, ,, '59 (மேல் நூல்)
H.		**இதழ்கள்/மலர்கள்**	
159		மலேயா நாட்டுத் தமிழ் இதழ்கள்	'பாரதி' — தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க ஆண்டு விழா மலர், '60

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars

I. அரசு வெளியீடுகள்

60		வேலூர்ப் புரட்சி	சுதந்திரச்சுடர் (1857 விடுதலை விழா மலர் - தமிழக அரசு வெளியீடு '57

J. புதுநூல் வெளியீடு/நாடக அரங்கேற்றம், விழா மலர்கள்

161		புதிய ஏற்பாடு — புதுத் தமிழாக்கம்	புதிய ஏற்பாடு - புதுத் தமிழாக்கம் வெளியீட்டு விழா மலர், '70

K. Essays in English on Tamil Literature and History of Tamilnad

162	1	The religious outlook of Bharathi (translated from the Tamil original that appeared in Kalaimagal —Deepavali malar—1957 by P.S. Varadaraja Iyer)	'Tamil Literature' -- Calcutta Tamil Sangam Souvenir—'62-63
163	2	Source material of the history of war of Independence in Tamilnad	Souvenir of Tamil Manavar, Manram, Calcutta '57
164	3	Puli Tevar — The first hero of the freedom struggle	,, ,, '58 (The Indian Review, Madras, 1959)

VI - கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்கள்

A. தலைவர்

165	1	தமிழ் செய்த தவம்	'தலைவர் ம. பொ. சி.'—இன்ப நிலையம், சென்னை-51.
166	2	ஒரே ஒருவர்	'மக்கள் தலைவர் ம.பொ.சி'— வி.யெஸ். பதிப்பகம் சென்னை-5 '61

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
B.		**ஆய்வியல்**	
167	1	திருக்குறளில் அரசன்	'திருக்குறள் கனிகள்' '68 'என்றும் புதுமை' '73 தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை
168	3	ஆராய்ச்சி நெறி முறைகள்	'ஆராய்ச்சி நெறி முறைகள்'— உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை 1976
169	3	சங்க இலக்கியம்	'இலக்கியம் இன்னமுது' அனைத்துப் பல்கலைக்கழக தமிழாசிரியர் கழகம், அண்ணா மலை நகர், '78
C.		**சொற்பொழிவுத் தொகுப்பு நூல்கள்**	
170	1,	பதிற்றுப்பத்துள் மூன்றாம் பத்து	'பதிற்றுப்பத்துச் சொற் பொழிவுகள்' சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை 1956
171	2	சைவ இளைஞர் மாநாட்டுத் தலைமையுரை வாலாசாபாத், 1959	சைவசித்தாந்த மாநாட்டுச் சொற்பொழிவுகள், வாலாசா பாத், 1959
173	3	பெரியபுராணப் பெருங் காப்பியப் பெருங் கவிதை	பெரியபுராணச் சொற்பொழி வுகள்'—சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்பு கழகம், சென்னை 1970
D.		**சொற்பொழிவுகள்**	
173	1	தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க ஆண்டு மாநாட்டுத் தலைமையுரை, 1969	தட்டெழுத்துப்படி
174	2	நக்கீரர் கழக முப்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாத் தலைமையுரை, 1969	,,
175	3	Y.M.C.A. வெள்ளி விழா — 'தலைமையுரை' பற்றிய தலைமையுரை, 1970	,,

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars

VII — இதழ்கள்

1. சுதேசமித்திரன்

(பாரதியாரும் பணிபுரிந்த, நூற்றாண்டு கண்ட பழம்பெருந் தமிழ் இதழ்)

வரிசை எண்	வகை எண்	கட்டுரைத் தலைப்பு	வெளியீட்டு விவரம்
176	1	வள்ளுவர் ஒரு புரட்சிக் காரர்	5—6—'55 (உணர்வின் எல்லை)
177	2	தமிழ் நாடகக் கலை	தீபாவளி மலர் நவம்பர், '56 (உணர்வின் எல்லை) (பெங்களூர் தமிழ்ச் சங்க மலர் '68)
178	பா 3	உலகப் பெருங்கவியின் உரைநடை	13, 20 —1—'57
	ர		
179	தி 4	புத்துலகக் கவிஞரின் சீர்திருத்தப் பொது நெறி	14, 21—4—'57
	ப		
	ற்		
180	றி 5	தெள்ளுதமிழ்க் கவியின் சமயத் தெளிவு	தீபாவளி மலர், நவம்பர், '57
181	6	இரு காட்சிகள்	22—12—'57
182	7	இலக்கியத்தில் குழந்தை	தீபாவளி மலர், நவம்பர், '58 (உணர்வின் எல்லை)
183	8	தமிழ் முனிவர் திரு.வி.க.	19—9—'59
184	9	கார்த்திகை விளக்கு	12—12—'59
185	10	மோகனப் பள்ளு	பொங்கல் மலர், சனவரி, '59 (உணர்வின் எல்லை)
186	11	பழந்தமிழ் இலக்கியமும் பாரத ஒற்றுமையும் (ஆங்கில மூலத்தின் தமிழாக்கம் : பார்க்க : வ. எண் : 39)	12—5—'62
187	12	பூமிக்குப் பாரம்; சோற்றுக்குக் கேடு	மே, '59 (உணர்வின் எல்லை)

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
188	13	பாரதி போற்றிய மராட்டம்	10—12—'66
189	14	நல்ல பரிசுகள் பெற்ற நாட்டுப் பற்றுக் கட்டுரைகள் (மு. இராகவையங்கார்—பாரதியார் பற்றி)	15—8—'70
190	15	தரஞ்சுத் தமிழ்	10—7—'70
191	16	பொங்கல் தமிழ்	10—1—'74

2. தமிழ் முரசு

(சிலம்புச் செல்வர் டாக்டர் திரு ம. பொ. சி. நடத்தியது)

192	1	பாடுக பாட்டே	ஏப்பிரல், '48 (உணர்வின் எல்லை)
193	2	உணர்வின் எல்லை	ஆகஸ்டு, '50 (உணர்வின் எல்லை)

3. தமிழன் குரல்

[சிலம்புச் செல்வர் டாக்டர் திரு ம. பொ. சி. நடத்தியது]

194	1	வல்லவன்	செப்டம்பர் '54 ,,
195	2	பொருத்தமான உவமை	அக்டோபர் '54 ,,
196	3	என்ன வீரம் !	டிசம்பர், '54 ,,
197	4	புலமையும் கருணையும்	பிப்ரவரி '55 ,,

4. செங்கோல்

(சிலம்புச் செல்வர் டாக்டர் திரு. ம. பொ. சி. நடத்துவது)

198	1	சிலம்பின் புகழ்	மலர், மே, '57
199	2	பயிற்சி மொழியும் விருப்புரிமையும்	20—12—'70
200	3	இராசமன்னார் குழு அறிக்கையும் இந்திய மொழிகளும்	25—7—'71

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
5. அமுத சுரபி			
201	1	இளங்கோ கூறிய 'என் கதை'	தீபாவளிமலர், அக்டோபர், '59 (உணர்வின் எல்லை)
6. தமிழ் முரசு			
		(மலேயா)	(மலர்)
202	1	மருத நிலத் தலைவன்	தமிழர் திருநாள் மலர், சனவரி, '57 (உணர்வின் எல்லை)
7. கலைக்கதிர்			
(கல்வித் தொழில்-தொழிற் கல்வி வல்லுநர்-வள்ளல் பேராசிரியர்-டாக்டர் ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் தோற்றுவித்து நடத்துவது)			
203	1	சிவகங்கைச் சிங்கங்கள்	ஆகஸ்டு, '57
204	2	தேசியக்கவியின் தமிழ்க் காதல்	மார்ச்சு, '57
205	3	அன்றாட வாழ்வில் இலக்கியம்	பொங்கல் மலர், சனவரி, '58
206	4	குழந்தை இலக்கியம்	,, சனவரி, '60
207	5	சிலப்பதிகாரம் (! ?)	,, சனவரி, '73
8. கலைமகள்			
		(தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த இலக்கியத் திங்கள் இதழ்)	
208	1	தெள்ளுதமிழ்க் கவியின் சமயத் தெளிவு	தீபாவளி மலர், அக்டோபர், '57
209	2	வீரத் தலைவர் பூலித் தேவர்	,, பிப்ரவரி, மார்ச்சு '58
210	3	புகை நடுவினில் தீ	தீபாவளி மலர், நவம்பர் '58
211	4	கும்மந்தான் கான் சாகிபு	,, ஏப்ரல், மே, ஜூன் '59
212	5	சாவுக்கு அஞ்சாச் சான்றாண்மை	தீபாவளி மலர், அக்டோபர் '59
213	6	திலகருக்குப் பாரதி யாரின் திருமுகம்	,, ,, '67

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
9.	**கல்கி**		
214	1	திட்டும் கலையும் திருவள்ளுவரும்	21—5—'67
215	2	பைந்தமிழ்ப் பணியில் பரிதிமாற் கலைஞர்	9—8—'70
10.	**ஆனந்த விகடன்**		
216		ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் தேர்தல்	19—2—'67
11.	**உமா**		
217	1.1	கவிஞர்தரும் காட்சி திருமுருகாற்றுப் படையில்	மே, '55
218	1.2	நெடுநல் வாடையில்	சூலை, '55
219	1.3	நெடுநல் வாடையில் அரசனும் அரசியும்	அக்டோபர், '55
220	1.4	பொருநராற்றுப் படையில்	நவம்பர், '55
221	1.5	பொருநராற்றுப் படையில் 'யான் பெற்ற இன்பம்'	டிசம்பர், '55
222	1.6	பெருநராற்றுப் படையில் கரிகால வளவனும் காவிரி நாடும்	சனவரி, '56
12.	**உரிமை வேட்கை**		
223	1	அன்றும் வாழ்ந்த அறிவியல்பாட்டாளிகள்	ஏப்பிரல், '71
224	2	பாட்டாளியின் சபதம்	சூன், '71
225	3	பைந்தமிழ்ச் சிதம்பரனார் பற்றிப் பாட்டாளிகள் நாட்டுப் படிப்பாளிகள்	செப்டம்பர், '72

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
226	4	கலைஞர் கவிதைகளில் பாட்டாளியின் பெருமை	மே, '72
227	5	கலைஞர் கவிதைகளில் கருத்துப்பரப்பும் கலை	பொங்கல் மலர், சனவரி '73
13.	**உலகம்**		
228	1	எண்ண அலைகள்	அக்டோபர், '65
229	2	அவர் முதல்வர்/அவரே முதல்வர்	,, '65
230	3	ஒரே தலைவர்/ஒருவரே தலைவர்	சூலை, '66
14.	**கன்னியாகுமரி**		
231	1	அண்ணன் மதித்த அண்ணல்	18—11—'70 (12-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா)
232	2	அரவிந்தர் படைத்த அமரகவி பாரதியார்	22—10—'76
233	3	குங்குமத் தமிழ்	27—12—'78
234	4	பழந்தமிழ் நூல்களில் அறிஞர், கலைஞர்	17—1—'79
235	5	புதுவை அரவிந்த அன்னையின் புது ஒளி	25—4—'79
236	6	பொதுவுடைமை ஞான அறிவுசூடி / ஆத்திச்சூடி (கவிதை)	10—10—'79
15.	**சீரணி**		
237		திருக்குறளில் திரு	மகளிர் இதழ், பிப்ரவரி, 1970
16.	**தமிழும்**		
238		நக்கீரர்	1—11—'72
17.	**வேட்கை**		
239	1	அன்றும் வாழ்ந்த அறிவியல் பாட்டாளிகள்	ஏப்பிரல், '71

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
240	2	பாட்டாளியின் சபதம்	ஜூ, '71

18. ஞானக்குறள்

241		தனித்தமிழ் நோன்பே தமிழர்க்கு நலம் தரும்	15—1—'65

19. ஞானசம்பந்தம்

தருமை ஆதீன வெளியீடு

242		காரைக்கால் அம்மை யாரும் புரந்தர தாசரும்	10—1—'78

20. Tamil Arasu

(Govt. of Tamilnadu Publication)

243		Veera Pandiya Kattabomman, the Valient firtter for freedom	1—8—'74

21. தமிழ் அரசு

(தமிழக அரசு வெளியீடு)

244	1	வள்ளுவர் கண்ட பெண்மை	1—10—'75
245	2	பழந்தமிழும் பழஞ் சீனமும்	16—3—'75
246	3	மக்கள் கவிஞரின் மதுவிலக்குப்பாட்டு	1—2—'78

22. தியாகபூமி

247		கலைஞர்-முதல்வர் கண்ட கப்பலோட்டிய தமிழர்	செப்டம்பர், 72

23. கிராமநலம்

248		ஏரும் கழப்பையும்	1—1—'69

24. காந்தி வட்டம்

249	1	காந்தி கண்ட சாலை	ஏப்ரல், மே, '70

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
250	2	நாட்டுப்பற்றுக் கட்டுரை கட்கு நல்ல பரிசுகள்	நவம்பர், '70
251	3	ஏரும் கலப்பையும்	சனவரி, '71

25. காஞ்சி

252	1	பேரறிஞர் புதுப்புற நானூறு	13—9—'70
253	2	பேரறிஞர் அண்ணா சில நினைவுகள்	31—10—'71
254	3	கலைஞர்-முதல்வர் கண்ட கப்பலோட்டிய தமிழன்	அண்ணா பிறந்த நாள்&8-ஆம் ஆண்டு மலர் '72
255	4	கலைஞர் புகழ் அறிஞர்	பொங்கல் மலர் '72
256	5	கவிஞர் கவிதைகளில் கருத்துப் பரப்புக் கலை	பொங்கல் மலர் '72
257	6	இலங்கை பற்றிய எண்ணங்கள்	சிறப்பு மலர் 28—4—'74
258	7	வள்ளுவர் வழியில் கலைஞர்	அறிஞர் அண்ணா நினைவு மலர் '75
259	8	இதோப்பிய நாட்டில் இன்பத்தமிழ்	,, 12—1—'75
260	9	ஒரு கடிதக் கட்டுரை	,, 27—4—'75

26. கலைச் செல்வி

(இலங்கை தமிழ்)

261		எழுத்தினும் பெரிய இதயம்	தை, பொங்கல் மலர் '59

27. ஓங்காரம்

262	1	அருள் அன்னை அமுதம்	,, 21—2—'79
	1.1	,,	,, 15—5—'79

28. எழுதுகோல்

(ஆசிரியர் : புலவர் அரசு)

263		வட்டாரவழக்கு	,, டிசம்பர், '65

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
26.		**அமுதமணி**	
264		ஆருயிர் மருந்து	,, அக்டோபர். '53
30.		**நக்கீரர் கழகம் ஆண்டு மலர்**	
265	1	தனித்தமிழ் நோன்பே தமிழருக்கு நலம் தரும்	,, 24—1—'66
266	2	ஏரும் கலப்பையும்	,, 19—1—'69
267	3	திராவிட ஒப்புச் சொற்களில் இசையும் கடிதமும்	,, 21—1—'68
31.		**தையர்கலை** (ஆசிரியர் : கே. பி. சுந்தரம்)	
268	1	தையல் தந்த தமிழ்	,, சனவரி, '69
269	2	அண்ணா புகழ்காக்கும் பெருங்கடமைகள்	,, செப்டம்பர், '70
270	3	,, ,, ,,	,, பிப்ரவரி, '70
271	4	அமரர் அண்ணா (கவிதை)	,, மார்ச், '70
272	5	உயர்ந்தோர் உள்ளத்தில் உடை	,, மே, '70
273	6	மின்னல் மனிதர்	,, டிசம்பர், '70
274	8	எனக்கும் ஏற்றவர்	,, ,, '72
32.		**தென்னகம்** (ஆசிரியர் : திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)	
275	1	சிலை எடுப்போம்	கலைஞர் பிறந்தநாள் மலர் '71
276	2	'இதயத்தைத் தந்துவிடு அண்ணா'	பொங்கல் மலர் 13—1—'72
277	3	நீதிக்கட்சியின் சேதி	முதலாண்டு நிறைவு மலர், 31—1—'72

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
278	4	முதல்வர் கலைஞர் கண்ட கப்பலோட்டிய தமிழன்	,, ,, 4—9—'72
279	5	பேரறிஞர் புகழ் பெருங் கலைஞர்	அண்ணா பிறந்த நாள் சிறப்பு மலர், 18—9—'72
280	6	பாவேந்தரின் நகைச் சுவை	,, ,, 28—4—'78
281	7	திராவிடம் தந்த தமிழ்	அண்ணா பிறந்த நாள் பொங்கல் மலர், 14—1—'79

33. தமிழ் முரசு (மலேயா)

282	1	புது உலகுக்குப் புற நானூறு	,, 14—4—'65
283	2	சிவ பெருமானேபெரிய சோஷலிஸ்டுதான்	,, 14—5—'65

34. தமிழ் மலர் (மலேயா)

284		பாரதியும் இளங்கோவும்	,, 19—9—'65

35. தமிழ் நாடு (மதுரை)

285	1	பெரியமருது; சின்ன மருது	,, 15—8—'62
286	2	வளிமறை (Wind Screen)	,, 14—1—'62
287	3	ஞெலிகோல் (Fire drill)	,, 21—4—'63
288	4	ஏலமலை மேலே	,, ,,

36. தினமணி சுடர்

289	1	கவிமுனி கபாலி சாத்திரிகள் ஓர் அறி முகம்	,, 16—5—'76

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication	Particulars
290	2	பரிதிமாற் கலைஞர் நூற்றாண்டுப் புகழ் வணக்கக் கட்டுரை	,,	5—7—'70

37. தினமணி கதிர்

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication	Particulars
291		திருக்குறள் தெரிந்த டால்ஸ்டாய்	,,	31—10—'69

38. துறைமுகச் செய்தி

(ஆசிரியர் : அமரர் எஸ். எம். நாராயணன்)

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication	Particulars
292	1	பாட்டும் பாட்டாளியும்	,,	15—8—'70
293	1.1	கட்டில் தொழிலாளியின் கடமை நெறி	,,	15—9—'70
294	1.2	தச்சுத் தொழிலாளியின் தனிச் சிறப்பு	,,	15—10—'70
295	1.3	பாகன் தந்த பாட்டு	,,	15—11—'70
296	1.4	குயவர் தந்த குழந்தை	,,	15—12—'70
297	1.5	உழவன் தரும் உணர்வு	,,	15—1—'71
298	1.6	வேட்டுவ வாழ்வு	,,	15—2—'71
299	1.7	அறிவியல் பாட்டாளிகள்	,,	15—4—'71
300	1.8	பாட்டாளி நண்பர்கள் பார்வைக்கு	,,	15—6—'71
301	2.1	நெஞ்சுக்கு நீதி : நல்லவர் நாடு வாழ்க	,,	15—8—'70
302	2.2	அறவிலை வாணிகம் ஆகாது	,,	15—9—'70
303	2.3	கொள்ளை அடித்துக் கோவில் கட்டுவதா?	,,	15—10—'70
304	2.4	செல்வர்க்கும் வேண்டும் செல்வம்	,,	15—11—'70
305	2.5	மழலை மணம்	,,	15—12—'70

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars	
306	2.6	ஏரி குளம் ஏற்படுத்துக	,,	15—1—'70
307	2.7	கெடா இயற்கை அமைச்சர்கள்	,,	15—2—'71
308	2.8	மற உணர்வு காட்டும் மாண்பு மொழிகள்	,,	15—4—'71

39. செந்தமிழ்ச் செல்வி

309	1	இன்றைய மைசூர் மாநிலத்தில் அன்றே மறைமலை அடிகள் இயக்கம்	,,	மார்ச்சு '70
310	2	அரவிந்தர் படைத்த அமரகவி பாரதியார் (லண்டன் தமிழ்ச்சங்க மலர்)	,, ,,	சூன் '76 சூன் '76
311	3	முதுகலைத் தமிழ்க் கல்வி-சில புதுமுறைக் கருத்துகள்	,,	சனவரி '79
312	4	ஆராய்ச்சி வகைகளும் (rarities) நிலைகளும் (standards)	,,	ஏப்ரல் '79
313	5	பெரும் பெயர் பெற்ற பெருங்கழகம் பெரு வாழ்வு பெறுக (பேராசிரியை கிருட்டிணா சஞ்சீவியுடன்)	,,	ஏப்ரல், மே '80

40. பாரதி (தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க வெளியீடு)

314	1	மலேயா நாட்டுத் தமிழ் இதழ்கள்	,,	மாநாட்டு மலர் '60
315	2	அருந்தமிழ் மறையும் ஆல்பிரட் சுவைட்சரும்	,,	,, '61

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars	

41. புலமை

316	1	புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி தாசன் கதர் இராட்டினப் பாட்டு	,,	ஜூலை—செப்டம்பர்'77
317	2	ஈற்றடி ஊற்று - ஒரு கணக்கீடும் கருத்தீடும்	,,	அக்டோபர்—டிசம்பர் '77

42. உதயம்

318		அவரும் இவரும்	,,	நவம்பர் '65

43. தமிழ் நாடு

319	1	பெரிய மருது சின்ன மருது	,,	15—8—'57
320	2	வளிமறை	,,	14—1—'62
321	3	ஞெலி கோல்	,,	23—4—'63
322	4	ஏலமலை மேலே	,,	,,

44. குருகுலம்

(வாலாசாபாத் மாசிலாமணி முதலியார் தோற்றுவித்து நடத்தியது)

323	1	செந்தமிழ் வளர்க்கும் சிந்தனைகள்	,,	17—6—'60
324	2	மனைமாட்சி	,,	1—7—'63
		,,	,,	2—3—'66
325	3	தெய்வம் நேரு	,,	17—6—'64
326	4	செயல்வீரர் காமராசர்	,,	17—8—'64
327	5	பெருந்தமிழர் மீ. பக்தவத்சலம்	,,	17—10—'64

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication	Particulars
328	6	அவரும் இவரும் (பாண்டியன் நெடுஞ் செழியனும் பண்டித நேருவும்)	,,	17—12—'65

45. தமிழ் உறவு

(திரு க. சோமசுந்தரம் தோற்றுவித்து நடத்தியது. தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்க வெளியீடு)

அ. கட்டுரைகள் பதிப்புரைகள்

329	1	புண்ணிய நகர்ப் புதுமைகள்	,,	தமிழ் உறவு மலர் '60
330	2	இராஜம் கிருஷ்ணனின் 'குறிஞ்சித் தேன்'	,,	,, '68
331	3	ஆயர்பாடி (நூல் மதிப்பீடு)	,,	15—5—'71
332	4	கவிஞர் கருணானந்தத்தின் 'பூக்காடு'	,,	15—7—'71
333	5	கவிஞரின் கலைஞர் ஓர் கண்ணாடி	,,	15—1—'72
334	6	அயல்நாட்டு இலக்கியம் எங்கள் பாட்டின் எதிரொலிகள்	,,	15—2—'75

ஆ. வித்தும் விளைவும்

(வேர்ச் சொல் விளைவு ஆய்வு)

335	1	தமிழ் தந்த தமிழ்	,,	15—11—'70
336	2	தனிமை தந்த தமிழ்	,,	15—12—'70
337	3	தம்மின் தமர்	,,	15—1—'71 15—2—'71
338	4	உறவின் உறவு	,,	15—4—'71
339	5	பொங்கல் தமிழ்	,,	15—1—'74

வரிசை எண் Serial No	வகை எண் Group No	கட்டுரைத் தலைப்பு Title of the Paper	வெளியீட்டு விவரம் Publication Particulars
46.	**Sri Venkateswara Universiry Visiting Professorship Lectures 1978**		
340	1	Sanskrit, Prakrit, Pali & Tamil — Some Striking Similarities	
341	2	Alternate Transfer Technology in Tirukkural	
342	3	Philosophical wisdom in Tamil proverbs	
343	4	A firm focus in Contemporary Tamil poetry	
344	5	Philosophical linguistics with special reference to Tamil	
345	6	Comparative Dravidian — Past, present and future	
346	7	Problems of research/researcher — A Stock-taking	

பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி அவர்களின் நூல்கள்

1954 மானங்காத்த மருது பாண்டியர்,

1954 சங்ககாலச் சான்றோர்கள்.

1956 மருதிருவர்.

1956 சிலப்பதிகார விருந்து.

1958 வீரத்தலைவர் பூலித்தேவர்.

1958 இருபெருந் தலைவர்கள்.

1959 சிலம்புத் தேன்.

1959 உணர்வின் எல்லை.

1959 செந்தமிழ் வளர்க்கும் சிந்தனைகள்.

1960 1806

1960 கும்மந்தன் கான் சாகிபு.

1970 ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்.

1973 சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணைகள்.

1974 இலக்கிய இயல் அ, ஆ.

1977 மங்கல மனை மாட்சி

1989 சீனம் தரும் சிந்தனைகள்.

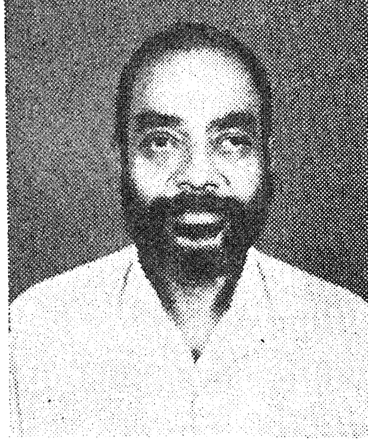
பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி பதிப்பித்தவை

1973 First All India Tirukkural Research Seminar Papers.

1974 பல்கலைப் பழந்தமிழ்

1979 தெய்வத் தமிழ்.

1975 பெருங்காப்பியச் சிற்றிலக்கியப் பெருந்தமிழ.

பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி சிந்தனைச் செம்மல்; சொல்லேருழவர்; தமிழுணர்வுப் பொய்கை: இனவுணர்வுப் பூக்காடு: வரலாற்றறிபுலம்; பல்துறைக் கருவூலம்.

இக்கருவூலக் கொள்கலனிலிருந்து தமிழகம் பெற்ற அணிகலன்கள் 17 நூல்கள், 350 கட்டுரைகள்.

கருவூலம் வழங்கிய ஆய்வுலக உரைகற்களாக பதினான்கு முனைவர்கள் (Ph.D.) இருபதுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வியல் நிறைஞர்கள் (M.Phil.).

சஞ்சீவிப் பெருமுகட்டிலிருந்து சிதறிய சிறுகற்கள் சிலவற்றின் பெட்டகமே இந்நூல்.